

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

Ekonomická fakulta

Katedra práva

Diplomová práce

Právní aspekty reorganizace jako způsobu
řešení úpadku

Vypracovala: Bc. Iveta Gálíková

Vedoucí práce: JUDr. Marta Uhlířová, Ph.D.

České Budějovice 2017

Prohlášení

Prohlašuji, že svoji diplomovou práci jsem vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47 zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své diplomové práce, a to - v nezkrácené podobě/v úpravě vzniklé vypuštěním vyznačených částí archivovaných Ekonomickou fakultou - elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

12. dubna 2017 v Českých Budějovicích

.....
Bc. Iveta Gálíková

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Bc. Iveta GÁLIKOVÁ**
Osobní číslo: **E15740**
Studijní program: **N6208 Ekonomika a management**
Studijní obor: **Obchodní podnikání**
Název tématu: **Právní aspekty reorganizace jako způsobu řešení úpadku**
Zadávací katedra: **Katedra práva**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

Cíl:

Cílem je právní analýza reorganizace jako způsobu řešení úpadku včetně dopadů do aplikační praxe a případných námětů de lege ferenda.

Metodický postup:

1. Analytická metoda - studium odborné literatury a příslušných právních předpisů.
2. Praktická část s využitím judikatury soudu.
3. Návrhy de lege ferenda.

Rámcová osnova:

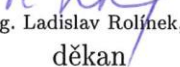
1. Úvod.
2. Cíl práce.
3. Literární rešerše.
4. Metodika.
5. Praktická část, zhodnocení platné právní úpravy, její dopady v aplikační praxi a náměty de lege ferenda.
6. Závěr.
7. Seznam použité literatury.

Rozsah grafických prací: **dle potřeby**
Rozsah pracovní zprávy: **50-60 stran**
Forma zpracování diplomové práce: **tištěná**
Seznam odborné literatury: **viz příloha**

Vedoucí diplomové práce: **JUDr. Marta Uhlířová, Ph.D.**
Katedra práva

Datum zadání diplomové práce: **15. ledna 2016**

Termín odevzdání diplomové práce: **14. dubna 2017**

doc. Ing. Ladislav Rolínek, Ph.D.
děkan

JIHOČESKÁ UNIVERZITA
V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
EKONOMICKÁ FAKULTA
Studentská 13 (26)
370 05 České Budějovice

JUDr. Rudolf Hrubý
vedoucí katedry

V Českých Budějovicích dne 21. března 2016

Příloha zadání diplomové práce

Seznam odborné literatury:

1. Feil, E. (2010). *Insolvenzordnung: Praxiskommentar (7. Aufl.)*. Berlin, Deutschland: Linde.
2. Hásová, J., & Moravec, T. (2013). *Insolvenční řízení*. Praha, Česká republika: C. H. Beck.
3. Janků, M., & kol. (2013). *Základy práva pro posluchače neprávnických fakult (5. přepr. a dopl. vyd.)*. Praha, Česká republika: C. H. Beck.
4. Jelinek, W., & Zangl S. (2010). *Insolvenzordnung: Anfechtungsordnung, Insolvenzrechtseinführungsgesetz, EU-Insolvenzverordnung, Insolvenz-Entgeltsicherungsgesetz, Insolvenzrechtliche Bestimmungen anderer Gesetze, mit zahlreichen Anmerkungen, Verweisungen und mit einem ausführlichen Sachverzeichnis (8. Aufl.)*. Wien, Austria: Manz.
5. Kozák, J., Budín, P., Dadam, A., & Páchl, L. (2013). *Insolvenční zákon a předpisy související, nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení - komentář (2. vyd.)*. Praha, Česká republika: Wolters Kluwer.
6. Kučera, F. (2009). *Insolvenční zákon*. Praha, Česká republika: C. H. Beck.
7. Maršíková, J a kol. (2011). *Insolvenční zákon s poznámkami, judikaturou, nařízením Rady ES 1346/2000 a prováděcími předpisy*. Praha, Česká republika: Leges.
8. Maršíková, J. (2011). *Insolvenční řízení z pohledu dlužníka a věřitele příručka zejména pro neprávnický*. Praha, Česká republika: Linde.
9. Páchl, L. (2011). *Insolvenční zákon s judikaturou*. Praha, Česká republika: Wolters Kluwer.

Seznam zkratk

InsZ	Insolvenční zákon
OSŘ	Občanský soudní řád
ZP	Zákoník práce

Obsah

1	Úvod.....	13
2	Cíl práce.....	14
3	Literární rešerše	15
3.1	Právní úprava insolvenčního zákona.....	15
3.2	Úpadek	16
3.3	Procesní subjekty	17
3.3.1	Insolvenční soud	18
3.3.2	Věřitel	19
3.3.3	Insolvenční správce.....	25
3.4	Insolvenční návrh	27
3.4.1	Podání insolvenčního návrhu dlužníkem.....	27
3.4.2	Podání insolvenčního návrhu věřitelem.....	28
3.5	Způsoby řešení úpadku	28
3.5.1	Fyzická osoba	28
3.5.2	Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba	29
3.6	Reorganizace	30
3.6.1	Návrh na povolení reorganizace	30
3.6.2	Rozhodnutí o návrhu na povolení reorganizace.....	33
3.6.3	Reorganizační plán.....	36
3.6.4	Uspokojování pohledávek.....	44
3.6.5	Změna reorganizačního plánu.....	45
3.6.6	Skončení reorganizace	46
4	Metodika, hypotézy	48
4.1	Metodický postup.....	48

4.2	Hypotézy	48
5	Praktická část	49
5.1	Příčiny vzniku úpadku.....	49
5.1.1	Bankovní úvěry.....	49
5.1.2	Rizikové úvěry	51
5.1.3	Restrukturalizace úvěrů	53
5.2	Počet insolvenčních návrhů a reorganizací	54
5.3	Délka insolvenčního řízení.....	57
5.4	Úspěšnost uspokojení pohledávek	58
5.5	Praktický příklad reorganizace.....	59
5.5.1	Podání insolvenčního návrhu.....	59
5.5.2	Zahájení insolvenčního řízení.....	60
5.5.3	Rozhodnutí o delegaci	64
5.5.4	Řízení do úpadku	65
5.5.5	Rozhodnutí o úpadku	71
5.5.6	Řízení po rozhodnutí o úpadku.....	73
5.5.7	Reorganizační plán.....	74
5.5.8	Řízení po rozhodnutí o úpadku.....	85
5.5.9	Povolení reorganizace.....	91
5.5.10	Reorganizační plán.....	92
5.6	Vyhodnocení hypotéz	99
6	Závěr	100
6.1	Zhodnocení platné právní úpravy a návrhy dle de lege ferenda	100
I.	Summary.....	101
II.	Seznam použitých zdrojů.....	102
	Seznam literatury	102

Právní předpisy	103
Judikatura.....	103
III. Seznam grafů a tabulek.....	104
Seznam grafů	104
Seznam tabulek	104

1 Úvod

Reorganizace je poměrně novým způsobem řešení úpadku podle zákona č. 182/2006 Sb., zákon o úpadku a způsobech jeho řešení, dále jen „insolvenčního zákona“. Zatímco předchozí právní úprava byla zaměřená spíše na řešení úpadku malých a středních podniků, insolvenční zákon se zabývá i úpadkem fyzických osob a velkých společností. Z hlediska praxe bylo nutné zavést do právního systému České republiky zachovný způsob řešení krize velkých podniků. Z historického hlediska pak nebylo možné navázat na žádnou předchozí právní úpravu, proto se předlohou po věčné stránce pro novou úpravu v České republice stala právní úprava platná v USA doplněná některými evropskými normami, především rakouskou a německou.

V literární rešerši své práce zaměřím na aktuální právní úpravu týkající se reorganizace, a to na insolvenčního zákon účinný k 1. lednu 2017.

V aplikační části se poté zaměřím na statistiku z let 2008 až 2015, zanalyzuji příčiny úpadku, nejčastější způsoby řešení úpadku a úspěšnost uspokojení pohledávek v daných letech. Informace získané z literární rešerše poté využiji v průběhu řešení konkrétního příkladu z praxe. V tomto případě je věřitelem navrženo řešení úpadku konkursem, avšak reorganizace se nakonec ukáže vhodnějším způsobem řešení úpadku dlužníka. Insolvenční řízení je zakončeno schválením reorganizačního plánu. Na tomto příkladu je ukázáno využití právní úpravy reorganizace v praxi.

2 Cíl práce

Cílem je právní analýza reorganizace jako způsobu řešení úpadku včetně dopadů do aplikační praxe a případných námětů de lege ferenda.

3 Literární řešerše

3.1 Právní úprava insolvenčního zákona

Dne 1. 1. 2008 nabyla účinnosti nová právní úprava řešení stavu úpadku dlužníka, a to zákonem č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (dále jen „insolvenční zákon“, či „InsZ“). Tento zákon nahradil doposud účinný zákon č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů, který byl 29krát novelizovaný. Insolvenční řízení dále upravuje zákon č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů (Hásová, Moravec, 2013).

Podle § 432 odst. 1 InsZ platí, že pro konkursní a vyrovnávací řízení, která byla zahájena před účinností insolvenčního zákona, budou použity dosavadní právní předpisy. Toto ustanovení bylo určeno vzhledem k významným odchylkám mezi insolvenčním zákonem a zákonem o konkursu a vyrovnání, který insolvenční zákon nahradil.

Insolvenční zákon je rozdělen do tří částí, a to na obecnou část, způsoby řešení úpadku a společná ustanovení. Je nezbytné dbát na jejich provázanost, jelikož insolvenční zákon stanovuje jednotný postup insolvenčního řízení a není tedy například možné vybrat konkrétní postup řešení úpadku bez absolvování předchozích částí insolvenčního řízení. Insolvenční řízení je zahájeno dnem, kdy podání insolvenčního návrhu dojde příslušnému soudu a insolvenční soud ho oznámí vyhláškou zveřejněnou v insolvenčním rejstříku. Poté následuje prohlášení o úpadku či jiné rozhodnutí o návrhu. V případě rozhodnutí o úpadku je následně zvolen konkrétní způsob řešení úpadku, mezi které patří:

- konkurs,
- reorganizace,
- oddlužení,
- zvláštní způsoby řešení úpadku pro určité organizace nebo případy (Hásová, Moravec, 2013).

Výjimky z působnosti zákona

V § 6 odst. 1 InsZ jsou stanoveny instituce, na které nelze insolvenční zákon použít. Jedná se o stát, územní samosprávný celek, Českou národní banku, Všeobecnou

zdravotní pojišťovnu české republiky, Garanční systém finančního trhu a jím spravované fondy, Garanční fond obchodníků s cennými papíry, veřejnou vysokou školu a právnickou osobu, pokud stát nebo vyšší územní samosprávný celek před zahájením insolvenčního řízení převzal všechny její dluhy nebo se za ně zaručil. Pokud je na tyto subjekty podán návrh na zahájení insolvenčního řízení, návrh je zamítnut, jelikož nejsou splněny zákonné podmínky pro vydání rozhodnutí o úpadku (Maršíková, 2011).

Mezi další skupinu, na kterou podle § 6 odst. 2 InsZ nelze použít insolvenčního zákona, patří:

- finanční instituce po dobu, kdy je nositelem licence nebo povolení podle zvláštních právních předpisů, které upravují její činnost,
- zdravotní pojišťovna zřízená podle zvláštního právního předpisu po dobu, kdy je nositelem povolení k provádění veřejného zdravotního pojištění,
- politická strana nebo hnutí v době vyhlášení voleb podle zvláštního právního předpisu.

Pokud je během stanovené doby na tyto subjekty podán návrh na zahájení insolvenčního řízení, pak je návrh zamítnut z důvodu nesplnění zákonem stanovených podmínek pro rozhodnutí o úpadku. U finančních institucí a zdravotních pojišťoven je však možné postupovat dle insolvenčního zákona poté, co pozbyly licence či povolení podle zvláštních právních předpisů, které upravují jejich činnost. U politických stran nebo hnutí se doba, kdy na ně nelze aplikovat insolvenční zákon, vymezuje ode dne, kdy byly vyhlášeny celostátní volby do Poslanecké sněmovny, Senátu, zastupitelstva měst a obcí a Evropského parlamentu, až do dne, kdy tyto volby skončí (Maršíková, 2011).

3.2 Úpadek

Insolvenční zákon se používá k řešení majetkových poměrů dlužníka pouze v případě, že je dlužník v úpadku. Dlužník je podle § 3 odst. 1 InsZ v úpadku v případě, že má více věřitelů, jeho peněžité závazky jsou po lhůtě splatnosti po dobu delší než 30 dnů a tyto závazky není schopen nadále plnit. Všechny tyto podmínky musí být současně splněny.

Existují dva druhy úpadku, a to platební neschopnost a předlužení. U platební neschopnosti je zahájeno insolvenční řízení bez ohledu na to, zda se jedná o právnickou či fyzickou osobu, zatímco předlužení se týká pouze právnických osob či fyzických osob – podnikatelů (Hásová, Moravec, 2013).

O úpadek formou platební neschopnosti se podle § 3 odst. 2 InsZ jedná, pokud dlužník:

- přerušil platby značné části svých peněžních závazků, nebo
- své peněžní závazky neplní po dobu delší 3 měsíců splatnosti, nebo
- není možné dosáhnout plnění některé ze splatných peněžitých pohledávek vůči dlužníku exekucí nebo výkonem rozhodnutí, nebo
- nesplnil povinnost předložit seznamy podle § 104 odst. 1 InsZ, která mu byla uložena insolvenčním soudem.

O druhý případ úpadku, tedy předlužení, se podle § 3 odst. 3 InsZ jedná, pokud dlužník má více věřitelů a součet jeho závazků přesahuje výši jeho majetku. V případě opodstatněného předpokladu, že dlužník bude moci ve správě a provozování svého podniku pokračovat, je třeba tuto skutečnost zahrnout i ve stanovení výše jeho majetku (Hásová, Moravec, 2013).

Insolvenční řízení může být zahájeno i v případě, že se jedná o hrozící úpadek. O hrozící úpadek se podle § 3 odst. 4 InsZ jedná v případě, pokud se vzhledem k okolnostem dá předpokládat, že dlužník nebude schopen řádně a včas splnit značnou část svých peněžitých závazků.

3.3 Procesní subjekty

Jako procesní subjekty se označují subjekty, které svou činností ovlivňují proces. K tomuto účelu využívají procesní práva a procesní povinnosti. Procesními subjekty jsou podle § 9 InsZ insolvenční soud, dlužník, věřitelé uplatňující svá práva vůči dlužníkovi, likvidátor dlužníka, insolvenční správce, případně další správce, a státní zastupitelství, které vstoupilo do insolvenčního řízení nebo do incidenčního sporu (Hásová, Moravec, 2013).

3.3.1 Insolvenční soud

Podle Hásové a Moravce (2013, str. 11) insolvenční soud představuje „*soud, před kterým probíhá insolvenční řízení.*“ Insolvenční soud může vydávat příslušná rozhodnutí, pokud rozhoduje statutárně, nebo pokud dohlíží na postup a činnost ostatních procesních subjektů, tak rozhoduje v rámci dohlédací činnosti (Hásová, Moravec, 2013).

V rámci rozhodovací činnosti soud vydává usnesení jako formu rozhodnutí. Rozhodovací činnost zahrnuje rozhodnutí o návrhu na moratorium, hlasovacím právu věřitelů, jejichž pohledávka nebyla zjištěna, úpadku dlužníka a jeho řešení. Insolvenční soud dále vydává i jiná rozhodnutí o insolvenčním návrhu stanovená v § 142 InsZ, ale i další rozhodnutí, například podle § 54 InsZ, který se zabývá usnesením schůze věřitelů (Hásová, Moravec, 2013).

Podle Hásové a Moravce (2013, str. 12) „*dohlédací činnosti soudu podléhají dlužník, věřitelé, insolvenční správce či další správce a likvidátor dlužníka.*“ Věcný rozsah dohlédací činnosti je upraven § 11 InsZ. V rámci dohlédací činnosti insolvenční soud řeší záležitosti, které se zabývají průběhem insolvenčního řízení, a stanovuje povinnosti, které se zabývají činností jednotlivých subjektů řízení. Dále může dohlížet na jednání insolvenčního správce, například vyžadovat po něm vysvětlení ohledně jeho činnosti nebo nahlížet do jeho účtů. Jako příklad rozhodnutí v rámci dohlédací činnosti lze například uvést usnesení, kterým insolvenční soud povoluje insolvenčnímu správci prodej majetku, který je součástí majetkové podstaty, mimo dražbu (Hásová, Moravec, 2013).

Příslušnost

Podle § 7a InsZ v rámci věcné příslušnosti rozhodují krajské soudy jako soudy prvního stupně:

- v insolvenčním řízení,
- v incidenčních sporech,
- ve sporech o náhradu škody či jiné újmy, která vznikla kvůli porušení povinnosti podat insolvenční návrh,

- ve sporech o náhradu škody či jiné újmy, která vznikla kvůli zahájení insolvenčního řízení a opatřením přijatým v jeho průběhu,
- ve věcech, které vyplývají z právních vztahů mezi insolvenčním správcem a dlužníkem a týkají se majetku patřícího do dlužnickovy majetkové podstaty.

Místní příslušnost dlužníka je stanovena v § 7b InsZ. Podle něho je příslušný soud, v jehož obvodu se nachází obecný soud dlužníka. Konkrétní případy jsou stanoveny v § 85 OSŘ následovně:

- Obecným soudem fyzické osoby je krajský soud, v jehož oblasti má bydliště. V případě, že nemá bydliště, se pak jedná o krajský soud, v jehož obvodu se zdržuje.
- Obecným soudem podnikající fyzické osoby je krajský soud, v jehož oblasti má místo podnikání. Pokud nemá místo podnikání, pak se jedná o krajský soud, v jehož obvodu se zdržuje.
- Pro právnické osoby je obecným soudem soud krajský, v jehož oblasti má sídlo.
- Pro insolvenční správce je rovněž obecným soudem krajský soud, v jehož oblasti má sídlo.

Pokud se podle § 7b odst. 2 InsZ v insolvenčním řízení má řešit úpadek nebo hrozící úpadek osoby, která tvoří s dlužníkem koncern, je kromě již příslušného soudu příslušný i soud, u něhož probíhá insolvenční řízení řešící úpadek nebo hrozící úpadek dlužníka tvořícího s touto osobou koncern.

V České Republice se nachází 8 krajských soudů, a to v Praze, Brně, Ostravě, Českých Budějovicích, Plzni, Ústí nad Labem a Hradci Králové. Praha spadá pod Městský soud v Praze. Dále jsou oprávněny provádět činnosti související s insolvenčním řízením i pobočky krajských soudů, které se nacházejí v Pardubicích, Olomouci a Liberci (Hásová, Moravec, 2013).

3.3.2 Věřitel

Dle § 14 odst. 1 InsZ je věřitel společně s dlužníkem účastníkem insolvenčního řízení.

Členění pohledávek

V rámci insolvenčního řízení lze pohledávky podle Maršíkové (2011, str. 67) na základě insolvenčního zákona dělit do 3 skupin:

- „*pohledávky za podstatou a pohledávky jim na roveň postavené,*
- *nepřednostní pohledávky,*
- *pohledávky zajištěných věřitelů.*“

Výčet pohledávek za majetkovou podstatou je stanoven v § 168 InsZ. Pokud vznikly po zahájení insolvenčního řízení, pak se pohledávkami za majetkovou podstatou podle § 168 odst. 1 InsZ rozumí:

- odměna a náhrada hotových výdajů předběžného správce, pakliže nebyl předběžný správce ustanoven insolvenčním správcem,
- odměna a náhrada nutných výdajů likvidátora dlužníka jmenovaného soudem a správce podniku dlužníka za spolupráci poskytnutou předběžnému nebo insolvenčnímu správci,
- odměna a náhrada nutných výdajů členů a náhradníků věřitelského výboru,
- náhrada zálohy na náklady insolvenčního řízení, pokud byla ve shodě s rozhodnutím insolvenčního soudu zaplácena jinou osobou než dlužníkem,
- pohledávky věřitelů, které vznikly za trvání moratoria ze smluv podle § 122 odst. 2 InsZ,
- pohledávky věřitelů z úvěrového financování.

V případě, že vznikly po rozhodnutí o úpadku, pak se podle § 168 odst. 2 InsZ pohledávkami za majetkovou podstatu rozumí například náklady na správu a udržování majetkové podstaty dlužníka, odměna a náhrada hotových výdajů znalce určeného insolvenčním soudem za účelem ocenění majetkové podstaty, pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, pojistné na veřejné zdravotní pojištění, daně, poplatky a jiná obdobná peněžitá plnění aj. Pokud není stanoveno jinak, pak se pohledávky za majetkovou podstatou uspokojují v plné výši kdykoli po rozhodnutí o úpadku.

§ 169 InsZ poté vymezuje pohledávky postavené na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou, mezi něž patří například pohledávky věřitelů na náhradu škody způsobené na zdraví, pohledávky věřitelů na výživném ze zákona, pohledávky účastníků z penzijního připojištění se státním příspěvkem, pracovněprávní pohledávky dlužníkových zaměstnanců, jestliže není zákonem ohledně některého z nich stanoveno jinak, aj. Pakliže není stanoveno jinak, uspokojují se pohledávky postavené na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou v plné výši kdykoliv po rozhodnutí o úpadku.

Poté, co jsou uhrazeny všechny pohledávky, kterých se týká insolvenční řízení, je možné podle § 172 odst. 1 InsZ uhradit podřízené pohledávky a pohledávky členů nebo společníků dlužníka. Podřízenou pohledávkou se podle § 172 odst. 2 InsZ rozumí pohledávka, která *„má být podle smlouvy uspokojena až po uspokojení jiné pohledávky případně ostatních pohledávek dlužníka, zejména je-li vydáno rozhodnutí o úpadku dlužníka“*. Podřízené pohledávky jsou podle § 172 odst. 3 InsZ uspokojovány v závislosti na stanovené nebo dohodnuté míře jejich podřízenosti a uspokojují se poměrně. Jako poslední jsou vždy poměrně uspokojovány pohledávky členů nebo společníků dlužníka. Tyto pohledávky se podle § 172 odst. 4 InsZ v insolvenčním řízení neuplatňují, pouze se sdělují insolvenčnímu správci, který vede jejich evidenci.

Zajištěné pohledávky patří zajištěným věřitelům. Jedná se o pohledávky zajištěné majetkem, který patří do majetkové podstaty podle § 2 písm. g) InsZ *„zástavním právem, zadržovacím právem, omezením převodu nemovitosti, zajišťovacím převodem práva nebo postoupením pohledávky k zajištění anebo obdobným právem podle zahraniční právní úpravy“*. Tyto pohledávky se také uplatňují přihláškou, ve které podle § 166 InsZ musí uvést okolnosti osvědčující jeho zajištění a připojit listiny, které se ho týkají. Pohledávky zajištěných věřitelů se podle § 167 odst. 1 InsZ uspokojují v rozsahu zajištění ze zpeněžení věci, práva pohledávky nebo jiné majetkové hodnoty. Při stanovení pořadí jejich uspokojení je rozhodující doba, kdy vzniklo zajištění nebo zástavní právo, pakliže se zajištění věřitelé písemně nedohodnou jinak. Pokud je podle § 167 odst. 3 InsZ na základě znaleckého posudku vypracovaného po rozhodnutí o úpadku hodnota zajištění nižší než výše zajištěné pohledávky, je pohledávka co do takto zjištěného rozdílu považována za pohledávku nezajištěnou. Za pohledávky nezajištěné v plném rozsahu se poté považují pohledávky ostatních zajištěných věřitelů s pozdějším pořadím. Takto se postupuje do té doby, než nedojde

ke zpeněžení zajištění, které podle § 167 odst. 4 InsZ společně se zpeněžením pohledávky nebo jiné majetkové hodnoty představují zánik zajištění pohledávky zajištěného věřitele, a to i v případě, že nepodal přihlášku své pohledávky.

Insolvenční zákon také v § 170 určuje, které pohledávky jsou vyloučené z uspokojení. Jedná se například o náklady účastníků insolvenčního řízení, které jim vznikly z účasti na řízení, pohledávky věřitelů z darovacích smluv, smluvní pokuty, pokud právo na jejich uplatnění vzniklo až po rozhodnutí o úpadku, úroky, úroky a poplatek z prodloužení pohledávek věřitelů, které se staly splatnými až po rozhodnutí o úpadku aj. (Maršíková, 2011).

Přihláška pohledávky v insolvenčním řízení

Pokud podal insolvenční návrh věřitel, pak je první přihláškou do insolvenčního řízení přihláška tohoto věřitele, jelikož přihláška pohledávky patří mezi povinné přílohy insolvenčního návrhu (Maršíková, 2011).

Přihlášky pohledávek podávají věřitelé podle § 173 odst. 1 InsZ u insolvenčního soudu od zahájení insolvenčního řízení až do uplynutí lhůty stanovené rozhodnutím o úpadku. Přihlášky podávají způsobem, který stanoví insolvenční soud ve výzvě k podávání přihlášek. Výzva je součástí vyhlášky, jež oznamuje zahájení insolvenčního řízení. Věřitelé by měli podávat přihlášku pohledávky v první fázi insolvenčního řízení pouze v případě, že jim bezprostředně hrozí promlčení pohledávky. Existuje totiž možnost, že nebude rozhodnuto o úpadku dlužníka a návrh by byl zbytečný. Pokud nehrozí promlčení pohledávky, je vhodnější vyčkat na rozhodnutí o úpadku a přihlášku následně poslat ve stanovené lhůtě (Maršíková, 2011).

Lhůta pro podání přihlášky pohledávky je určena zákonem ve výši 2 měsíců a vždy je uvedena v rozhodnutí o úpadku. Pokud se jedná o oddlužení, je lhůta pouze 30 dnů. Jelikož se jedná o lhůtu propadnou, přihlášku nelze podat po uplynutí lhůty. V případě, že je přihláška podávána poštou, postačí, pokud je poslední den lhůty podána na poštu. Pokud připadá na poslední den lhůty svátek nebo den pracovního klidu, postačí podat přihlášku nejbližší následující pracovní den (Maršíková, 2011).

Schůze věřitelů

Schůze věřitelů je vrcholným věřitelským orgánem. Mezi kompetence schůze věřitelů patří jednak oprávnění stanovená insolvenčním zákonem, zároveň ale může i zastávat

oprávnění daná věřitelskému výboru. Pokud není zvolen věřitelský výbor, jeho působnost zastává schůze věřitelů. Mezi oprávnění schůze věřitelů patří například odvolání insolvenčního správce z funkce a stanovení nového a v případě, kdy lze úpadek řešit jak konkursem, tak i reorganizací, může rozhodnout o způsobu řešení úpadku. V případě konkrétního způsobu řešení úpadku má schůze následující pravomoci:

- v případě řešení úpadku konkursem může schůze rozhodnout o způsobu zpeněžení majetkové podstaty a v tomto ohledu zadat insolvenčnímu správci závazné pokyny,
- při řešení úpadku reorganizací může rozhodnout, zda reorganizační plán předloží dlužník či věřitel a schůze dále hlasuje i o jeho schválení,
- v případě řešení úpadku oddlužení stanovuje způsob oddlužení, a to ve formě splátkového kalendáře či zpeněžením majetkové podstaty (Maršíková, 2011).

Podle insolvenčního zákona insolvenční soud svolává schůzi věřitelů do 30 dnů od té doby, co byl o to požádán, a to v případě, že nebyl navržen pozdější termín. Svolávat schůze tak může v případech stanovených insolvenčním zákonem nebo pokud během insolvenčního řízení nastane situace, kdy je potřeba účasti věřitelů pro rozhodnutí o dalších krocích, které budou mít významný vliv na vývoj insolvenčního řízení. V tomto případě může schůzi svolat i na návrh insolvenčního správce nebo věřitelského výboru. Schůzi může svolat i věřitel v případě, že se jedná nejméně o dva věřitele a dohromady mají nejméně jednu desetinu přihlášených pohledávek. Schůze věřitelů je veřejná, může se jí tedy zúčastnit i osoba, která není účastníkem insolvenčního řízení (Maršíková, 2011).

Schůze rozhoduje hlasováním. Ve většině případů stačí, aby pro přijetí usnesení hlasovala nadpoloviční většina věřitelů přítomných na schůzi. Ve výjimečných případech insolvenční zákon stanovuje jinak, například při odvolání insolvenčního správce z funkce, a to na schůzi věřitelů, která následuje nejbliže po přezkumném jednání. V tomto případě je zapotřebí nadpoloviční většina věřitelů, kteří jsou přihlášeni ke dni, který předchází konání schůze. Počet hlasů se určuje na základě výše pohledávky – na každou korunu přihlášenou do insolvenčního řízení připadá jeden hlas. Na základě insolvenčního zákona právo hlasovat mají všichni věřitelé přítomní

na schůzi. Usnesení přijatá na schůzi věřitelů nesmí odporovat společnému zájmu věřitelů, a proto v některých případech, kdy například dojde k upřednostnění zájmů věřitele s majoritním počtem hlasů, může soud ještě během konání schůze dané rozhodnutí zrušit (Maršíková, 2011).

Věřitelský výbor

Dalším orgánem je výkonný orgán, který představuje věřitelský výbor, popřípadě prozatímní věřitelský výbor. Pakliže se do insolvenčního řízení přihlásilo méně jak 50 věřitelů, může být místo věřitelského výboru určen zástupce věřitelů a jeho náhradník, kteří mají stejné pravomoci jako věřitelský výbor (Maršíková, 2011).

Věřitelský výbor má za úkol chránit společný zájem věřitelů a společně s insolvenčním správcem má pomáhat k naplnění účelu insolvenčního řízení. Mezi náplň činnosti věřitelského výboru tedy patří například dohled nad činností insolvenčního správce či udělování souhlasu insolvenčnímu správci nebo dlužníkovi k uzavírání smluv o úvěrovém financování. Dále může podávat insolvenčnímu soudu návrhy, které se zabývají průběhem insolvenčního řízení. To zahrnuje i návrh na uložení procesních sankcí (Maršíková, 2011).

Stejně jako schůze věřitelů, i věřitelský výbor má specifické pravomoci v případě jednotlivých způsobů řešení úpadku.

- V případě řešení úpadku konkursem může věřitelský výbor požadovat po insolvenčním správci ohodnocení majetkové podstaty znalcem v případě, kdy není vyžadováno zákonem. Toto ocenění musí však věřitelský výbor finančně zabezpečit.
- Pokud je povoleno řešení úpadku reorganizací, pak právní úkony, které mají velký dopad na majetkovou podstatu a její správu, provádí dlužník pouze se souhlasem věřitelského výboru.
- V případě oddlužení vykonává věřitelský výbor společně s insolvenčním správcem dohled nad průběhem obou způsobů oddlužení. V případě řešení zpeněžením majetkové podstaty bude mít věřitelský výbor obdobné kompetence jako u konkursu (Maršíková, 2011).

Věřitelský výbor má 3 až 7 členů a každý z nich má svého náhradníka. Složení věřitelského výboru v daném insolvenčním řízení určuje schůze věřitelů. Věřitelský výbor je volen na první schůzi věřitelů a může do něj být zvolen pouze věřitel, který přihlásil svoji pohledávku do insolvenčního řízení. Své kandidáty navrhuje zvlášť zajištění a zvlášť nezajištění věřitelé, přičemž musí být navržený minimálně takový počet kandidátů nezajištěných věřitelů, jako je počet kandidátů zajištěných věřitelů. Toto neplatí v případě, že navržení kandidáti nezajištěných věřitelů s volbou nesouhlasí, nemohou být zvoleni z jiných důvodů nebo nezajištění věřitelé své kandidáty nenavrhnou. Během volby platí, že pro kandidáty zajištěných věřitelů hlasují pouze zajištění věřitelé a pro kandidáty nezajištěných věřitelů hlasují pouze nezajištění věřitelé. Insolvenční soud poté potvrdí volbu věřitelského výboru usnesením (Maršíková, 2011).

Věřitelský výbor si volí předsedu, který řídí průběh jednání. Také má rozhodující hlas, pokud je počet členů výboru sudý, jelikož na rozdíl od schůze věřitelů věřitelský výbor rozhoduje většinou hlasů. Aby mohl výbor stanovit usnesení, musí být na jednání přítomna nadpoloviční většina jeho členů. Místo nepřítomných věřitelů se jednání zúčastní jejich náhradníci (Maršíková, 2011).

Prozatímní věřitelský výbor

Prozatímní věřitelský výbor se určuje především v případě, kdy je insolvenční řízení zahájeno na návrh dlužníka. Stanovuje se do té doby, než na první schůzi věřitelů bude zvolen věřitelský výbor. Prozatímní věřitelský výbor má stejné pravomoci jako věřitelský výbor zvolený na schůzi věřitelů. Určuje se také v situacích, kdy se nepodařilo věřitelský výbor zvolit na schůzi, nebo klesl počet členů výboru pod 3. Činnost prozatímního věřitelského výboru je ukončena zvolením věřitelského výboru (Maršíková, 2011).

3.3.3 Insolvenční správce

Právní úprava týkající se insolvenčních správců je v obecné rovině stanovena v insolvenčních zákonech. Existuje ale také samostatný zákon upravující jejich postavení, a to zákon č. 132/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů (Hrdličková, 2013).

Insolvenčním správcem může být podle Hrdličkové (2013) „*jak fyzická osoba, tak veřejná obchodní společnost nebo zahraniční obchodní společnost nebo zahraniční sdružení, které poskytuje stejné záruky ručení společníků jako veřejná obchodní společnost založená podle členského práva EU, členských států Dohody o evropském hospodářském prostoru a je oprávněna vykonávat činnost insolvenčního správce*“.

Insolvenční správce se stanovuje ze seznamu insolvenčních správců Ministerstva spravedlnosti České Republiky. Do seznamu může být zapsána pouze osoba, která prokáže odborné způsobilost v insolvenčním právu. Stejná podmínka platí i v případě veřejné obchodní společnosti – musí být tvořena osobami, které taktéž prokáží odbornou způsobilost (Hrdličková, 2013).

Konkrétního insolvenčního správce určuje usnesením předseda soudu. Při výkonu své funkce musí správce dát přednost zájmu věřitelů před svými zájmy a zájmy ostatních. Je povinen pomáhat věřitelským orgánům při výkonu jejich funkce a případně se na žádost věřitelského orgánu účastnit jednání. Jednou za 3 měsíce je insolvenční správce povinen předložit písemnou zprávu věřitelskému orgánu a insolvenčnímu soudu o průběhu insolvenčního řízení (Hrdličková, 2013).

V § 37 InsZ je upravena i odpovědnost insolvenčního správce za škodu. Insolvenční správce odpovídá nejen za své protiprávní úkony, ale i za činnost osob, které použil při výkonu svého úkolu. Dále je zodpovědný za škodu, která vznikla věřiteli s pohledávkou za majetkovou podstatou tím, že nebyla uspokojena na základě činnosti insolvenčního správce.

Insolvenční správce se zvláštním oprávněním

§ 35 InsZ upravuje základní podmínky činnosti „zvláštního insolvenčního správce“. Insolvenční soud ustanovuje zvláštního správce v případě, že je v průběhu insolvenčního řízení řešit problematiku, která vyžaduje odbornou specializaci. Zároveň je třeba stanovit vztah zvláštního insolvenčního správce vůči insolvenčnímu správcovi. V případě stanovení funkce, odměňování a zprošťování funkce zvláštního insolvenčního správce platí obdobná ustanovení jako pro insolvenčního správce. Zvláštní insolvenční správce je ustanoven soudem, aby vyplácel nárok držitelů elektronických peněz nebo uživatelů platebních služeb podle postupů stanovených v zákoně, který upravuje platební styk.

3.4 Insolvenční návrh

Insolvenční řízení lze zahájit pouze na základě podání insolvenčního návrhu. Insolvenční řízení je zahájeno okamžikem, kdy byl insolvenční návrh doručen věcně příslušnému soudu. Návrh může být podán elektronicky nebo písemně. V případě elektronické podoby je nutné připojit zaručený elektronický podpis, u písemné formy úředně ověřený podpis. Mezi další náležitosti insolvenčního návrhu podle Hrdličkové (2013) patří:

- *„označení navrhovatele a dlužníka,*
- *skutečnosti, které osvědčují úpadek dlužníka,*
- *označení důkazů, kterých se navrhovatel dovolává,*
- *počet stejnopisů tak, aby každý, komu se doručuje, obdržel jeden stejnopis,*
- *předepsané přílohy a listinné důkazy“.*

Insolvenční návrh může podat jak dlužník, tak i věřitel. V případě podání návrhu dlužníkem musí být povinnou přílohou takového návrhu seznam jednotlivých částí majetku a závazků a seznam zaměstnanců. Pakliže podává návrh věřitel, je třeba připojit i skutečnosti, ze kterých vyplývá oprávnění podat návrh (Hrdličková, 2013).

3.4.1 Podání insolvenčního návrhu dlužníkem

Pokud dlužník, fyzická osoba – nepodnikatel, zjistí, že se nachází v úpadku, není povinen podat návrh na zahájení insolvenčního řízení. Dlužník většinou podává insolvenční návrh až ve chvíli, kdy se ocitá pod tlakem exekucí a soudních rozhodnutí prováděných na jeho majetek, před kterými se snaží uniknout. Insolvenční návrh bývá často spojen s návrhem na oddlužení (Maršíková, 2011).

Pokud je však dlužníkem právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba, tak má podle § 98 odst. 1 InsZ povinnost podat insolvenční návrh bez zbytečného odkladu poté, co se dozvěděl o svém úpadku. Insolvenční návrh v případě právnické osoby podává její statutární orgán. Pokud je statutární orgán kolektivní, pak návrh musí podat všichni jeho členové, kteří mohou jednat samostatně za dlužníka. Pakliže je dlužník v likvidaci, tato povinnost přechází na likvidátora dlužníka. V případě, že osoba, která zastupuje dlužníka, nesplní svoji povinnost podat insolvenční návrh, odpovídá za škodu věřitelům nebo jinou újmu, která věřitelům vznikne (Maršíková, 2011).

3.4.2 Podání insolvenčního návrhu věřitelem

Pokud insolvenční návrh podává věřitel, musí nejprve prokázat svoje oprávnění podat insolvenční návrh, tedy že je věřitelem dlužníka a má vůči němu pohledávku, která je po splatnosti alespoň 30 dnů. Podmínkou úpadku je mnohost věřitelů, a tak věřitel musí v návrhu označit alespoň jednoho dalšího věřitele a uvést údaje o jeho pohledávce, tj. druh pohledávky, její výše a jak dlouho je po splatnosti. Ačkoliv to není ze zákona nutné, je vhodné toto tvrzení dosvědčit, například prohlášením dalšího věřitele (Maršíková, 2011).

Pokud uběhla splatnost pohledávky věřitele před méně než 3 měsíci, musí věřitel uvést důvody, proč je dlužník v úpadku a toto tvrzení prokázat. Jestliže je pohledávka po splatnosti déle než 3 měsíce, věřitel nemusí osvědčit úpadek dlužníka, jelikož v tomto případě se ze zákona vyskytuje domněnka o dlužníkově úpadku, která může být v průběhu insolvenčního řízení dlužníkem vyvrácena (Maršíková, 2011).

Insolvenční návrh musí být podepsán osobou pověřenou jednáním za věřitele a tento podpis musí úředně ověřen, jinak je považován insolvenční návrh za neplatný. Pokud navrhovatele zastupuje advokát, je kromě insolvenčního návrhu zapotřebí ověřeného podpisu na plné moci (Maršíková, 2011).

3.5 Způsoby řešení úpadku

3.5.1 Fyzická osoba

Podle zákona lze řešit úpadek dlužníka, fyzické osoby, oddlužením nebo konkursem.

Oddlužení

Oddlužení je pro dlužníka šetrnější a lze jej provést ve formě splátkového kalendáře nebo zpeněžením majetkové podstaty dlužníka (Maršíková, 2011).

V případě splátkového kalendáře je dlužníkovi ponechán stávající majetek s výjimkou majetku, ze kterého věřitelé uplatňují právo na zajištění. Dlužník však musí po dobu pěti let svým věřitelům odvádět zabavitelnou část své mzdy nebo jiného příjmu, jejíž výše se poměrně odvíjí od výše přihlášených a zjištěných pohledávek (Maršíková, 2011).

Pokud je oddlužení řešeno zpeněžením majetkové podstaty dlužníka, dlužníkův stávající majetek je zpeněžen insolvenčním správcem a příjem z tohoto zpeněžení

je poměrně rozdělen mezi věřitele. V případě, že dlužník po schválení zpeněžení jeho majetkové podstaty obdrží další majetek, na uspokojení z tohoto majetku nemají již věřitelé nárok, a to včetně pravidelného příjmu ve formě platu nebo mzdy (Maršíková, 2011).

Dlužník může po splacení splátkového kalendáře či po zpeněžení dlužnickovy majetkové podstaty zažádat insolvenční soud o osvobození od neuhrazených dluhů, respektive jejich zbytku. V případě řádného plnění povinností mu soud vyhoví a dlužník je zproštěn povinnosti uhradit věřitelům neuspokojenou část dluhů. Stejná podmínka platí i v případě věřitelů, kteří nepodali přihlášku své pohledávky a nezúčastnili se tak insolvenčního řízení (Maršíková, 2011).

Konkurs

U konkursu je zpeněžen majetek dlužníka, který tvoří majetkovou podstatu. Příjem z tohoto zpeněžení je na základě rozhodnutí o prohlášení konkursu v rozvrhu poměrně rozčleněn mezi věřitele se zjištěnými pohledávkami. Na rozdíl od oddlužení neuspokojené pohledávky nebo jejich části po ukončení insolvenčního řízení nezanikají, pokud zákon nestanoví jinak. Teprve až po 10 letech od pravomocného zrušení konkursního řízení se promlčuje právo věřitele podat návrh na výkon rozhodnutí. Toto platí pouze, pokud danou pohledávku dlužník během přezkumného jednání nepopřel (Maršíková, 2011).

3.5.2 Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba

Pokud se jedná o právnickou osobu podnikatele nebo podnikající fyzickou osobu, úpadek lze řešit buď konkursem, anebo reorganizací (Maršíková, 2011).

Konkurs

Pokud je úpadek dlužníka, podnikatele, řešen konkursem, pak dispoziční práva k jeho majetku přechází na insolvenčního správce. Majetek, který tvoří majetkovou podstatu dlužníka, je zpeněžen a výnos z něj je v rozvrhu poměrně rozčleněn mezi věřitele se zajištěnými a zjištěnými pohledávkami. Neuspokojené části pohledávek po ukončení konkursního řízení nezanikají, nestanoví-li zákon jinak. Teprve až po 10 letech od pravomocného zrušení konkursního řízení se promlčuje právo věřitele podat návrh na výkon rozhodnutí u pohledávky, kterou dlužník při přezkumném jednání nepopřel.

Absolvované konkursní řízení je také zároveň překážkou pro provozování živnosti po následující 3 roky (Maršíková, 2011).

V § 311 InsZ je stanoveno, že pokud je dlužníkem právnická osoba, může dojít k zániku neuspokojených pohledávek nebo jejich částí v případě, že nejsou uspokojeny ze zajištění. Podmínkou je, aby se jednalo o právnickou osobu, u které došlo ke zrušení konkursního řízení po splnění rozvrhového usnesení nebo zrušení řízení pro nedostatek jejího majetku. Zároveň byl také dlužník zrušen a zanikl, a to bez právního nástupce podle zvláštního právního předpisu. Zároveň platí, že pokud došlo ke zrušení konkursu pro nedostatek dlužníkovy majetku, je to podkladem pro výmaz dlužníka z obchodního rejstříku, v případě, že se nejedná o právnickou osobu zřízenou zákonem.

3.6 Reorganizace

Reorganizace zpravidla představuje podle § 316 odst. 1 InsZ „*postupné uspokojování pohledávek věřitelů při zachování provozu dlužníkovy podniku, zajištěné opatřeními k ozdravě hospodaření tohoto podniku podle insolvenčním soudem schváleného reorganizačního plánu s průběžnou kontrolou jeho plnění ze strany věřitelů*“. Řešit úpadek reorganizací může dlužník podle § 316 odst. 4 InsZ, jestliže jeho čistý roční obrat za poslední účetní období před insolvenčním návrhem činí alespoň 50 000 000 Kč nebo zaměstnává alespoň 50 zaměstnanců v pracovním poměru. Tyto podmínky neplatí v případě, že dlužník společně s insolvenčním návrhem nebo nejpozději do rozhodnutí o úpadku předloží insolvenčnímu soudu reorganizační plán, který byl přijat alespoň polovinou všech zajištěných věřitelů a polovinou všech nezajištěných věřitelů, přičemž počet hlasů je stanoven na základě výše jejich pohledávek. Zároveň ale platí, že reorganizace není přípustná u právnické osoby v likvidaci, obchodníka s cennými papíry nebo osoby oprávněné obchodovat na komoditní burze podle zvláštního právního předpisu (Maršíková, 2011).

3.6.1 Návrh na povolení reorganizace

Podle § 317 odst. 1 InsZ může návrh na povolení reorganizaci podat dlužník nebo přihlášený věřitel. Ten na základě § 323 odst. 1 InsZ potřebuje souhlas schůze věřitelů, která rozhoduje na základě zprávy insolvenčního správce o hospodářské situaci dlužníka. Podle § 318 odst. 1 InsZ může dlužník, který podal insolvenční návrh, podat návrh na reorganizaci nejpozději do rozhodnutí o úpadku. V ostatních případech

je možné podat návrh na reorganizaci nejpozději 10 dní před schůzí věřitelů, která se má konat jako první po rozhodnutí po úpadku.

Návrh na povolení reorganizace, který bude podaný opožděně, odmítne podle § 318 odst. 2 InsZ insolvenční soud prostřednictvím rozhodnutí doručeného dlužníkovi, navrhovateli, věřitelskému výboru a insolvenčnímu správci. Odvolání proti tomuto rozhodnutí může podat pouze osoba, která podala opožděný návrh.

Náležitosti návrhu na povolení reorganizace podaný dlužníkem

Návrh na povolení reorganizace podávaný dlužníkem musí podle § 319 odst. 1 InsZ obsahovat tyto náležitosti:

- označení dlužníka, obchodní firma nebo název, jeho sídlo a identifikační číslo,
- označení osob oprávněných jednat za dlužníka,
- uvedení skutečností svědčících o úpadku, tj. popis dlužnickovy ekonomické situace a označení věřitelů, kterým není schopen splatit své splatné závazky (Maršíková, 2011).

Na závěr navrhne řešit svůj úpadek formou reorganizace. V této souvislosti musí udat údaje o kapitálové struktuře a majetku osob, které s dlužníkem tvoří koncern anebo ho ovládají, a to včetně informace, jestli u některé z nich neprobíhá insolvenční řízení. Poté navrhne podobu reorganizace. Návrh musí být označen datem a podepsán úředně ověřeným podpisem osoby oprávněné jednat za dlužníka (Maršíková, 2011).

Mezi povinné přílohy patří seznam majetku, závazků a zaměstnanců. V seznamu majetku musí být uveden majetek jednotlivě včetně pohledávek. U pohledávek stanoví skutečnosti, na kterých se zakládají, jejich výši a vymahatelnost. Vyznačí také majetek včetně příloh, u kterého probíhá soudní či jiné řízení nebo o kterém již bylo rozhodnuto. Zároveň u něj musí uvést i dané rozhodnutí či řízení (Maršíková, 2011).

V seznamu závazků musí být uvedeni všichni věřitelé, kteří vůči dlužníkovi mají pohledávky nebo jiná majetková práva nebo je vůči němu uplatňují. Pokud jsou věřiteli osoby, které tvoří s dlužníkem koncern, musí tuto skutečnost dlužník uvést. Dlužník může také některé pohledávky popřít, ale musí stručně uvést důvod. Dlužník odděleně uvede věřitele, kteří mají nárok na uspokojení pohledávky ze zajištění, a označí u nich i předmět zajištění. I v tomto případě dlužník může případně uvést, která uspokojení

z nich popírá a proč. Seznamy poté musí podepsat a potvrdit jejich správnost a úplnost. V případě, že nejsou připojeny zákonem předepsané přílohy nebo nejsou úplné, insolvenční soud dlužníka vyzve k jejich opravě v maximální lhůtě 7 dní. Tuto lhůtu lze ze závažných důvodů prodloužit. Pokud nejsou přílohy doplněny, soud návrh na povolení reorganizace odmítne (Maršíková, 2011).

Náležitosti návrhu na povolení reorganizace podaný věřitelem

Návrh na povolení reorganizace podaný věřitelem musí podle § 319 odst. 3 InsZ splňovat obecné náležitosti podání stanovené v § 42 odst. 4 OSŘ. Mimo tyto skutečnosti musí věřitel uvést i dlužníka a osoby oprávněné za něj jednat a údaje o způsobu navrhované reorganizace. Ostatní informace věřitel uvede pouze, pokud jsou mu známy.

Podání návrhu na povolení reorganizace další osobou

Podle § 321 odst. 1 InsZ, v případě, že poté, co došel k insolvenčnímu soudu návrh na povolení reorganizace, podá návrh další osoba, je návrh další osoby považován za přistoupení k soudnímu řízení, jehož předmětem je reorganizace. Následně insolvenční soud na základě § 321 odst. 2 InsZ vyzve osoby, které návrh podaly, k odstranění odlišností ve svých návrzích a vyjádření společného stanoviska. Tak musí učinit nejdéle do 30 dnů. Pokud takto neučiní, insolvenční soud bude vycházet z návrhu, který podal dlužník. V případě, že jej dlužník nepodal, tak vychází z návrhu věřitele, který mu došel dříve.

„Zpětvzetí“ návrhu na povolení reorganizace

Podle § 322 odst. 1 InsZ může vzít zpět návrh na povolení reorganizace osoba, která jej podává, a to až do doby, kdy insolvenční soud povolí reorganizaci nebo o podaném návrhu jinak rozhodne. Zpětvzetí návrhu na povolení reorganizace vezme soud v úvahu rozhodnutím, které doručí osobě, která návrh podala, dlužníkovi, věřitelskému výboru a insolvenčnímu správci. Odvolání proti tomuto rozhodnutí není přípustné a insolvenční soud po jeho vydání nepokračuje v projednávání reorganizace. V případě, že byl návrh na povolení reorganizace vzat zpět až poté, co bylo o něm rozhodnuto, pak je podle § 322 odst. 3 InsZ insolvenčním soudem rozhodnuto, že zpětvzetí není účinné. Proti tomuto rozhodnutí není možné se odvolat.

Podle § 322 odst. 4 InsZ platí v případě, že návrh na povolení reorganizace podala i další osoba, insolvenční soud ji vyzve, aby do 15 dnů sdělila, zda trvá na jeho

projednání. Pokud se tak nestane, insolvenční soud v projednávání reorganizace nepokračuje.

Nakládání s majetkem dlužníka před schváleným úpadkem

Podle § 324 odst. 1 InsZ se musí po podání návrhu na povolení reorganizace a před rozhodnutím o úpadku zdržet právních úkonů, jimiž by mohla být ohrožena nebo zmařena navrhovaná organizace, osoby, které jsou oprávněny nakládat s majetkovou podstatou.

Dále podle § 324 odst. 3 InsZ platí, že není přípustné započtení vzájemných pohledávek dlužníka a věřitele, a to od okamžiku zveřejnění návrhu na povolení reorganizace v insolvenčním rejstříku. Lze tak učinit pouze v případě, že tak insolvenční soud určil předběžným opatřením. Tato podmínka platí i v situaci, kdy zákonné podmínky výše uvedeného započtení byly dodrženy před tímto okamžikem.

3.6.2 Rozhodnutí o návrhu na povolení reorganizace

Zamítnutí návrhu na povolení reorganizace

Návrh na povolení reorganizace bude insolvenčním soudem zamítnut v případech stanovených v § 326 odst. 1 InsZ, mezi které patří:

- návrh podal věřitel, ale nebyl schválen schůzí věřitelů,
- návrh podala osoba, o jejímž návrhu se již dříve rozhodlo,
- vzhledem ke všem okolnostem lze důvodně očekávat, že je jím sledován nepoctivý záměr.

O nepoctivém záměru ohledně návrhu na povolení reorganizace se podle § 326 odst. 2 InsZ hovoří především tehdy, pokud ohledně dlužníka, jeho statutárního orgánu, jeho zákonného zástupce nebo člena jeho kolektivního statutárního orgánu, probíhalo v posledních 5 letech insolvenční nebo jiné řízení řešící úpadek, přičemž závisí na výsledku takového zřízení. Dalším případem je, pokud v posledních 5 letech před zahájením insolvenčního řízení, proběhlo trestní řízení, které bylo ukončeno pravomocným odsouzením pro trestný čin hospodářské nebo majetkové povahy.

V případě, že insolvenční soud podle § 327 odst. 1 InsZ vezme na vědomí zpětvzetí návrhu na povolení reorganizace nebo návrh odmítne či zamítne, soud dále pokračuje v insolvenčním řízení. Tímto rozhodnutím zanikají účinky návrhu na povolení reorganizace. Pokud však nedojde k zpětvzetí, odmítnutí či zamítnutí návrhu, insolvenční soud podle § 328 InsZ reorganizaci povolí. O rozhodnutí je informován dlužník, navrhovatel, věřitelský výbor a insolvenční správce. Proti tomuto rozhodnutí není odvolání.

Povolení reorganizace

Rozhodnutí o povolení reorganizace podle § 329 odst. 1 InsZ obsahuje:

- výrok o povolení reorganizace,
- uvedení insolvenčního správce, pokud nebyl dosud ustanoven, pak výrok o jeho ustanovení,
- výzvu, aby dlužník do 120 dnů předložil reorganizační plán nebo bez zbytečného odkladu oznámil insolvenčnímu soudu, že jej nehodlá předložit. Výzva se nepřikládá v případě, že dlužník před vydáním rozhodnutí oznámil insolvenčnímu soudu, že reorganizační plán neplánuje předložit,
- informaci o podmínkách, za kterých reorganizační plán mohou předložit další osoby.

Podle § 329 odst. 3 InsZ může rozhodnutí o povolení reorganizace dále obsahovat výrok o jiných opatřeních, která se týkají majetkové podstaty a skutečností nezbytných k zajištění reorganizace.

Rozhodnutím o povolení reorganizace podle § 329 odst. 1 InsZ se ruší omezení dispozičních oprávnění dlužníka, ke kterým došlo v průběhu insolvenčního řízení, a to ze zákona nebo rozhodnutím insolvenčního soudu. Dlužník může podle § 329 odst. 2 InsZ činit právní úkony, které mají zásadní význam z hlediska nakládání s majetkovou podstatou a její správou zásadní význam, pouze se souhlasem věřitelského výboru. Mezi tyto úkony patří takové, které způsobí významnou změnu v postavení věřitelů, míře uspokojení věřitelů či hodnotě majetkové podstaty. V případě porušení této povinnosti je dlužník odpovědný za škodu nebo jinou újmu, kterou věřitelům nebo třetím osobám zapříčinil. Za tuto škodu či jinou újmu ručí zároveň

i členové statutárního orgánu dlužníka, a to společně a nerozdílně. Dispoziční oprávnění dlužníka však mohou být podle § 332 odst. 1 InsZ zakázána nebo ve stanoveném rozsahu omezena, a to na základě návrhu insolvenčního správce nebo věřitelského výboru. V takovémto případě přecházejí tato dispoziční oprávnění podle § 332 odst. 3 InsZ na insolvenčního správce.

Pokud není zákonem stanoveno jinak, pak se podle § 333 odst. 1 InsZ rozhodnutím o povolení reorganizace pozastavuje výkon členské schůze nebo valné hromady dlužníka a namísto ní rozhoduje v její působnosti insolvenční správce. I po rozhodnutí o povolení reorganizace zůstává podle § 333 odst. 2 InsZ členské schůzi nebo valné hromadě dlužníka zachováno právo volit a odvolávat členy dozorčí rady a statutárního orgánu dlužníka. Ovšem aby jejich rozhodnutí nabyla účinnosti, je nutný souhlas věřitelského výboru. V případě, že dlužník nemá právo sestavit organizační plán nebo se jedná o reorganizaci, která byla povolena na základě návrhu na povolení reorganizace podaného věřitelem, pak právo na jmenování či odvolání členů dozorčí rady a statutárního orgánu dlužníka náleží věřitelskému výboru. Jestliže dle § 333 odst. 3 InsZ zanikne funkce dozorčí rady, statutárního orgánu dlužníka nebo funkce všech členů těchto orgánů, zvolí je věřitelský výbor, a to v případě, že není poté na základě zvláštní právního předpisu do 30 dnů jmenována či zvolena dozorčí rada, statutární orgán nebo jejich členové.

Podle § 330 odst. 5 InsZ je dlužník povinen sestavit mezitímní účetní závěrku ke dni předcházejícímu dni, kterým nastanou účinky povolení reorganizace.

Postavení věřitelů v průběhu reorganizace

V průběhu reorganizace se podle § 335 odst. 1 InsZ za věřitele považují i členové a společníci dlužníka. V tomto případě se za pohledávku považuje právo vyplývající z jejich účasti v družstvu nebo ve společnosti. Podle § 335 odst. 2 InsZ však platí, že výše pohledávky vyplývající z účasti člena nebo společníka dlužníka v družstvu nebo ve společnosti je rovna nule.

Podle § 337 odst. 1 InsZ jsou věřitelé dlužníka za účelem určení rozsahu uspokojení zjištěných pohledávek a hlasování věřitelů o přijetí reorganizačního plánu rozdělováni do skupin tak, aby se v každé skupině nacházeli věřitelé se zásadně shodným právním postavením a se zásadně shodnými hospodářskými zájmy. Toto rozdělení je uvedeno

v reorganizačním plánu a zároveň musí být stanoveno na základě jakých kritérií k rozdělení věřitelů došlo. Mezi samostatné skupiny podle § 337 odst. 2 InsZ patří zejména:

- každý zajištěný věřitel,
- členové a společníci dlužníka,
- věřitelé, jejichž pohledávky nejsou organizačním plánem dotčeny.

Pohledávkou nedotčenou organizačním plánem se podle § 337 odst. 3 InsZ rozumí pohledávka, jejíž výše, splatnost a její další vlastnosti a práva s ní spojená se organizačním plánem nemění. Jedná se také o pohledávku, o níž věřitel písemně uznal, že není dotčena organizačním plánem. Do této skupiny spadá dále i pohledávka, u níž došlo kvůli prodlení dlužníka ke ztrátě sjednané výhody splátek a reorganizační plán ji v tomto případě upravuje podle § 337 odst. 4 InsZ, a to například stanovením splatnosti jistiny včetně úroků stejně jako před prodlením dlužníka.

Insolvenční soud poté podle § 337 odst. 5 InsZ při schvalování reorganizačního plánu posoudí odůvodněnost a vhodnost rozdělení věřitelů do jednotlivých skupin. Před schválením reorganizačního plánu může insolvenční soud podle § 337 odst. 6 InsZ rozhodnout o zařazení věřitele do jiné skupiny, a to na základě návrhu dotčeného věřitele nebo předkladatele reorganizačního plánu.

3.6.3 Reorganizační plán

Reorganizační plán je podle § 338 odst. 1 InsZ definován následovně: *„Reorganizační plán vymezuje právní postavení dotčených osob v důsledku povolené reorganizace, a to na základě opatření sledujících ozdravení provozu dlužníkovy podniku a uspořádání vzájemných vztahů mezi dlužníkem a jeho věřiteli.“*

Přestože návrh na povolení reorganizace podal některý přihlášený věřitel, přednostní právo na sestavení reorganizačního plánu má podle § 339 odst. 1 InsZ dlužník. Lze jej předložit současně s návrhem na povolení reorganizace anebo do 120 dní od rozhodnutí o povolení reorganizace, přičemž tato lhůta může být insolvenčním soudem na návrh dlužníka prodloužena, avšak nejdéle o 120 dnů. Přednostní právo však podle § 339 odst. 2 InsZ nemá dlužník, který oznámil insolvenčnímu soudu, že nehodlá předložit organizační plán, a zároveň také podle § 339 odst. 3 InsZ dlužník, jehož

věřitelé takto rozhodli na schůzi věřitelů. Toto usnesení je oprávněna přijmout taková schůze věřitelů, na níž se projednává nebo schvaluje návrh na povolení reorganizace.

V případě, že dlužník nemá právo přednostně sestavit organizační plán anebo mu toto právo zaniklo rozhodnutím insolvenčního soudu, pak podle § 339 odst. 6 InsZ o přednostním právu sestavit reorganizační plán rozhodne schůze věřitelů. Pokud schůze věřitelů nerozhodne, insolvenční soud vybídne k předložení reorganizačního plánu osoby, které návrh na povolení reorganizace podaly nebo se k němu připojily.

Reorganizační plán se podává k insolvenčnímu soudu. Podle § 338 odst. 2 InsZ nesmí nikdo po jeho předložení vyvíjet činnost spějící k jeho odmítnutí či přijetí, a to až do zprávy o reorganizačním plánu.

Předkladatel nesmí provést žádnou činnost, která by byla v rozporu s reorganizačním plánem nebo by jinak ovlivnila jeho splnění. Výjimka je podle § 338 odst. 3 InsZ možná v případě, že se jedná o nakládání s majetkovou podstatou, závazky dlužníka po skončení insolvenčního řízení a uspokojení věřitelů, a to včetně zajištěných věřitelů a věřitelů, kterými jsou členové a společníci dlužníka. Další průběh reorganizace však nesmí být podle § 338 odst. 4 InsZ v rozporu s reorganizačním plánem, pakliže nedošlo určeným způsobem k jeho změně.

Náležitosti reorganizačního plánu

Povinné náležitosti reorganizačního plánu jsou stanoveny v § 340 až § 342 InsZ. Patří mezi ně například:

- rozdělení věřitelů do skupin se stanovením, jak se bude zacházet s pohledávkami v jednotlivých skupinách,
- stanovení způsobu reorganizace,
- stanovení opatření k plnění reorganizačního plánu, zejména majetkové podstaty a určení kdo s ní a do jaké míry může nakládat,
- rozhodnutí, zda bude dlužníkův podnik pokračovat v provozu a za jakých podmínek,

- stanovení osob, které převezmou dlužníkovi závazky nebo zajistí jejich splnění nebo se budou podílet na financování reorganizačního plánu, a na základě vlastního uvážení,
- uvedení, jakým způsobem reorganizace ovlivní dlužníkovi zaměstnance a jaká budou v této souvislosti přijata opatření,
- stanovení, jaké závazky bude mít po ukončení reorganizace dlužník k věřitelům. Je třeba uvést, o jakou částku se sníží pohledávka věřitelů, jak dlouhý bude odklad její splatnosti či vykonatelnosti, popřípadě podstatu jiných zásahů do práv věřitelů.

V případě, že dojde ke změně údajů, které se zapisují do obchodního rejstříku, je nutné, aby podle § 341 odst. 4 InsZ bylo v reorganizačním plánu uvedeno, které údaje mají být z obchodního rejstříku odstraněny a které nově zapsány.

V závislosti na navrhovaném typu reorganizace, je třeba k reorganizačnímu plánu podle § 342 InsZ připojit následující doklady:

- nové znění zakladatelského dokumentu, stanov či jiného dokumentu, který upravuje vnitřní poměry dlužníka, a to v případě, že na základě reorganizačního plánu dojde k jeho změně,
- prohlášení osob, které jsou ochotny převzít některé dlužníky závazky či je zajistit anebo jsou ochotny financovat uskutečnění reorganizačního plánu. Je třeba uvést rozsah, kterého se prohlášení týká, a prohlášení je nezbytné potvrdit úředně ověřeným podpisem,
- v případě, že má být podle reorganizačního plánu použit majetek ve společném jmění manželů, pak je nutné prohlášení o souhlasu dlužníkovy manželky. Prohlášení musí být potvrzeno úředně ověřeným podpisem,
- pokud reorganizační plán nepřekládá dlužník, je nutné jeho prohlášení coby fyzické osoby nebo jeho neomezeně ručících společníků, tedy právnické osoby, o ochotě pokračovat v provozu podniku, kterého se týká reorganizační plán. K prohlášení je třeba připojit úředně ověřený podpis,

- v případě, že věřitelé budou uspokojováni z provozu dlužníkovy majetku, je třeba přiložit aktualizované seznamy závazků a majetku dlužníka ke dni předložení reorganizačního plánu,
- smlouvy, které byly uzavřeny s odkládací podmínkou a váznou na schválení reorganizačního plánu insolvenčním soudem,
- seznam a popis významných smluv, které mají být uzavřeny podle reorganizačního plánu po jeho schválení insolvenčním soudem.

Způsoby provedení reorganizace

Způsoby provedení reorganizace jsou stanoveny v § 341 InsZ a zahrnují:

- restrukturalizaci pohledávek věřitelů, která zahrnuje prominutí části dluhu nebo odklad jejich splatnosti,
- prodej celé anebo části majetkové podstaty anebo prodej dlužníkovy podniku,
- vydání dlužníkových aktiv věřitelům anebo převod těchto aktiv na novou právnickou osobu, do které věřitelé vložili majetek,
- fúzi dlužníka,
- vydání akcií nebo jiných cenných papírů dlužníkem nebo právnickou osobou, která splňuje předchozí dva body,
- zabezpečení financování chodu dlužníkovy podniku nebo jeho části,
- změna dokumentů upravujících vnitřní poměry dlužníka, jako například zakladatelský dokument.

Podle § 341 odst. 2 InsZ může být organizace provedena několika způsoby najednou, pokud to jejich povaha nevyklučuje.

Zpráva o reorganizačním plánu

Osoba, která předkládá reorganizační plán, zpracuje zprávu o reorganizačním plánu obsahující podle § 343 odst. 1 InsZ dodatečné informace o návrhu reorganizačního plánu. Těmito informacemi se podle § 343 odst. 2 InsZ rozumí *„informace, které musí věřitel určité skupiny znát k tomu, aby mohl rozhodnout, zda přijme reorganizační plán, zejména informace o tom, jaké plnění, v jaké hodnotě se jednotlivým skupinám věřitelů*

nabízí“. Součástí zprávy je reorganizační plán, popřípadě jeho shrnutí a zhodnocení jeho dopadu na věřitele.

Je nutné předložit zprávu o reorganizačním plánu věřitelů v dostačujícím předstihu před schůzí věřitelů, která má posoudit jeho schválení, a to nejpozději 15 dní před konáním této schůze. Zprávu lze zveřejnit až po jejím schválení insolvenčním soudem.

Přijímání reorganizačního plánu věřiteli

K hlasování o přijetí či nepřijetí reorganizačního plánu svolává insolvenční soud schůzi věřitelů. Věřitelé hlasují podle jednotlivých skupin, které jsou určeny v reorganizačním plánu. Do hlasování se mohou zapojit i nepřítomní věřitelé, a to písemně prostřednictvím podání výslovně vyznačeného jako „Hlasovací lístek“, které nesmí obsahovat žádný jiný procesní úkon, musí z něho být jasné, pro koho věřitelé hlasovali, a musí být opatřeno úředně ověřeným podpisem. Podmínkou je také jeho lhůta jeho doručení – v případě hlasování po zahájení insolvenčního řízení je třeba doručit lístek podle § 346 odst. 1 InsZ insolvenčnímu soudu nejdéle den před konáním schůze věřitelů. Pokud hlasování proběhne před zahájením insolvenčního řízení, musí být lístek doručen dlužníkovi nejdéle den před vypršením jím stanovené lhůty, která probíhá ode dne, kdy ji dlužník stanovil a svým věřitelům písemně oznámil. Tato lhůta nesmí být podle § 346 odst. 2 InsZ kratší než 15 dní. Hlasovací lístek musí obsahovat předepsané náležitosti, jinak k němu nebude přihlíženo. Pokud existuje rozpor mezi hlasováním na schůzi věřitelů a mimo schůzi, za rozhodné se považuje hlasování na schůzi věřitelů (Maršíková, 2011).

Podle 347 § odst. 1 InsZ platí, že reorganizační plán byl skupinou věřitelů přijat, pokud *„se pro přijetí reorganizačního plánu vyslovila většina hlasujících věřitelů skupiny, jejíž pohledávky představují nejméně polovinu celkové jmenovité hodnoty pohledávek hlasujících věřitelů této skupiny“*. V případě, že se jedná o společníky nebo členy družstva, platí, že reorganizační plán byl přijat, pokud jeho přijetí schválila většina společníků nebo členů dlužníka. Pokud se jedná o dlužníka, který má základní kapitál, pak musí celkový podíl společníků nebo členů dlužníka činit minimálně dvě třetiny základního kapitálu. Skupina věřitelů, jejich pohledávek se reorganizační plán nedotkne, se vždy počítá mezi skupinu, která plán přijala, přičemž toto pravidlo platí i pro jednotlivé věřitele této skupiny. V případě, že má věřitel několik pohledávek

zařazených do odlišných skupin, pak podle § 347 odst. 3 InsZ platí, že o těchto pohledávkách hlasuje v každé skupině zvlášť.

Reorganizační plán je schválen soudem, pokud jsou splněny podmínky uvedené v § 348 odst. 1 InsZ.

- Reorganizační plán je v souladu s insolvenčním zákonem a jinými právními předpisy.
- Pokud vzhledem ke všem okolnostem lze předpokládat, že jím není sledován nepoctivý záměr.
- V případě, že byl plán přijat každou skupinou nebo je považováno za to, že její skupina podle § 347 odst. 4 přijala.
- Ke dni účinnosti reorganizačního plánu je hodnota plnění, které podle něj každý věřitel získá, stejná nebo vyšší než hodnota plnění, které by obdržel v případě, že by byl dlužníkův úpadek řešen konkursem. Výjimka je možná v případě, že přijímající věřitel souhlasí s nižším plněním.
- Na základě reorganizačního plánu mají být pohledávky za majetkovou podstatou a jim na roveň postavené uhrazeny ihned poté, co reorganizační plán vstoupí účinnost. Je však možné, aby se dlužník s příslušným věřitelem dohodli jinak.

Podle § 348 odst. 2 InsZ může být reorganizační plán schválen i v případě, že plán nebyl přijat každou skupinou. V tomto případě však musí přijmout plán alespoň jedna skupina věřitelů, s výjimkou společníků a členů dlužníka. Reorganizační plán musí zajišťovat rovné zacházení s každou zajištěnou pohledávkou v rámci každé skupiny věřitelů, která plán nepřijala. Dále musí platit, že plán je ke každé takovéto skupině spravedlivý a lze předpokládat, že schválení a uskutečnění plánu nepovede k dalšímu úpadku dlužníka nebo jeho likvidaci. Výjimkou je, pokud byla likvidace dlužníka reorganizačním plánem předpokládána. Podmínky pro určení spravedlnosti reorganizačního plánu jsou stanoveny pro jednotlivé skupiny věřitelů v § 349 InsZ, a to podle toho, zda se jedná zajištěné věřitele, nezajištěné věřitele nebo členy či společníky dlužníka.

Podle § 350 odst. 1 InsZ se mohou proti rozhodnutí o schválení reorganizačního plánu odvolat pouze ti věřitelé, kteří hlasovali pro odmítnutí reorganizačního plánu.

Předkladatel reorganizačního plánu jej může až do rozhodnutí insolvenčního soudu o jeho schválení vzít zpět nebo jej doplnit či změnit. Pokud je plán vzat zpět, nepřihlíží se k němu, v případě doplnění či změny hlasují věřitelé o jeho podobě po doplnění či změně. Schůze věřitelů, která bude o reorganizačním plánu rozhodovat, se může uskutečnit nejdříve 15 dní poté, co byl věřitelům předloženy navrhované změny či doplnění.

Zamítnutí reorganizačního plánu

V případě, že nejsou splněny všechny podmínky nutné pro schválení reorganizačního plánu, plán je insolvenčním soudem podle § 351 odst. 1 InsZ zamítnut. Proti tomuto rozhodnutí se mohou podle § 351 odst. 2 InsZ odvolat předkladatel tohoto plánu, dlužník nebo věřitelé, kteří hlasovali pro jeho přijetí. Podle § 351 odst. 3 InsZ může osoba, jejíž reorganizační plán byl zamítnut, podat plán znovu, a to v případě, že neuplynula lhůta k jeho předložení. Tato lhůta může být insolvenčním soudem v rozhodnutí o zamítnutí reorganizačního plánu v odůvodněných případech prodloužena.

Provádění reorganizačního plánu

Reorganizační plán se stává účinným podle § 352 odst. 1 InsZ ve chvíli, kdy rozhodnutí o jeho schválení nabylo právní moci. Jeho účinnost však mohla být odložena na pozdější dobu reorganizačním plánem nebo o pozdější účinnosti rozhodl insolvenční soud. Podle § 352 odst. 2 InsZ je rozhodnutí o schválení reorganizačního plánu závazné pro všechny účastníky insolvenčního řízení i pro další osoby, jejichž práv a povinností se reorganizační plán dotkne.

S nabytím účinnosti reorganizačního plánu nastávají změny stanovené v § 353 InsZ, mezi které patří zrušení zákazu započtení vzájemných pohledávek mezi dlužníkem a věřitelem. Dále je dlužník oprávněn nakládat s majetkovou podstatou, přičemž toto oprávnění může být omezeno pouze reorganizačním plánem, jiná omezení zanikají. Obnovuje se také výkon funkce valné hromady nebo členské schůze družstva, pokud v organizačním plánu nebylo stanoveno jinak. Hlasovací práva spojená s cennými papíry, obchodním podílem nebo členstvím náleží osobám uvedeným v reorganizačním plánu za stanovených podmínek. V případě, že tyto osoby nejsou v reorganizačním plánu uvedeny nebo nebyly splněny podmínky, pak tato práva vykonávají osoby, kterým

dosud náležela. Zároveň se způsobem uvedeným v reorganizačním plánu mění zakladatelský dokument, stanovy nebo jiné dokumenty upravující vnitřní poměry dlužníka a údaje, které se zapisují do obchodního rejstříku nebo jiného rejstříku právnických osob.

Podle § 354 odst. 1 InsZ je úlohou insolvenčního správce zajistit, aby byly vykonány procesní úkoly, které jsou spojeny s účinností reorganizačního plánu. O své dosavadní činnosti předá zprávu dlužníkovi s dispozičními oprávněními a provede úkony, které jsou nezbytné k tomu, aby dlužník s dispozičními oprávněními mohl vykonávat svá oprávnění. V případě, že jsou dispoziční práva dlužníka omezena, pak je podle § 354 odst. 4 InsZ vykonává insolvenční správce. Pokud jsou stanoveny právní úkony, které může dlužník podle reorganizačního plánu provést pouze se souhlasem insolvenčního správce, ale i přesto je uskuteční bez tohoto souhlasu, pak jsou tyto úkony neplatné. Podle § 354 odst. 2 InsZ insolvenční správce také vykonává dohled nad činností dlužníka, přičemž se zaměřuje na evidování činnosti dlužníka s dispozičními oprávněními a na doplňování seznamu závazků a majetku podle stavu řízení. O své činnosti pravidelně informuje insolvenční soud a věřitelský výbor, a to nejméně jednou za 3 měsíce. Insolvenčního správce je zase podle § 354 odst. 3 InsZ povinen informovat dlužník s dispozičními právy o svých právních úkonech, plnění reorganizačního a své jiné činnosti podle reorganizačního plánu. Zároveň podává souhrnně zprávy o běžných úkonech při běžné podnikatelské činnosti a plnění opakujících se nebo dlouhodobých činností, a to za období stanovené rozhodnutím insolvenčního soudu nebo reorganizačním plánem.

Provádění organizačního plánu dlužníkem s dispozičními oprávněními je kontrolováno věřitelským výborem způsobem stanoveným v reorganizačním plánu a také na základě zpráv insolvenčního správce. Věřitelský výbor si může podle § 355 odst. 2 InsZ předem stanovit, že některé právní úkony se zásadním významem může dlužník uskutečnit pouze s jeho předběžným souhlasem, a to i přesto, že nejsou uvedeny v reorganizačním plánu. Věřitelský výbor je také podle § 335 odst. 3 InsZ oprávněn navrhnout insolvenčnímu soudu opatření k odstranění nedostatků, na které přišel během kontrolní činnosti, a to i opatření, která vedou ke skončení reorganizace.

3.6.4 Uspokojování pohledávek

Pokud není insolvenčním zákonem nebo reorganizačním plánem určeno jinak, zanikají podle § 336 odst. 1 InsZ účinností reorganizačního plánu práva všech věřitelů vůči dlužníkovi, a to i v případě, že jejich pohledávka nebyla do insolvenčního řízení přihlášena, avšak práv věřitelů vůči ručitelů a spoludlužníkům dlužníka podle § 336 odst. 3 InsZ se reorganizační plán nedotkne. Zároveň podle § 359 InsZ zanikají pohledávky, které se v insolvenčním řízení neuspokojují, s výjimkou mimosmluvních sankcí postihujících majetek dlužníka nebo pokud nebylo v organizačním plánu uvedeno jinak. V reorganizačním plánu však může být výslovně uvedena jejich odchylná úprava, která se může týkat odkladu jejich splatnosti, krácení jejich výše nebo jiného zásahu do práv věřitelů.

I v rámci řešení úpadku reorganizací se dodržuje zásada, že pohledávky za majetkovou podstatou a pohledávky jim na roveň postavené jsou uspokojovány přednostně. Podle § 348 odst. 1 písm. e) InsZ je jednou z podmínek pro schválení insolvenčního zákona, že tyto pohledávky již byly uhrazeny anebo mají být uhrazeny ihned poté, co reorganizační plán nabyde účinnosti. Je však možné, aby se dlužník s věřitelem dohodli na pozdějším termínu (Maršíková, 2011).

V případě nepřednostních pohledávek byly věřitelé v reorganizačním plánu rozděleni do skupin podle právního postavení a hospodářských zájmů. Všichni věřitelé v jedné skupině jsou uspokojováni ve stejném rozsahu, a to poměrně podle výše pohledávek. Může se však měnit rozsah a podmínky plnění mezi jednotlivými skupinami (Maršíková, 2011).

Proti dlužníkovi lze podle § 360 odst. 1 InsZ nařídit a provést exekuci nebo výkon rozhodnutí k vymožení pohledávky, která byla stanovena reorganizačním plánem. Pokud byla tato pohledávka popřena, lze exekuci nebo výkon rozhodnutí vést pouze na základě právní moci rozhodnutí insolvenčního soudu ohledně této pohledávky. Toto ustanovení platí podle § 360 odst. 2 InsZ i pro exekuci nebo výkon rozhodnutí proti třetí osobě, která na sebe převzala povinnost za dlužníka nebo vedle něho, a to na základě reorganizačního plánu.

3.6.5 Změna reorganizačního plánu

Navrhnout změnu reorganizačního plánu může podle § 361 odst. 1 InsZ jeho navrhovatel, a to tak, aby tato změna umožnila lépe splnit účel reorganizace. Návrh obsahuje navrhovaný způsob provedení změny, její účel a dopady změny na jednotlivé skupiny původních věřitelů a na nové věřitele. Podle § 361 odst. 2 insolvenční soud zveřejní návrh změny reorganizačního plánu v insolvenčním rejstříku a na navrhovatelovy náklady jej doručí zvláště novým a původním věřitelům. Zároveň určí věřitelům lhůtu, ve které mohou změnu odmítnout. Tato lhůta však musí být delší než 30 dnů ode dne doručení návrhu změn. Insolvenční soud nařídí jednání k projednání návrhu změny reorganizačního plánu, které podle § 361 odst. 3 InsZ musí proběhnout do 15 dnů od uběhnutí lhůty k odmítnutí změny, avšak nejdříve v den nadcházející po uplynutí této lhůty.

Aby byla změna reorganizačního plánu schválena, je nutný podle § 361 odst. 4 InsZ souhlas následujících skupin:

- všech původních věřitelů,
- většiny nových věřitelů, jejichž pohledávky jsou podle reorganizačního plánu zajištěny,
- většiny nových věřitelů, jejichž pohledávky nejsou podle reorganizačního plánu zajištěny,
- většiny společníků dlužníka nebo jiné právnické osoby, na kterou přešel podle reorganizačního plánu majetek dlužníka.

Podle § 361 odst. 5 InsZ platí, že věřitelé, kteří ve lhůtě stanovené pro odmítnutí návrhu změny a ani při projednání návrhu změny reorganizačního plánu nevyjádřili nesouhlas, se změnou souhlasí. Podle § 361 odst. 6 InsZ bude změněný reorganizační plán insolvenčním soudem schválen, pokud s ním souhlasily výše uvedené skupiny nebo byl schválen podle § 361 odst. 5 InsZ.

Pokud změněný insolvenční plán nebude schválen insolvenčním soudem, pak podle § 361 odst. 7 InsZ zůstává účinný dříve schválený reorganizační plán.

3.6.6 Skončení reorganizace

Insolvenční soud zruší rozhodnutí o schválení reorganizačního plánu ve stanovených případech. Podle § 362 odst. 1 InsZ zruší insolvenční soud rozhodnutí o schválení reorganizačního plánu do 6 měsíců od jeho účinnosti, pokud zjistí, že schválení reorganizačního plánu bylo dosaženo podvodným způsobem nebo některému věřiteli byly uděleny zvláštní výhody, aniž by s tím ostatní věřitelé ze stejné skupiny souhlasili. Insolvenční soud také zruší rozhodnutí o schválení reorganizačního plánu v případě, jestliže podle § 362 odst. 2 InsZ zjistí že byl dlužník, jeho statutární orgán nebo člen statutárního orgánu pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin, kterým podstatně zkrátil věřitele nebo dosáhl schválení reorganizačního plánu.

Pokud insolvenční soud rozhodne o zrušení reorganizačního plánu, věřitelé mohou podle § 362 odst. 3 InsZ požadovat uspokojení pohledávek a jiných práv, která měli před schválením plánu, přičemž nejsou dotčena práva věřitelů a třetích osob založená na reorganizačním plánu.

Reorganizace bude rozhodnutím insolvenčního soudu přeměněna v konkurs v případech stanovených v § 363 odst. 1 InsZ.

- Povolení reorganizace proběhlo na návrh dlužníka, který její změnu na konkurs po tomto povolení navrhl.
- *„Oprávněná osoba nebo osoba určená schůzi věřitelů nesestaví ve stanovené lhůtě reorganizační plán vezme zpět, a do 30 dnů poté nebude podán návrh na svolání schůze věřitelů za účelem rozhodnutí o tom, která jiná osoba má přednostní právo sestavit reorganizační plán, anebo tato jiná osoba nesestaví ve stanovené lhůtě reorganizační plán nebo jej nevezme zpět.“*
- Reorganizační plán nebyl schválen insolvenčním soudem a oprávněným osobám uplynula lhůta k jeho předložení.
- Pokud se ukáže, že nebude možné plnit podstatnou část reorganizačního plánu nebo v průběhu jeho provádění dlužník neplní své podstatné povinnosti stanovené tímto plánem.
- Dlužník neplatí včas a řádně úroky stanovené v § 171 odst. 4 InsZ nebo v podstatném rozsahu neplní ostatní své splatné peněžité závazky.

- Po schválení reorganizačního plánu přestal dlužník podnikat, přestože podle reorganizačního plánu podnikat měl.
- Po schválení reorganizačního plánu dlužník neuhradil pohledávky za majetkovou podstatou a pohledávky jim na roveň postavené podle § 348 odst. 1 písm. e) InsZ.

U prvních tří případů rozhoduje podle § 363 odst. 2 InsZ o přeměně reorganizace v konkurs insolvenční soud bez jednání. Rozhodnutí bude doručeno zvláště dlužníku, navrhovateli reorganizace, věřitelskému výboru a insolvenčnímu správci, přičemž se tyto osoby mohou proti rozhodnutí odvolat. U následujících tří případů rozhodne podle § 363 odst. 3 InsZ o přeměně reorganizace v konkurs insolvenční soud po jednání, k němuž předvolá dlužníka, navrhovatele reorganizace, věřitelský výbor a insolvenčního správce. Těmto osobám se doručuje rozhodnutí zvláště a mohou proti němu podat odvolání.

Jakmile insolvenční soud rozhodne o změně reorganizace na konkurs, nastávají podle § 363 odst. 5 InsZ účinky spojené s prohlášením konkursu, pokud ve svém rozhodnutí insolvenční soud neurčí podmínky této změny jinak. Toto rozhodnutí ruší zákaz započtení vzájemných pohledávek mezi dlužníkem a věřitelem.

Insolvenční soud nemůže podle § 363 odst. 4 InsZ rozhodnout o přeměně reorganizace v konkurs, v případě, že byl reorganizační plán v podstatných bodech splněn. Insolvenční soud vezme na vědomí splnění reorganizačního plánu nebo jeho podstatných částí rozhodnutím, kterým podle § 364 odst. 2 InsZ reorganizace končí. Proti tomuto rozhodnutí není možné odvolání. Po skončení reorganizace insolvenční soud rozhodne podle § 364 odst. 3 InsZ o nákladech insolvenčního správce a jeho odměně.

4 Metodika, hypotézy

4.1 Metodický postup

1. Analytická metoda – studium odborné literatury a příslušných právních předpisů.
2. Sběr dat – získávání statistických informací týkajících se reorganizace ze statistických údajů na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti České Republiky, České národní banky a Českého statistického úřadu.
3. Zpracování dat – provedení komparace, grafického znázornění a tabulkového zobrazení získaných dat.
4. Získání dat z insolvenčního rejstříku o vybraném dlužníku, jehož úpadek byl řešen formou reorganizace.
5. Zpracování získaných dat o insolvenčním rejstříku dlužníka.
6. Zhodnocení právní úpravy reorganizace a návrhy de lege ferenda.

4.2 Hypotézy

Hypotéza č. 1: Reorganizace byla nejméně častý způsob řešení úpadku v letech 2008 až 2015.

Hypotéza č. 2: Počet reorganizací ukončených splněním reorganizačního plánu se v roce 2015 zvýšil oproti letem 2009 až 2014.

Hypotéza č. 3: Úspěšnost uspokojení pohledávek se v roce 2014 oproti letem 2009 až 2013 zvýšila.

5 Praktická část

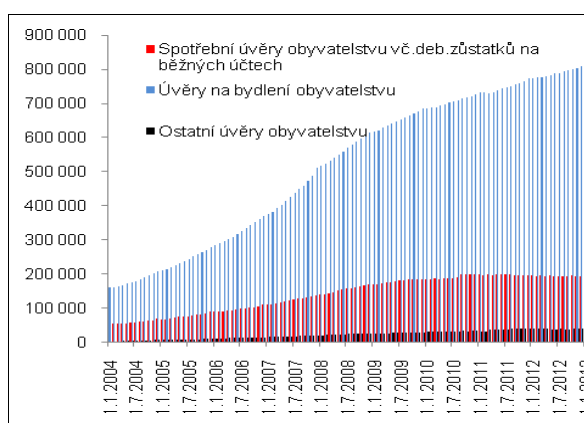
5.1 Příčiny vzniku úpadku

Spotřeba domácností tvoří jednu z nejvyšších položek HDP. Jen za první čtvrtletí roku 2015 došlo k nárůstu výdajů na konečnou spotřebu domácností o 2,9 %¹. Na zvýšenou spotřebu jsou však nutné finance a lidé se často uchylují k půjčkám. Zadluženosti českých domácností podle České národní banky dominují úvěry.

5.1.1 Bankovní úvěry

V bankovních úvěrech domácností dominují především úvěry na bydlení. Na konci roku 2012 činil dluh českých domácností 1,0043 bil. korun, přičemž na bydlení poté 809,8 mld. korun, tedy 81 % celkové částky. Úvěry na spotřebu byly ve výši 194,51 mld. korun, tedy 19 %, a zbytek byl tvořen z hlediska objemu nepatrnými tzv. „ostatními úvěry obyvatelstva“, jako jsou například úvěry na vzdělání.

Graf 1 Bankovní úvěry obyvatelům (v mil. Kč)

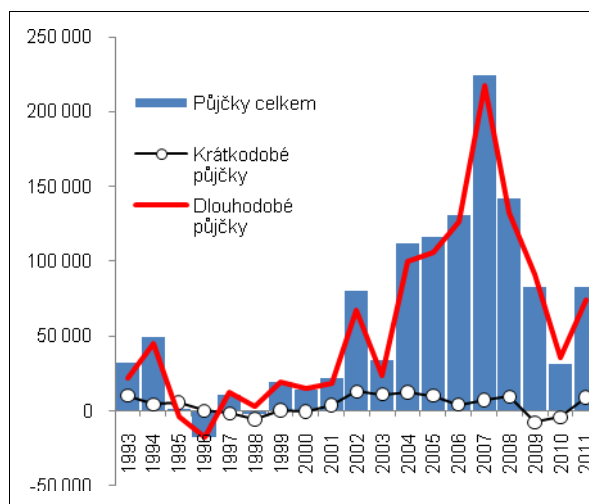
Zdroj: Český statistický úřad

Na konci února 2013 tvořily úvěry na bydlení celkem 811,6 mld. korun, na konci roku 2012 pak 809,8 mld. korun. U úvěrů na spotřebu došlo ke snížení z 194,5 mld. korun na konci roku 2012 na 191,1 mld. korun na konci února 2013. Meziroční dvojciferné růsty úvěrů obyvatelstva přetrvaly až do února 2010, přičemž ještě koncem roku 2010 došlo k meziročnímu vzrůstu o 20,1 %. Do konce roku 2008 pak přesáhly meziroční přírůstky úvěrů 33 %. V této době došlo k extrémnímu vývoji příjmů českých domácností, který byl způsoben dlouhou a silnou ekonomickou konjunkturou,

¹ <https://www.czso.cz/csu/czso/informace-o-vyvoji-hdp-v-1-ctvrtleti-2015>

kteřá se vyznačovala nárůstem průměrné nominální mzdy v letech 2005 až 2008, vysokou zaměstnaností, zvýšenou nabídkou pracovních míst v roce 2008, příznivou dynamikou růstu zisků živnostníků i čistých příjmů domácností z majetku. Tento vývoj se pravděpodobně již nebude opakovat, proto dojde k poklesu dynamiky úvěrů. Úvěrová expanze však polevila zejména od roku 2010, kdy začaly ubírat na tempu disponibilní příjmy.

Graf 2 Meziroční změna stavu půjček domácnostem (v mil. Kč)

Zdroj: Český statistický úřad

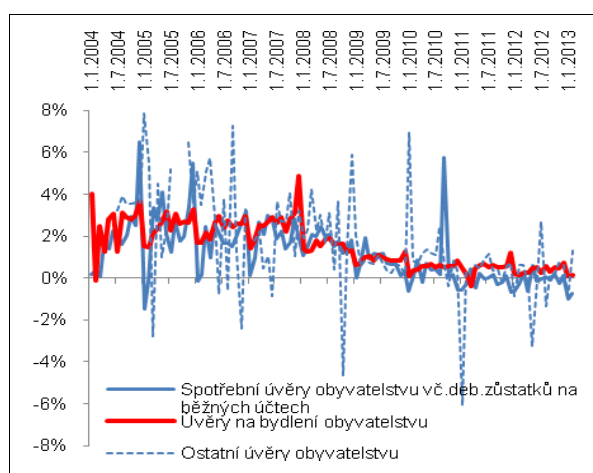
Ve Grafu 2 je vidět značný nárůst zadluženosti českých domácností. V letech 2004 až 2008 rostly objemy půjček domácnostem průměrně o 145 mld. korun, z toho dlouhodobé o 136 mld. korun. Pokud dojde ke srovnání v rámci příslušných tříletých období, pak v letech 2006 až 2008 došlo k růstu úvěrů každý rok v průměru o 166 mld. korun, v letech 2009 až 2011 pak jen o 66 mld. korun, přičemž dlouhodobé úvěry vzrostly o 67 mld. korun, což bylo způsobeno v průměru poklesem krátkodobých půjček. V rámci struktury půjček je jasná dominance dlouhodobých půjček, které jsou dále strukturovány v bankovní statistice jako hypoteční úvěry a úvěry ze stavebního spoření, tj. úvěry standardní a překlenovací.

Budoucnost stavebního spoření v České republice je stále otevřená kvůli plánovaným změnám jako je například snižování státního příspěvku, otevření nabídky tohoto produktu i komerčním bankám a zpřísnování podmínek pro jeho získání. Tyto diskuze vedly k nejistotám klientů, a tak i k postupnému odklonu od tohoto typu úvěrového bydlení. Od října 2010 se snižuje počet překlenovacích úvěrů od stavebních spořitelů

a na konci roku 2011 dosáhl svého dna. Od té doby se pokles zmenšuje. U překlenovacích úvěrů se na rozdíl od standardních úvěrů pokles stále prohlubuje, a to zejména od listopadu 2012 do února 2013.

Na konci roku 2012 byla zadluženost obyvatelstva u stavebních spořitelen celkem 85,7 mld. korun, zatímco u hypotečních úvěrů byla zadluženost osmkrát vyšší, tedy 700,3 mld. korun. Na konci roku 2009 došlo u snížení zadluženosti lidí u stavebních spořitelen o 17,1 %, u hypotečních bank naopak stoupla za uvedené o období o více než 25 %.

Graf 3 Meziměsíční dynamika bankovních úvěrů obyvatelstva (v %)

Zdroj: Český statistický úřad

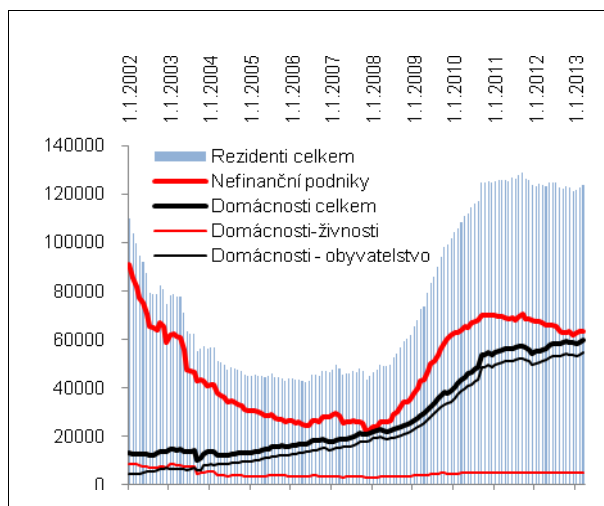
Z Grafu 3 je patrné, tempo poklesu u jednotlivých typů úvěrů začalo výrazně oslabovat od roku 2008. U bankovních úvěrů na spotřebu došlo dokonce od září 2011 ke snížení. Podle všeho se jedná o obezřetnost bank při hodnocení bonity uchazečů o úvěr, o čemž svědčí únik některých skupin lidí do sfér mimo oficiální úvěrovou statistiku. Zároveň také klesá počet bankovních úvěrů poskytovaných živnostníkům z řad domácností, a to od roku 2010. Banky zřejmě vyhodnotily krizové dozvuky tak, že tento segment považují za stále rizikový. Druhým důvodem může být, že se malé firmy z řad domácností zřejmě nedokázaly vyrovnat s krizí z roku 2009 a jejich kondice z hlediska produkce a zajištění zakázkami úvěrovou expanzi tohoto segmentu vylučuje.

5.1.2 Rizikové úvěry

Na konci prvního čtvrtletí 2013 činil úvěr se selháním za domácnosti celkem 59,5 mil. korun, čímž se přiblížil úrovni úvěrů se selháním u nefinančních podniků, jejichž

hodnota činila 63,2 mld. korun. Zatímco u firem objem úvěrů se selháním klesá, u domácností stoupá. Srovnání ovlivňují na jedné straně poklesy úvěrů u firem vlivem hospodářského zpomalování a ekonomické recese a na druhé straně zpomalený růst úvěrů poskytovaných domácnostem, především v oblasti úvěrů na bydlení.

Graf 4 Úvěry se selháním (v mil. Kč)

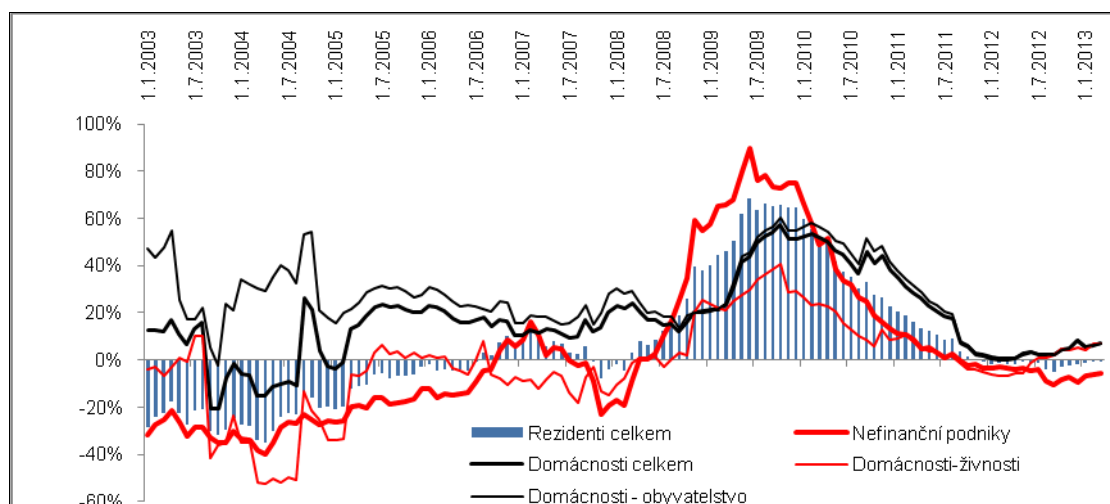

Zdroj: Česká národní banka

Na konci března 2013 činila výše úvěrů v selhání 126,3 mld. korun, z čehož 48,1 % tvořily špatné půjčky v domácnostech. Ve stejném období roku 2010 to bylo 39,9 %, v roce 2005 pak 30,3 %. Pod 20 % se podíl domácností na celkových úvěrech rezidentů udržel jen do května 2003. Následně došlo od začátku až do konce konjunktury české ekonomiky k významnému poklesu podílu úvěrů se selháním u úvěrů nefinančním společnostem, což se přeneslo i do sektoru domácností.

Z pohledu obou sektorů domácností, tj. živností a domácností, došlo počínaje rokem 2002 k významně rizikové zadluženosti, která pokračovala v roce 2003, kdy bylo hodnoceno jako úvěry v selhání více než 33 % půjček. Šlo o dozvuk období, kdy kolem roku 2000 byly z bankovních úvěrových portfolií vyřazovány do speciálních agentur špatné půjčky. Dá se však předpokládat, že se v širším rozsahu tento zásah netýkal relativně nízkých a rizikových půjček nejmenších firem, tj. živností v sektoru domácností. Ačkoliv se i u špatných půjček situace vlivem konjunktury zlepšila, k plynulému nárůstu úvěrů se selháním se živnosti začaly vracet opět v roce 2009 a v dalších letech. Na konci března 2013 představovaly úvěry v selhání u živnostníků 14,3 % celkových úvěrů v sektoru domácností.

Graf 5 Dynamika úvěrů se selháním

Zdroj: Český statistický úřad

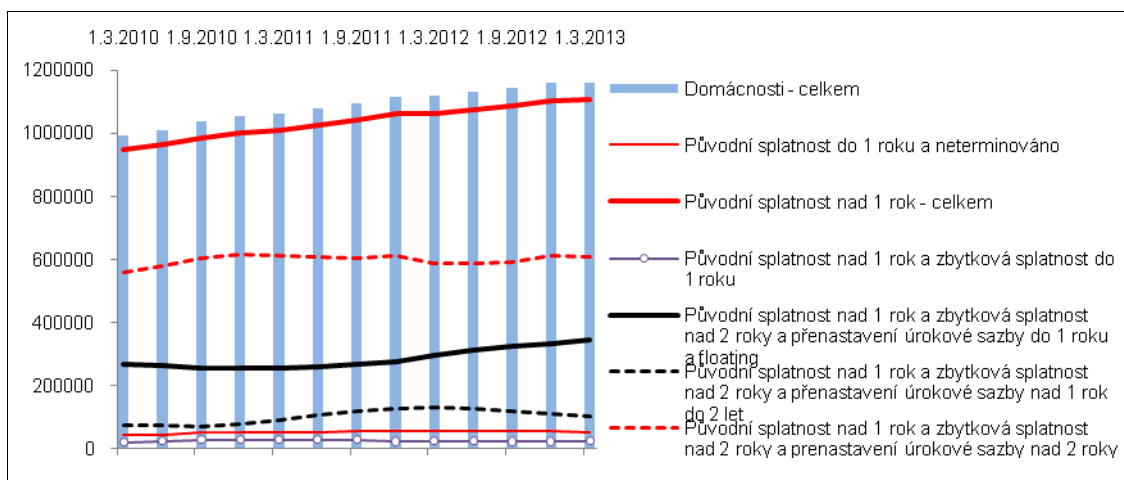
Zhruba od poloviny roku 2004 je celková dynamika úvěrů se selháním v sektoru domácností ovlivňována především obyvatelstvem. V tomto období dochází mohutným tempem k nárůstu jeho zadluženosti. Naopak úvěry u nefinančních podniků se zhruba od poloviny roku 2012 meziročně stále zmenšují.

Od roku 2012 do konce března 2013 se podíl špatných půjček obyvatelstva z celkové zadluženosti sektoru domácností udržoval mezi 5 až 5,2 %. V letech konjunktury došlo k jejich snížení ze 3,5 % na konci roku 2004 na 2,7 % na konci roku 2008. Od jara 2009 začaly překračovat hranici 3 %, na začátku října 2010 se dostaly nad úroveň 5 %, což byl následek zhoršující se situace českých domácností, na něž teprve v tomto období dopadl předchozí hospodářský útlum.

5.1.3 Restrukturalizace úvěrů

Na problémy se splácením by mimo množství úvěrů v selhání poukázat další indikátor, a to restrukturalizace půjček, která představuje dohodu klientů s bankou na změnách režimu splácení. Tyto údaje však bohužel nelze z oficiální bankovní statistiky přesně zjistit, jelikož se vychází z údajů o stavech úvěrů domácností podle zbytkové splatnosti a přenastavení úrokových sazeb, v kterých jsou však zahrnuty i běžné změny související s bezproblémovými úvěry.

Graf 6 Původní a zbytková splatnost úvěrů domácností a přenastavování úrokových sazeb (v mil. Kč)

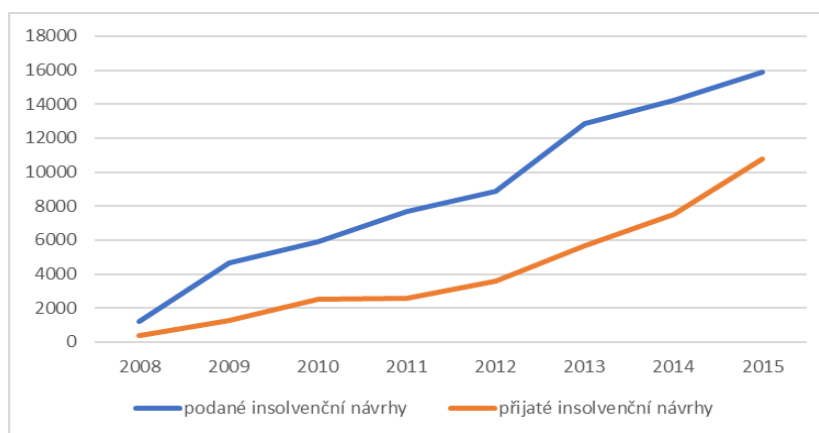
Zdroj: Česká národní banka

V případě 1,161 bil. korun, které na konci roku 2013 dlužily české domácnosti finančním institucím, naprostá většina úvěrů, tj. 1,104 bil. korun, měla původní splatnost delší než jeden rok. Půjček, které měly zbytkovou splatnost dva roky a u kterých se současně změnila úroková sazba nově nastavená na delší dobu než dva roky, bylo celkem 611,9 mld. korun.

Naopak přibývá dlužníků, kteří si u dlouhodobých půjček vybírají změnu úrokové sazby na krátkou dobu nebo případně na pružnou sazbu. Na konci roku 2012 a v prvním čtvrtletí 2013 tento vývoj pokračoval.

5.2 Počet insolvenčních návrhů a reorganizací

Graf 7 Počet insolvenčních návrhů v letech 2008-2015

Zdroj: Ministerstvo spravedlnosti České republiky; vlastní zpracování

Jak je patrné z Grafu 7 počet podaných insolvenčních návrhů se zvyšuje každý rok. Zatímco v roce 2008 bylo podáno pouze 1 183 insolvenčních návrhů, v roce 2015 již 15 889. Tato změna souvisí se nabytím účinnosti insolvenčního zákona, který nahradil zákon č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání. Dále je třeba zvážit, zda byl návrh insolvenčním soudem přijat. Insolvenční návrhy byly zamítnuty, a to z následujících důvodů:

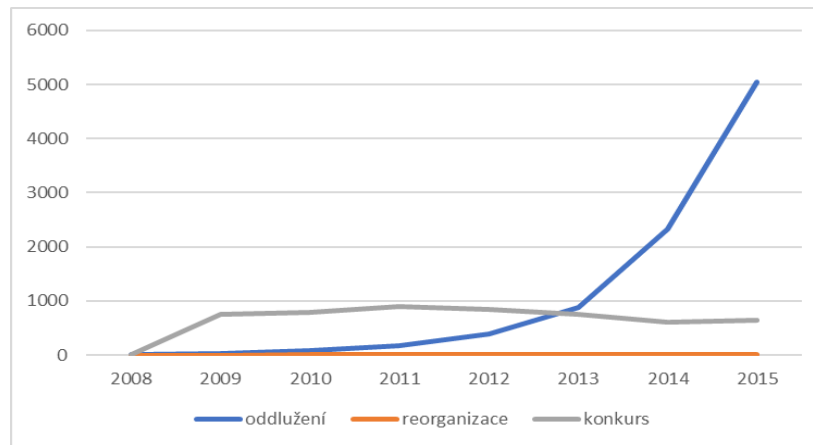
- nedostatku majetku,
- nesplnění předpokladů pro vydání rozhodnutí o úpadku,
- nedoložení pohledávky věřitele,
- převzetí všech dluhů dlužníka,
- zaručení se za dluhy dlužníka,
- osvědčení dlužníka o tom, že platební neschopnost vznikla z důsledku protiprávního jednání třetích osob,
- jiného důvodu zamítnutí.

Návrh mohl být také odmítnut pro své vady, zjevnou bezdůvodnost nebo pro jiný důvod. Pokud jsou tedy takto zamítnuté či odmítnuté návrhy vyloučeny, je z Grafu 7 patrné, že podíl přijatých insolvenčních návrhů na podaných insolvenčních návrzích má rostoucí tendenci. Kromě roku 2009, kdy došlo k mírnému poklesu z 31,02 % na 27,47 %, tento podíl stále roste, a to až do roku 2015, kdy dosahuje hodnoty 67,72 %.

Způsoby řešení úpadku

Jak je z Grafu 8 patrné, do roku 2012 bylo nejčastějším způsobem řešení úpadku prohlášení konkursu. V roce 2013 došlo k výrazné změně, kdy počet schválených oddlužení přesáhl počet konkursů. V roce 2014 poté došlo k výraznému nárůstu počtu oddlužení, zatímco počet konkursů o něco klesl. V následujícím roce však opět došlo k nárůstu, a tak počet prohlášených konkursů činil 639, zatímco počet schválených oddlužení dokonce 5 046.

Graf 8 Způsoby řešení reorganizace v letech 2008-2015

Zdroj: Ministerstvo spravedlnosti České republiky; vlastní zpracování

Podle Tabulky 1 byly v letech 2008 a 2009 podány společně s návrhem na insolvenční i návrhy na povolení reorganizace. Zatímco v roce 2008 bylo 321 reorganizací ukončeno tím, že insolvenční soud vzal na vědomí splnění reorganizačního plánu, v roce 2009 to neplatilo pro žádnou reorganizaci. Důvodem je ukončení reorganizací z předchozích let. V roce 2010 naopak nebyl podán žádný návrh na povolení reorganizace, avšak byla povolena jedna reorganizace a taktéž i jedna ukončena splněním reorganizačního plánu. V roce 2013 došlo k nárůstu podaných návrhů na povolení reorganizace, stejně tak i k počtu povolených reorganizací. Obdobná situace se opakovala i v roce 2015, kdy však došlo k přeměně jedné reorganizace na konkurs.

Z Tabulky 1 je patrné, že nejčastějším způsobem ukončení reorganizace je potvrzení splnění reorganizačního plánu insolvenčním soudem, s výjimkou roku 2014, kdy převažovala přeměna reorganizace na konkurs a jiný důvod přeměny reorganizace.

Tabulka 1 Reorganizace v letech 2008-2015

Reorganizace	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Návrh na insolvenční spojený s návrhem na povolení reorganizace	1	1	0	2	0	6	1	4
Povolená reorganizace	0	0	1	3	1	7	5	7
Schválené reorganizační plány	0	0	0	3	1	7	3	7
Přeměny reorganizace na konkurs	0	0	0	0	0	1	3	1
Jiný důvod pro přeměnu	0	0	0	0	0	1	3	1
Soud vzal na vědomí splnění reorganizačního plánu	321	0	1	3	1	6	2	6

Zdroj: Ministerstvo spravedlnosti České republiky; vlastní zpracování

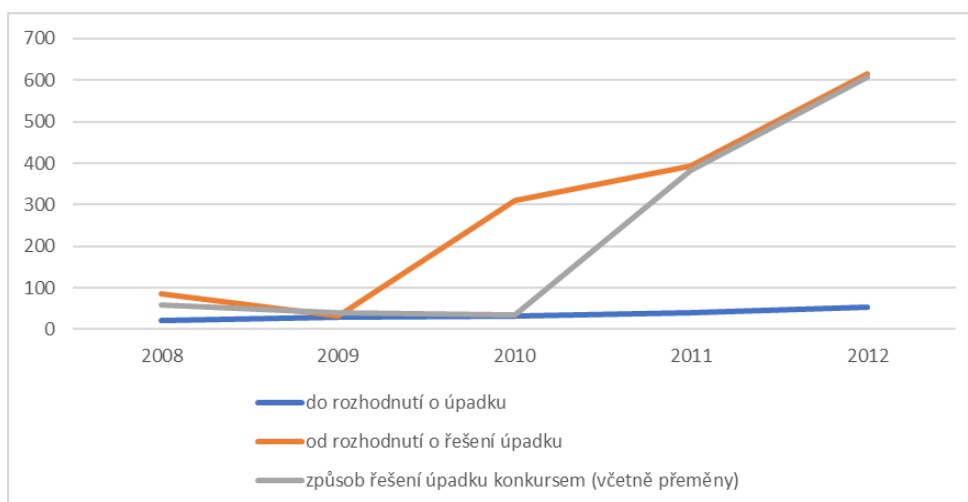
5.3 Délka insolvenčního řízení

V Grafu 9 je zobrazené srovnání délky jednotlivých fází insolvenčního řízení, které jsou členěny do rozhodnutí o úpadku, do rozhodnutí o řešení úpadku a délka v případě řešení úpadku konkursem, a to včetně období přeměny. Z Grafu 9 je patrné, že délka insolvenčního řízení do rozhodnutí o úpadku v průběhu let pomalu roste, a to z 22 dnů na 52 dnů. V případě průměrného počtu dnů insolvenčního řízení do rozhodnutí o úpadku vykazuje nejkratší dobu řešení především Vrchní soud v Praze, zatímco nejdelší většinou Krajský soud v Hradci Králové.

Průměrná doba insolvenčního řízení od rozhodnutí o řešení úpadku od roku 2008 do roku 2009 klesá, poté ovšem následuje významný růst, který nadále pokračuje až do roku 2012, kdy průměrná délka insolvenčního řízení do rozhodnutí o řešení úpadku dosahuje 615 dnů. V tomto případě vykazuje nejkratší dobu Vrchní soud v Praze a Krajský soud v Olomouci, nejdelší pak hlavně Krajský soud v Ústí nad Labem.

Délka insolvenčního řízení v případě řešení úpadku konkursem se od roku 2008 do roku 2010 postupně snižuje, načež nastává výrazný nárůst, který pokračuje až do roku 2012 a dosahuje 608 dnů. V případě řešení úpadku konkursem nejkratší doby dosahuje Krajský soud v Olomouci, zatímco nejdelší především Krajský soud v Hradci Králové.

Graf 9 Průměrná délka insolvenčního řízení v letech 2008-2012 (ve dnech)

Zdroj: Ministerstvo spravedlnosti České republiky; vlastní zpracování

5.4 Úspěšnost uspokojení pohledávek

Jak je patrné z Tabulky 2, počet uspokojených pohledávek se od roku 2009 stále zvyšuje. Zatímco v roce 2009 jich bylo pouze 20, v roce 2014 již 172. Zároveň roste i počet věřitelů s vyšší mírou uspokojení. V roce 2009 největší hodnotu představovali 4 věřitelé uspokojení v rozsahu od 60 % do 70 %, zatímco v roce 2014 již 6 věřitelů dosáhlo uspokojení 90 % až 100 % pohledávky.

Tabulka 2 Míra uspokojení pohledávek v letech 2009-2014

Míra uspokojení pohledávek	2009	2010	2011	2012	2013	2014
do 30 %	16	39	48	73	58	96
nad 30 % do 40 %	0	2	10	9	12	16
nad 40 % do 50 %	0	1	1	4	4	11
nad 50 % do 60 %	0	0	4	1	2	21
nad 60 % do 70 %	4	1	1	1	5	10
nad 70 % do 80 %	0	0	1	1	0	7
nad 80 % do 90 %	0	2	1	0	0	5
nad 90 % do 100 %	0	1	1	3	2	6
Celkem	20	46	67	92	83	172

Zdroj: Ministerstvo spravedlnosti České republiky; vlastní zpracování

5.5 Praktický příklad reorganizace

5.5.1 Podání insolvenčního návrhu

Insolvenční návrh může podat dlužník či věřitel. V tomto případě byl návrh podán u Krajské soudu v Českých Budějovicích písemně věřitelem, Československou obchodní bankou, a.s., přičemž dlužníkem je Ing. Roman Skočdopole se sídlem v Českých Budějovicích. Návrh byl zveřejněn 21. března 2014. K návrhu na zahájení insolvenčního řízení byl připojen návrh na prohlášení konkursu.

Československá obchodní banka, a.s. zároveň přiložila směnku, kterou vystavila společnost Exkluzivní česká vejce a.s. se sídlem v Českých Budějovicích, a to 9. srpna 2012 na směnečnou sumu 31 655 188,87 Kč s datem splatnosti 10. srpna 2010. Ze směnečné sumy bylo do 13. března 2014 uhrazeno 7 500 Kč, aktuální výše směnečné sumy tedy činí 31 647 188,87 Kč. Směnka byla avalována dlužníkem, Ing. Romanem Skočdopolem.

Navrhovatel měl mimo výše uvedenou směnku i další pohledávky za dlužníkem z jím avalovaných směnek, a to následující:

- směnka vystavené výstavem Exkluzivní česká vejce a.s. dne 9. srpna 2012 ve směnečné hodnotě 2 044 766,34 Kč s datem splatnosti 11. srpna 2013,
- směnka vystavená výstavcem Exkluzivní česká vejce a.s. dne 9. srpna 2012 ve směnečné hodnotě 6 097 270,03 Kč s datem splatnosti 11. srpna 2013,
- směnka vystavená výstavcem LEBYS, s.r.o. dne 12. června 2012 ve směnečné hodnotě 3 066 687,52 Kč s datem splatnosti 11. srpna 2013,
- směnka vystavená výstavcem LEBYS, s.r.o. dne 12. června 2012 ve směnečné hodnotě 13 472 180,42 Kč s datem splatnosti 10. srpna 2013.

Vůči společnosti LEBYS, s.r.o., výstavci směnky, bylo zahájeno insolvenční řízení vedené u Krajského soudu v Hradci Králové a dne 21. 1. 2014 byl zjištěn úpadek tohoto výstavce a na jeho majetek byl vyhlášen konkurs.

Navrhovatel podává vůči dlužníkovi insolvenční návrh vzhledem k tomu, že směnky nebyly ani po výzvě k uhrazení zaplacený a byly splněny podmínky podle § 3 odst. 1 InsZ, tj. mnohost věřitelů, závazky minimálně 30 dní po lhůtě splatnosti a dlužník tyto závazky není schopen nadále plnit. Mezi další věřitele dlužníka

s pohledávkami delší než 3 měsíce patří podle Československé obchodní banky a.s. dále i UniCredit Bank Czech Republic, a.s., Komerční banka, a.s., UNILEASING a.s. a Raiffeisen-Leasing, s.r.o.

Pohledávky z uvedených směnek budou navrhovatelem přihlášeny až po vydání rozhodnutí o úpadku dlužníka.

V rámci insolvenčního řízení Československá obchodní banka a.s. pověřila svoji zaměstnankyni Mgr. Evu Hořickou zastoupením společnosti, a to samostatně a v plném rozsahu.

5.5.2 Zahájení insolvenčního řízení

Na základě vyhlášky Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 21. 3. 2014 bylo zahájeno insolvenční řízení ve věci dlužníka Ing. Romana Skočdopole a zároveň byly věřitelé vyzváni k podání přihlášek jejich pohledávek. V rozhodnutí byl stanoven příslušný formulář, kde jsou uvedeny i pokyny k jejímu vyplnění. Přihlášky je možné podávat do rozhodnutí o úpadku. Následně byl dlužník vyzván, aby se písemně vyjádřil k insolvenčnímu návrhu, a to do 15 dnů od doručení tohoto usnesení. Ve svém vyjádření by měl uvést:

- uznává-li nároky uvedené v insolvenčním návrhu, případně v jakém rozsahu,
- rozhodující skutečnosti,
- důkazy a připojit listiny k prokázání svého tvrzení,
- zda se vzdává práva na svou v průběhu projednávání věci, popřípadě souhlasí s rozhodnutím věci bez nařízení jednání.

Zároveň by dlužník také měl připojit seznam závazků s uvedením věřitelů, seznam svého majetku, seznam svých zaměstnanců a účetní či jiné doklady. Pakliže dlužník nemá žádné zaměstnance či dlužníky, musí to písemně uvést. Předložené seznamy musí být podepsané dlužníkem a musí být na základě § 104 a § 128 odst. 3 InsZ výslovně uvedeno, že jsou správné a úplné.

V případě, že se dlužník ve stanovené lhůtě nevyjádří, předpokládá insolvenční soud podle § 133 odst. 1 písm. a) InsZ, že návrhu neodporuje.

Dlužník následně zmocnil Mgr. Pavla Hrtúse, advokáta, aby ho zastupoval ve věci insolvenčního řízení vedeného Krajským soudem v Českých Budějovicích. Zároveň také insolvenčnímu soudu oznámil, že se nevzdává svého práva na účast na projednávání věci a nesouhlasí s rozhodnutím o insolvenčním návrhu bez jednání, jelikož s insolvenčním návrhem nesouhlasí. Žádá také o dodatečné prodloužení lhůty k podrobnému vyjádření k insolvenčnímu návrhu, a to o 14 dní, za účelem seznámení dlužníka s rozhodnými skutečnostmi a vyhovění časové potřeby nutné k sepsání vyjádření a sestavení stanovených seznamů.

Určení příslušnosti soudu

Dne 16. dubna 2014 podala Česká insolvenční v.o.s. návrh na přikázání věci ke Krajskému soudu v Hradci Králové. Tato společnost byla zastoupena ohlášeným společníkem JUDr. Kamilem Podroužkem, který Krajským soudem v Hradci Králové ustanoven insolvenčním správcem v insolvenčním řízení následujících dlužníků:

- SEVAPOR, s.r.o.,
- FRAMAGRO a.s.,
- Begokon CZ, s.r.o.
- LIDRU, a.s.,
- Exkluzivní česká vejce, a.s.,
- VELOPA, s.r.o.,
- LEBYS, s.r.o.

Na majetek výše uvedených dlužníků byl 27. ledna 2014 vyhlášen konkurs a JUDr. Kamil Podroužek byl ustanoven insolvenčním správcem. U všech řízení je místně příslušný Krajský soud v Hradci Králové. S výše uvedenými společnostmi měl dlužník tvořit podnikatelské uskupení neboli koncern, proto by bylo na základě § 7b odst. 2 InsZ vhodné pro insolvenční řízení dlužníka využít místní příslušnosti Krajského soudu v Hradci Králové. Zároveň je pravděpodobné, že v nejbližší době bude zahájeno insolvenční řízení i s dalšími společnostmi z koncernu, které byly ovládány Ing. Romanem Skočdopolem. Tato řízení budou taktéž vedena u Krajského soudu v Hradci Králové.

Česká insolvenční v.o.s. také potvrdila, že všechny pohledávky uvedené v insolvenčním návrhu jsou po právu, o čemž svědčí zjištění pohledávek při přezkumných jednání u výše uvedených společností, která byla uskutečněna 9. 4. 2014 u Krajského soudu v Hradci Králové. Ve všech případech se jedná o závazky vůči bankám, kdy Ing. Roman Skočdopole je ručitelem těchto závazků.

Vyjádření dlužníka

Dlužník vyjádřil souhlas s Českou insolvenční v.o.s., potvrdil tedy skutečnosti popisující jeho angažovanost v ostatních společnostech a zároveň i potvrdil tvrzení, že všechny pohledávky uvedené v insolvenčním návrhu jsou po právu. Dlužník také ve souladu se společností Česká insolvenční v.o.s. shledává důvody pro přikázání věci k projednání a rozhodnutí věci u Krajského soudu v Hradci Králové.

Dlužník také 22. dubna 2014 zaslal seznamy stanovené v usnesení. Dále vymezil své postavení – Ing. Roman Skočdopole je nositelem živnostenského oprávnění s obory činností obchodu a služeb, velkoobchodu a maloobchodu, reklamní činnosti, marketingu, mediálního zastoupení, poskytování služeb pro zemědělství, zahradnictví, rybníkářství, lesnictví a myslivost, poradenské a konzultační činnosti a zpracování odborných studií a posudků. Dlužník je ženatý, přičemž společné jmění dlužníka bylo zúženo až na věci tvořící obvyklé vybavení domácnosti, a to z důvodu obnovení podnikatelské činnosti dlužníka.

Dlužník byl do června, respektive září 2013 členem statutárních orgánů následujících společností:

- ZUMAL, s.r.o.,
- LEBYS, s.r.o.,
- DERAPUS, s.r.o.,
- COMEM, s.r.o.,
- VELOPA, s.r.o.,
- Exkluzivní česká vejce, a.s.,
- FRESHEGGS a.s.,
- FRAMAGRO a.s.,

- LIDRU, a.s.,
- Begokon CZ, s.r.o.,
- Š & L DRŮBEŽÁRNA VEJPRNICE spol. s r.o.,
- SEVEROODBYT s.r.o.

Dlužník jako jednatel či člen představenstva shora uvedených společností převzal ručení za některé závazky těchto společností vůči peněžním ústavům, tj. bankám a společnostem poskytujícím leasingové a úvěrové financování. Dlužník převedl své podíly v jednotlivých společnostech a ukončil působení v jejich statutárních orgánech v průběhu června až září 2013. Dlužník je i nadále členem představenstva společností LIDRU, a. s. a FRAMAGRO a. s., avšak fakticky se na činnosti těchto společností dlužník nijak nepodílí.

V průběhu října 2013 bylo zahájeno insolvenční řízení společností, které již byly jmenovány insolvenčním správcem, JUDr. Kamilem Podroužkem, a jejich úpadek bude řešen konkursem. V těchto řízeních věřitelé uplatnili své pohledávky, které jsou pohledávkami zajištěnými, jelikož jsou zajištěny zástavním právem na věcech nemovitých a movitých ve vlastnictví uvedených společností. Hodnota těchto zajištění by dle dlužníka měla přesahovat výši pohledávek věřitelů. Dlužník proto namítá, že insolvenční návrh je předčasný, jelikož v rámci insolvenčního řízení u Krajského soudu v Hradci Králové očekává uspokojení všech nároků těchto věřitelů, a to včetně navrhovatele. Z tohoto důvodu dlužník navrhuje, aby insolvenční soud návrh v celém jeho rozsahu zamítl.

Vyjádření navrhovatele

Československá národní banka, a. s. byla vyzvána k vyjádření k podnětu insolvenčního správce Česká insolvenční v.o.s. k příkázání věci ke Krajskému soudu v Hradci Králové. Navrhovatel se vyjádřil, že s příkázáním věci nesouhlasí, neboť k ní nevidí důvod. K příkázání z důvodu koncernu podle § 7b odst. 2 InsZ není důvod, jelikož dlužník již netvoří koncern se žádnou ze společností uvedených v návrhu České insolvenční v.o.s. V současnosti dlužník figuruje pouze ve společnosti LIDRU, a.s., ve které je však podle obchodního rejstříku pouze členem představenstva, a není tak schopen řídit společnost ve smyslu § 79 zákona o obchodních korporacích a tvořit s ní koncern. Zároveň také není důvod k příkázání z důvodu vhodnosti

podle § 12 odst. 2 OSŘ. Řízení by mělo být vedeno u Krajského soudu v Českých Budějovicích, jelikož se v obvodu tohoto soudu nachází majetek, který byl ve společném jmění dlužníka, avšak před začátkem insolvenčního řízení byl dlužníkem a jeho manželkou převeden na příbuzné. V rámci insolvenčního řízení je na místě prověření okolností převodu a namítat jeho neplatnost. V obvodu Krajského soudu v Českých Budějovicích se také nachází dlužníkově trvalé bydliště a majetek, který případně mohl spadat do jeho majetkové podstaty. Je také vysoce pravděpodobné, že Česká insolvenční v.o.s. bude podávat přihlášky zmíněných společností do insolvenčního řízení Ing. Skočdopole. K přezkumu těchto pohledávek však bude nutné ustanovit odděleného insolvenčního správce. V případě rozhodnutí o úpadku dlužníka není vhodné, aby Česká insolvenční v.o.s. vykonávala funkci jeho insolvenčního správce.

Navrhovatel taktéž nepovažuje svůj insolvenční návrh za předčasný. Směnky, k jejichž úhradě se dlužník avalem zavázal, byly splatné od 10. srpna 2013, respektive od 11. srpna 2013 a dlužník ani avalisté na směnky dosud nic neuhradili, s výjimkou zápočtu ve výši 31 112,32 Kč proti pohledávce výstavce Exluzivní česká vejce, a.s. Navrhovatel jako věřitel není povinen čekat na zpeněžení aktiv výstavců smenek v konkurech, naopak k ochraně svých nároků je oprávněn domáhat se zaplacení dluhů všemi možnými prostředky. Nadto je předčasné, spekulovat o tom, zda zpeněžení majetku obligačních dlužníků umožní uspokojení pohledávek navrhovatele a v jakém časovém úseku tomuto uspokojení dojde.

Navrhovatel trvá na svém insolvenčním návrhu, jelikož ze seznamu předložených závazků je jasné, že dlužník je nejen v platební neschopnosti, ale je i předlužen.

5.5.3 Rozhodnutí o delegaci

Následně podala Česká insolvenční v.o.s. návrh na přikázání věci Krajskému soudu v Hradci Králové z důvodu vhodnosti podle § 7b odst. 2 InsZ a § 12 odst. 2 OSŘ, protože věc postoupila k Vrchnímu soudu v Praze podle § 12 odst. 3 OSŘ.

Dne 20. října 2014 vyjádřil navrhovatel souhlas s přikázáním věci Krajskému soudu v Hradci Králové. Vrchní soud v Praze poté 5. prosince 2014 přikázal projednání a rozhodnutí věci u Krajského soudu v Hradci Králové, a to z důvodu splnění podmínek pro aplikaci ustanovení § 12 odst. 2 OSŘ. Projednávání věci u Krajského soudu

v Hradci Králové bude rychlejší a hospodárnější, po skutkové stránce důkladnější a spolehlivější než u Krajského soudu v Českých Budějovicích především proto, že dlužník s uvedenými společnostmi tvoří koncern ve smyslu § 66a obchodního zákoníku účinného do 31. prosince 2013. Tato skutečnost vyplývá i z toho, že pohledávka osvědčující aktivní legitimaci navrhovatele je směnečnou pohledávkou za jednou ze společností a dlužník za ni ručí coby aval právě z titulu svého postavení ve společnosti.

Toto rozhodnutí bylo následně doručeno Krajským soudem v Českých Budějovicích účastníkům řízení. Spis byl poté na žádost Československé obchodní banky, a. s. postoupen Krajskému soudu v Hradci Králové jako místně příslušnému soudu.

5.5.4 Řízení do úpadku

Na základě usnesení z 30. března 2015 je Československá národní banka, a. s. povinna do 5 dnů od nabytí právní moci tohoto usnesení zaplatit zálohu ve výši 50 000 Kč, a to podle § 108 odst. 1 a 2 InsZ. Tato záloha byla stanovena za účelem zajištění finančních prostředků insolvenčnímu správci potřebných k výkonu jeho funkce bezprostředně po rozhodnutí o úpadku a současně by tato částka měla zajistit záruku úhrady hotových výdajů a odměny insolvenčního správce v případě, že by je nebylo možné zaplatit z majetkové podstaty. Pokud by úpadek byl řešen konkursem, pak by odměna správce představovala podstatnou část nákladů a její výše by činila nejméně 45 000 Kč podle vyhlášky č. 313/2007 Sb., o odměně insolvenčního správce, o náhradách jeho hotových výdajů, o odměně členů a náhradníků věřitelského výboru a o náhradách jejich nutných výdajů, protože je hodnota zálohy insolvenčním soudem považována za přiměřenou.

Výše této zálohy je také určena v souladu s očekávaným průběhem insolvenčního řízení. V průběhu insolvenčního řízení bude třeba uhradit po určení insolvenčního správce jeho hotové výdaje a náklady na údržbu a správu majetkové podstaty. V současné době není jasné, zda bude v majetkové podstatě dlužníka dostatek prostředků na jejich uhrazení, jelikož dlužník ve svém seznamu majetku z 22. dubna 2014 uvedl, že nevlastní žádný majetek mimo finančních prostředků na účtu, jejichž celkový zůstatek k 31. březnu 2013 činil 36 925,13 Kč. Věřitel v insolvenčním návrhu také neoznačil žádný zpeněžitelný majetek dlužníka. Proto insolvenční soud přistoupil k uložení povinnosti složení zálohy na insolvenční

řízení navrhovatel. Podle § 108 odst. 4 InsZ může navrhovatel v průběhu insolvenčního řízení uplatnit její náhradu jako pohledávku za majetkovou podstatou. V případě, že záloha nebude ve stanovené lhůtě zaplácena, insolvenční soud může podle § 108 odst. 3 InsZ před rozhodnutím o insolvenčním návrhu insolvenční řízení zastavit, popřípadě přikročit k jejímu vymáhání.

Navrhovatel uhradil zálohu ve výši 50 000 Kč dne 8. dubna 2015.

Krajský soud v Hradci Králové poté podal předvolání ve věci jednání o insolvenčním návrhu, a to dne 20. května 2015. K jednání byl předvolán dlužník a insolvenční správce. Před jednáním je nutné učinit případné návrhy, jako například opatření listin a předmětů ohledání insolvenčním soudem nebo předvolání svědků. Pakliže účastníci neoznačí důkazy k prokázání svých tvrzení, bude insolvenční soud při zjišťování skutkového stavu vycházet z důkazů, které byly v řízení předloženy. V případě, že se k jednání nedostaví nikdo z účastníků, může být insolvenční řízení přerušeno.

Doplnění insolvenčního návrhu

Navrhovatel, Československá obchodní banka, a. s., později doplnila insolvenční návrh o další věřitele, a to o B.G.M. Capital, a.s. a Schubert partner a.s.

Insolvenčnímu soudu byla doručena přihláška pohledávky věřitele Komerční banky, a to v celkové výši 26 986 920,25 Kč. Dne 12. ledna 2015 bylo insolvenčnímu soudu doručeno podání, ve kterém Komerční banka sdělila, že na základě Smlouvy o postoupení pohledávek ze dne 7. ledna 2015 svoji pohledávku postoupila na nabyvatele Schubert partner a.s. a zároveň navrhla postup nabyvatele své pohledávky do insolvenčního řízení na místo původního věřitele, a to na základě § 18 odst. 1 InsZ. O tomto návrhu insolvenční soud podle § 18 odst. 2 InsZ rozhodne do 3 dnů ode dne jeho doručení. Pokud tak neučiní, má se po uplynutí této lhůty za to, že návrh byl insolvenčním soudem přijat. Nabyvatel pohledávky, Schubert partner a.s., tedy vstoupil do insolvenčního řízení na místo původního věřitele, a to včetně incidenčních sporů týkajících se jím nabyté pohledávky.

Jednání o insolvenčním návrhu

Jednání o insolvenčním návrhu proběhlo dne 20. května 2015. Insolvenční soud nejprve poučil účastníky jednání o tom, že jsou oprávněni vznést námitku nedostatku místní nebo věcné příslušnosti. Zároveň také mají možnost vyjádřit se k osobě soudce

a zapisovatelky, přičemž námitku jejich podjatosti může účastník uplatnit nejpozději při prvním soudním jednání. Pokud se dozvěděl o důvodu vyloučení nebo tento důvod vznikl později, může námitku podjatosti uplatnit do 15 dnů poté, co se o důvodu dozvěděl.

Poté zástupkyně navrhovatele navrhuje zjištění úpadku a následné prohlášení konkursu na majetek dlužníka. Zástupce dlužníka navrhuje zamítnutí návrhu, jelikož nemá prokázáno, že by byla splněna podmínka mnohosti věřitelů ve smyslu § 3 odst. 1 písm. a) InsZ. Zároveň ale dlužník k dotazu soudu nepopírá pohledávku navrhovatele, která je podle insolvenčního návrhu ve výši 31 647 188,87 Kč. Jelikož z dosavadních spisů neplyne, že by označení věřitelé UniCredit Bank Czech Republic, a.s., UniLeasing, a.s., Komerční banka, a.s., Reiffeisen Leasing, s. r. o., B.G.M. Capital, a.s. a Schubert partner a.s. měli pohledávky za dlužníkem, soud tyto společnosti vyzve k oznámení toho, zda jsou jejich pohledávky splatné a dlužník je neplní po dobu delší než 30 dní po lhůtě splatnosti. Na základě tohoto zjištění bude určen další průběh řízení.

Zástupce dlužníka uvedl, že dlužník hodlá navrhnout reorganizaci s tím, že pokud soud dospěje k závěru zjištění úpadku, dlužník požádá o prodloužení lhůty za účelem předložení reorganizačního plánu.

Zástupkyně navrhovatele uvedla, že stav úpadku spočívající v mnohosti věřitelů uvádí dlužník sám ve svém vyjádření a dle jejích informací je reorganizace nemožná, jelikož dlužník nevlastní žádný podnik a jeho závazky plynou z hypotečního úvěru a ručitelského prohlášení ke směnečným závazkům, což jsou závazky občansko-právního charakteru.

Jednání bylo insolvenčním soudem odročeno na neurčito.

Sdělení věřitele

Následně insolvenční soud vydal usnesení, ve kterém vyzval věřitele UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., UNILEASING a.s., Komerční banka, a.s. a Raiffeisen-Leasing, s.r.o., aby ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení usnesení uvedli, zda evidují pohledávku za dlužníkem po splatnosti delší dobu než 30 dní, v jaké výši, popřípadě zda ji dlužník uhradil. Na základě § 128 OSŘ je každý povinen bezplatně na dotaz soudu sdělit skutečnosti, které jsou významné pro řízení a rozhodnutí.

Podle § 153 odst. 1 OSŘ může soud uložit pořádkovou pokutu až do výše 50 000 Kč tomu, kdo hrubě ztěžuje postup řízení především tím, že neuposlechne příkaz soudu.

Společnost UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s. uvedla, že za Ing. Skočdopolem nemá žádnou pohledávku vyplývající z úvěrového vztahu. Společnost dále pověřila svého zaměstnance, Michala Blahu, aby ji zastupoval v právních věcech včetně insolvenčního řízení a učinil veškerá právní jednání s tím související.

Žádost navrhovatele

Navrhovatel požádal, aby insolvenční soud dále vyzval společnosti B.G.M. Capital, a.s. a Schubert partner a.s. k sdělení, zda evidují pohledávku za dlužníkem s dobou delší než 30 dnů po splatnosti, v jaké výši a popřípadě zda byla pohledávka dlužníkem uhrazena. Tyto společnosti byly označeny navrhovatelem jako další věřitelé dlužníka, a to v podání věřitele jménem Doplnění insolvenčního návrhu.

Sdělení věřitelů

Komerční banka a.s. uvedla, že za Ing. Romanem Skočdopolem neeviduje pohledávky s dobou delší než 30 dnů po splatnosti.

Společnost Raiffeisen-Leasing, s.r.o. uvedla, že eviduje pohledávku za dlužníkem z titulu prohlášení o ručení ze dne 13. února 2012, kterým se dlužník zavázal, že na výzvu společnosti uspokojí veškeré pohledávky včetně jejich příslušenství, které společnost má nebo v budoucnu bude mít za společností Begokon CZ, s.r.o., pakliže je nesplní dlužník. Z titulu kupní smlouvy na splátkový prodej je příjemcem financování a zároveň i dlužníkem společnost Begokon CZ, s.r.o. Jelikož se společnost Begokon CZ, s.r.o. dostala do prodlení s úhradou dlužných splátek, vyzvala k jejich úhradě společnost Raiffeisen-Leasing, s.r.o. dlužníka. Tyto splátky činily dle Konečného finančního vyúčtování celkem 693 453,00 Kč. Výzvu k uhrazení této částky zaslala společnost dlužníkovi formou doporučené zásilky, která byla převzata dlužníkem dne 20. června 2014. Ke dni podání tohoto sdělení nebylo společnosti Raiffeisen-Leasing, s.r.o. nic uhrazeno a částka nebyla prozatím vymáhána soudní cestou, pročež společnost sděluje, že za dlužníkem eviduje pohledávku ve výši 693 453,00 Kč s dobou po splatnosti delší než 30 dnů a pohledávka není dlužníkem hrazena.

Společnost UNILEASING a.s. uvedla, že na základě ručitelských prohlášení eviduje za dlužníkem pohledávku ve výši 79 697 756 Kč. Ing. Roman Skočdopole ručí za závazky společností:

- ZUMAL, s.r.o. ve výši 21 325 204 Kč ze dne 26. listopadu 2012,
- SEVAPOR, s.r.o. ve výši 29 046 368 Kč ze dne 24. října 2012,
- Begokon CZ, s.r.o. ve výši 29 326 184 Kč ze dne 21. května 2012.

Žádná z těchto pohledávek nebyla dlužníkem uhrazena, avšak v budoucnu pravděpodobně dojde v rámci insolvenčního řízení k prodeji majetku, ze kterého by měly být pohledávky z části nebo zcela uhrazeny. V tomto případě budou pohledávky za dlužníkem o výtěžek sníženy. Pokud dojde k prohlášení úpadku dlužníka, budou pohledávky přihlášeny do insolvenčního řízení.

Nařízení druhého jednání o insolvenčním návrhu

Dne 15. června 2015 nařídil insolvenční soud jednání ve věci insolvenčního návrhu. Jednání proběhne 7. srpna 2015 u Krajského soudu v Hradci Králové. K jednání je třeba přinést listiny, které se týkají věci a nejsou v prvopisu soudu. Před jednáním je nutné učinit případné návrhy, jako například opatření listin a předmětů ohledání insolvenčním soudem nebo předvolání svědků. Pakliže účastníci neoznačí důkazy k prokázání svých tvrzení, bude insolvenční soud při zjišťování skutkového stavu vycházet z důkazů, které byly v řízení předloženy. Účastníci řízení mají také právo vyjádřit se k osobám soudců nebo přísedících, kteří mají věc projednat a rozhodnout, a to podle rozvrhu práce, který je veřejně přístupný. V případě, že se účastníci nedostaví nebo včas nepodají z důležitého důvodu žádost o odročení jednání, soud může věc projednat v jejich nepřítomnosti.

Výzva věřitelům

Insolvenční soud v usnesení vyzval další označené věřitele, tj. B.G.M Capital, a.s. a Schubert partner a.s., aby do 10 dnů ode dne doručení usnesení uvedli, zda evidují pohledávku za dlužníkem s dobou delší než 30 dnů po splatnosti, v jaké výši a zda byla pohledávka uhrazena. Insolvenční soud tak vyhověl podání navrhovatele, které bylo doručeno soudu dne 5. června 2015.

Na základě § 128 OSŘ je každý povinen bezplatně na dotaz soudu sdělit skutečnosti, které jsou významné pro řízení a rozhodnutí. Podle § 153 odst. 1 OSŘ může soud uložit pořádkovou pokutu až do výše 50 000 Kč tomu, kdo hrubě ztěžuje postup řízení především tím, že neuposlechne příkaz soudu.

Sdělení věřitele

Společnost Schubert partner a.s., v zastoupení JUDr. Jana Mejzlíka, i.s., sdělila, že za dlužníkem eviduje pohledávku ve směnečné výši 26 986 919 Kč, a to z titulu následujících nesplacených směnek:

- ze dne 21. prosince 2012 ve výši 14 100 478 Kč, splatné dne 2. října 2013,
- ze dne 19. září 2011 ve výši 12 886 441 Kč, splatné dne 2. října 2013.

Tyto pohledávky byly dlužníkem podepsány za účelem ručení za peněžité pohledávky Komerční banky a.s. za společnost VELOPA s.r.o. Uvedené směnky byly původním směnečným věřitelem rubopisovány ve prospěch nového směnečného věřitelem, kterým je Schubert partner a.s., a to na základě smlouvy o postoupení pohledávek ze dne 5. ledna 2015. Na majetek VELOPA s.r.o. je vedeno insolvenční řízení a postupovaná pohledávka byla do tohoto řízení řádně přihlášena.

JUDr. Janu Mejzlíkovi byla předána plná moc ve věci insolvenčního řízení s Ing. Romanem Skočdopolem.

Druhé jednání o insolvenčním návrhu

Druhé jednání o insolvenčním návrhu proběhlo dne 7. srpna 2015. Insolvenční soud nejprve poučil účastníky jednání o tom, že jsou oprávněni vznést námitku nedostatku místní nebo věcné příslušnosti. Zároveň také mají možnost vyjádřit se k osobě soudce a zapisovatelky, přičemž námitku jejich podjatosti může účastník uplatnit nejpozději při prvním soudním jednání. Pokud se dozvěděl o důvodu vyloučení nebo tento důvod vznikl později, může námitku podjatosti uplatnit do 15 dnů poté, co se o důvodu dozvěděl.

Dále soud zrekapituloval obsah předchozího jednání a doplnil důkazní řízení o vyjádření dalších označených věřitelů. K přečteným vyjádření věřitelů UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s., Komerční banky a.s., UniLeasing a.s. a Schubert partner a.s. nevznesly účastníci žádné poznámky či připomínky. Zástupce

dlužníka uvedl, že souhlasí s usnesením o zjištění úpadku a současně žádá o prodloužení lhůty o 30 dní k předložení reorganizačního plánu podle § 316 odst. 6 InsZ. Zástupkyně navrhovatele nesouhlasila s poskytnutím lhůty k předložení reorganizačního plánu.

Soud vydá rozhodnutí o zjištění úpadku a v tomto rozhodnutí rovněž zváží postup nutný lhůty předložení reorganizačního plánu.

Určení insolvenčního správce

Vyšší soudní úřednice Krajského soudu v Hradci Králové podala žádost o určení osoby do funkce insolvenčního správce ve věci insolvenčního řízení s Ing. Romanem Skočdopolem, a to konkrétně společnost Česká insolvenční v.o.s., jelikož tento správce byl určen dlužníkovi SEVAPOR, s.r.o., který na základě rozhodnutí Vrchního soudu v Praze tvoří s Ing. Romanem Skočdopolem koncern.

Předseda Krajského soudu v Hradci Králové následně této žádosti vyhověl a insolvenčním správcem z výše uvedených důvodů ustanovil Českou insolvenční v.o.s.

5.5.5 Rozhodnutí o úpadku

Dne 24. srpna 2015 rozhodl Krajský soud v Hradci Králové usnesením o úpadku dlužníka, Ing. Romana Skočdopole. Na základě provedeného dotazování má insolvenční soud za to, že je dlužník v úpadku, jelikož splnil podmínky uvedené v § 3 odst. 1 InsZ, tj. mnohost věřitelů, peněžité závazky po dobu delší než 30 dnů po době splatnosti a tyto závazky není schopen plnit. Účinky tohoto rozhodnutí nastávají dnem uveřejnění v insolvenčním rejstříku.

Insolvenční soud ustanovil, že navrhovatel je povinen do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení zaplatit soudní poplatek ve výši 2 000 Kč v souvislosti s rozhodnutím o insolvenčním návrhu, a to podle § 4 odst. 1 písm. e) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Výše poplatku byla určena dle položky č. 4 odst. 1 písm. c) Sazebníku poplatků. V případě, že nebude poplatek včas zaplacen, soud přistoupí k jeho vymáhání.

Věřitelé, kteří dosud nepřihlásili své pohledávky byly insolvenčním soudem vyzváni k jejich přihlášení, a to ve lhůtě do 2 měsíců od rozhodnutí o úpadku. Přihlášky se podávají ke Krajskému soudu v Hradci Králové, a to na předepsaném formuláři

zveřejněném na stránkách justice.cz, kde jsou zároveň uvedeny pokyny k jeho vyplnění. K pohledávkám, které byly podány později, se nepřihlíží a v insolvenčním řízení se tak neuspokojují.

Osoby, které mají závazky vůči dlužníkovi byly vyzvány, aby své plnění neposkytovaly dlužníkovi, ale insolvenčnímu správci, tj. České insolvenční v.o.s. Dále jsou vyzváni věřitelé, aby insolvenčnímu správci neprodleně sdělili, jaká zajišťovací práva uplatní na dlužnických právech, věcech, pohledávkách nebo jiných majetkových hodnotách. Zpeněžením práva, věci, pohledávky nebo jiné majetkové hodnoty v konkursu zaniká zajištění pohledávky zajištěného věřitele, a to i v případě, že nepodal přihlášku své pohledávky.

Soud dále nařídil přezkumné jednání k přezkoumání podaných přihlášek, a to dne 4. listopadu 2015. Soud poté svolává schůzi věřitelů, která se bude konat bezprostředně po ukončení přezkumného jednání. Předmětem této schůze bude:

- volba věřitelského orgánu,
- zpráva insolvenčního správce o jeho dosavadní činnosti,
- rozhodnutí věřitelů o eventuálním odvolání dosavadního insolvenčního správce z funkce a ustanovení nového insolvenčního správce,
- rozhodnutí o hlasovacích právech věřitelů, jejichž pohledávka byla na přezkumném jednání popřena, pohledávka nebyla zjištěna nebo je vázána na podmínku,
- rozhodnutí o způsobu řešení dlužníkovy úpadku.

Jak přezkumného jednání, tak i schůze věřitelů se musí zúčastnit dlužník a insolvenční správce.

Soud také insolvenčnímu správci uložil, aby nejdéle 30. října 2015 insolvenčnímu soudu předložil zpracovaný seznam přihlášených pohledávek a písemnou zprávu o hospodářské situaci dlužníka a o své činnosti. Dále dlužníkovi stanovil povinnost, aby do 30 dnů od rozhodnutí o úpadku předložil reorganizační plán, který byl přijatý alespoň polovinou všech zajištěných věřitelů a alespoň polovinou všech nezajištěných věřitelů, přičemž hlasování je počítáno na základě výše jejich pohledávek. Tato lhůta byla na dlužníkovu žádost podle § 316 odst. 6 InsZ insolvenčním soudem prodloužena.

Podle § 111 odst. 1 InsZ je i nadále dlužník povinen zdržet se nakládání s majetkovou podstatou a majetkem, který do ní může náležet, a to v případě podstatných změn ve využití, skladbě nebo určení tohoto majetku nebo jeho nezanedbatelného zmenšení. Dále je dlužník podle § 210 odst. 1 InsZ povinen poskytnout insolvenčnímu správci při zajišťování majetkové podstaty všestrannou spolupráci a dbát jeho pokynů.

V rámci usnesení insolvenčního soudu je možné se odvolat k Vrchnímu soudu v Praze proti rozhodnutí o úpadku pouze z důvodu neosvědčení úpadku nebo v případě, že úpadku brání překážka uvedená v zákoně, a to do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí soudu. Odvolání proti ustanovení insolvenčního správce lze podat k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Hradci Králové do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí soudu. V odvolání lze však namítnout pouze to, že stanovený insolvenční soudce nespĺňuje podmínky pro ustanovení nebo že není nepodjatý. Proti ostatním výrokům usnesení není odvolání přípustné.

5.5.6 Řízení po rozhodnutí o úpadku

Dne 24. srpna 2015 vydal insolvenční soud předvolání k přezkumnému jednání a schůzi věřitelů. Jak již bylo stanoveno v rozhodnutí o úpadku, předmětem jednání bude:

- volba věřitelského orgánu,
- zpráva insolvenčního správce o jeho dosavadní činnosti,
- rozhodnutí věřitelů o eventuálním odvolání dosavadního insolvenčního správce z funkce a ustanovení nového insolvenčního správce,
- rozhodnutí o hlasovacích právech věřitelů, jejichž pohledávka byla na přezkumném jednání popřena, pohledávka nebyla zjištěna nebo je vázána na podmínku,
- rozhodnutí o způsobu řešení dlužníkovy úpadku.

Pokud bude věřitel v řízení zastoupen zástupcem, nejpozději při přezkumném jednání je tento zástupce povinen soudu předložit řádnou procesní plnou moc. Dále soud upozornil věřitele, že případné náklady vzniklé účastí na insolvenčním řízení jsou vyloučeny z uspokojení v rámci konkursu a věřitelé je nesou ze svého. Insolvenční správce se může na své náklady podle § 39 odst. 2 InsZ a nebezpečí dát

podle § 190 odst. 2 InsZ zastoupit při přezkumném jednání jinou osobou zapsanou do seznamu insolvenčních správců, pokud není stanoveno jinak.

Pokud se účastníci nedostaví bez řádné omluvy, mohou být k jednání převedeni a může být proti nim použito pořádkových opatření podle § 53 OSŘ.

Navrhovatel, Československá obchodní banka, a. s., následně uhradil soudní poplatek.

5.5.7 Reorganizační plán

Dne 23. září 2015 předložil dlužník insolvenčnímu soudu reorganizační plán. Reorganizační plán byl přijat věřiteli B.G.M. Capital, a.s. a UNILEASING, a.s., kteří představují 66,57 % všech pohledávek dlužníka, čímž plán splňuje podmínku přijetí nadpoloviční většiny nezajištěných věřitelů. Žádné zajištěné věřitele dlužník nemá, proto splnil podmínky stanovené insolvenčním soudem. Toto tvrzení doložil hlasovacími lístky a prohlášeními věřitelů, která tvořila přílohu reorganizačního plánu. V případě, že dlužník podle § 316 odst. 5 InsZ předložil reorganizační plán přijatý alespoň polovinou všech zajištěných věřitelů a polovinou všech nezajištěných věřitelů, nepoužije se omezení stanoveného v § 316 odst. 4 InsZ, podle kterého musí dlužník zaměstnávat nejméně 50 zaměstnanců v pracovním poměru nebo celkový roční úhrn čistého obratu za poslední účetní období předcházející insolvenčnímu návrhu musí činit alespoň 50 000 000 Kč. Dlužník tedy splnil podmínky přípustnosti reorganizace stanovené v ustanovení § 316 InsZ.

Dlužníkovo podnikání

Předmětem dlužníkova podnikání je poradenská a konzultační činnost v oblasti maloobchodu a velkoobchodu, dodavatelských vztahů a logistiky. Hlavní náplní je poskytování služeb spočívajících ve výběru vhodného produktu pro tržní síť, zpracování tržní analýzy k posouzení konkurenceschopnosti produktu, zpracování cenových map produktu a jeho následné umístění do tržní sítě. Dlužník v této oblasti poskytuje služby řadě českých i zahraničních společností, jejichž cílem je umístění vlastních produktů do českých maloobchodních řetězců.

Druhou oblastí dlužníkova podnikání je poradenská a konzultační činnost v oblasti optimalizace interních procesů a organizačních struktur firem. V tomto případě dlužník zpracovává analýzy organizačních struktur firem, jejich vnitřních procesů, analýzu obchodu, personální audit apod. Dlužník poté svým klientům navrhuje plány

pro optimalizaci v uvedených oblastech směřující k revitalizaci či restrukturalizaci jejich podniků.

Ke dni účinnosti tohoto reorganizačního plánu dlužník nezaměstnává žádné zaměstnance, a reorganizace proto nebude mít žádný dopad na zaměstnanost v podniku dlužníka.

Dlužník také pro úplnost uvedl, že je likvidátorem ve spolku Vajíčko o. s., avšak tato skutečnost nemá žádný vliv na skutečnosti uvedené v reorganizačním plánu nebo jeho plnění. Z této funkce dlužníku neplynou žádné příjmy.

Dlužník je ženatý a společné jmění manželů bylo nejprve zúženo notářským zápisem ze dne 17. června 2011. Společné jmění dlužníka bylo dále zúženo dne 12. září 2013, a to až na věci tvořící obvyklé vybavení domácnosti z důvodu podnikatelské činnosti dlužníka. Tato skutečnost nemá vliv na míru zajištění či předpokládaného uspokojení věřitelů v aktuálním insolvenčním řízení.

Příčiny dlužníkovy úpadku

V rámci své podnikatelské činnosti dlužník od roku 2009 poskytoval poradenské služby mimo jiné i společnosti BEGOKON, p.v.o.d. ze Slovenské republiky, pro kterou v České republice zajišťoval nejprve umístění produkce vajec do maloobchodních řetězců a následně také i vybudování sítě producentů vajec, tj. drůbežáren.

Současně se svou poradenskou činností dlužník poté po dohodě s vlastníky holdingu Begokon postupně majetkově vstoupil do jednotlivých obchodních společností provozujících v České republice produkci vajec, kdy byl dlužník společníkem, respektive členem statutárních orgánů následujících společností:

- ZUMAL, s.r.o.,
- LEBYS, s.r.o.,
- DERAPUS, s.r.o.,
- COMEM, s.r.o.,
- VELOPA, s.r.o.,
- Exkluzivní česká vejce, a.s.,

- SEVAPOR, s.r.o.,
- FRESHEGGS a.s.,
- FRAMAGRO a.s.,
- LIDRU, a.s.,
- Begokon CZ, s.r.o.,
- Š & L DRŮBEŽÁRNA VEJPRNICE spol. s r.o.,
- SEVEROODBYT s.r.o.

Cílem této angažovanosti dlužníka bylo přímé zapojení dlužníka do rozvoje sítě společností zaměřených na produkci vajec a souvisejících odběratelsko-dodavatelských vztahů. Z titulu funkce člena představenstva či jednatele jednotlivých shora uvedených společností dlužník převzal ručení za některé závazky těchto společností vůči peněžním ústavům, tj. bankám a společnostem poskytujícím leasingové a úvěrové financování. Později, v průběhu června až září 2013, převedl dlužník své podíly v uvedených společnostech a ukončil působení ve statutárních orgánech s výjimkou společností LIDRU, a.s. a FRAMAGRO, a.s., kde je dlužník členem představenstva, avšak fakticky se na činnosti těchto společností od roku 2013 nepodílí.

Dlužníkuv úpadek tedy nastal v okamžiku uplatnění nároků věřitelů uvedených společností, za něž dlužník převzal ručitelský závazek, neboť souhrn uplatněných nároků z titulu ručení zcela přesahuje příjmové a majetkové poměry dlužníka. Příčiny úpadku tak spočívají v poskytnutém zajištění za finanční závazky výše uvedených obchodních korporací. Tyto společnosti se v průběhu roku 2013 ocitly v úpadku, který byl řešen v samostatných insolvenčních řízeních vedených u Krajského soudu v Hradci Králové. Uspokojení pohledávek zajištěných dlužníkem je zcela mimo majetkové možnosti dlužníka, jelikož celková suma takto uplatněných zajištění vůči dlužníku přesahuje částku 252 milionů korun.

Kvůli uplatnění pohledávek ze zajištění závazků uvedených společností se dlužník ocitl v situaci, kdy je vážně ohrožena jeho stávající podnikatelská činnost, a to v důsledku konkursu. Suma závazků z uplatněných ručitelských závazků přesahuje majetkové možnosti dlužníka a jejich uspokojení konkursem by představovalo likvidaci podnikatelské činnosti dlužníka a provozu jeho podniku, přičemž by věřitelům přinesl

zcela zanedbatelné uspokojení jejich pohledávek s ohledem na majetkové poměry dlužníka. Proto se jako optimální jeví reorganizace, která na jedné straně zajistí vyšší uspokojení věřitelů oproti konkursu díky financování třetí osobou, zajištěnou dlužníkem, a na druhé straně zachovává provoz dlužníkova podniku a umožní další výkon podnikatelské činnosti, z níž bude dlužník schopen uhradit restrukturalizované závazky, které po splnění tohoto reorganizačního plánu zůstanou zachovány.

Majetek dlužníka

Ke dni 16. září 2015 vlastní dlužník následující majetek:

- žádné nemovité věci,
- z movitých věcí pouze soubor movitých věcí náležejících do podniku dlužníka, v celkové hodnotě dle dlužníkova odhadu ve výši do 30 000 Kč, konkrétně tiskárna značky HP Color LaserJet s rokem pořízení 2013, osobní počítač značky HP s rokem pořízení 2013 a mobilní telefon značky Nokia Lumia 800 s rokem pořízení 2012,
- žádné pohledávky po splatnosti,
- bankovní účty vedené u ČSOB s částkami 2 318,10 Kč a 12 616,21 Kč, které slouží k dlužníkově podnikatelské činnosti a úhradě jeho běžných nákladů, pročež se v čase výše zůstatků na jednotlivých účtech mění.

Závazky dlužníka

Ke dni sepsání reorganizačního plánu dlužník eviduje závazky v celkové výši 252 681 174,45 Kč. Veškeré závazky jsou nezajištěné majetkem dlužníka. Dlužník neeviduje žádný závazek z pracovněprávního poměru, neboť po dobu svého podnikání nikdy žádného zaměstnance nezaměstnával. Stejně tak neeviduje žádného věřitele za majetkovou podstatou nebo věřitele jim na roveň postavené.

Dlužník eviduje závazky vůči následujícím věřitelům:

1. B.G.M. Capital, a. s. jakožto právní nástupce společnosti UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s.,
 - a) závazek z avalu do výše 40 000 000 Kč na směnce vystavené společností Begokon CZ, s.r.o. dne 27. července 2012 k zajištění pohledávek věřitele

ze Smlouvy o úvěru a dalších bankovních službách poskytovaných formou víceúčelové úvěrové linky ze dne 27. července 2012,

- b) závazek z avalu do výše 40 000 000 Kč na směnce vystavené společností SEVAPOR, s.r.o. dne 27. července 2012 k zajištění pohledávky věřitele ze Smlouvy o úvěru ze dne 27. července 2012,

2. UNILEASING, a.s.,

- a) závazek z ručitelského prohlášení k zajištění pohledávek věřitele za společností ZUMAL, s.r.o. ze Smlouvy o úvěru z 26. listopadu 2012,
- b) závazek z ručitelského prohlášení k zajištění pohledávek věřitele za společností SEVAPOR, s.r.o. z Leasingové smlouvy z 13. dubna 2013,
- c) závazek z ručitelského prohlášení k zajištění pohledávek věřitele za společností SEVAPOR, s.r.o. ze Smlouvy o úvěru z 24. října 2012,
- d) závazek z ručitelského prohlášení k zajištění pohledávek věřitele za společností Begokon CZ, s.r.o. ze Smlouvy o finančním leasingu z 15. května 2012,
- e) závazek z ručitelského prohlášení k zajištění pohledávek věřitele za společností Begokon CZ, s.r.o. ze Smlouvy o finančním leasingu z 15. května 2012,

3. Československá obchodní banka, a.s.,

- a) závazek z avalu na směnce na směnečnou sumu 2 044 766,34 Kč s datem splatnosti 11. srpna 2013, vystavené dne 9. srpna 2012 společností Exluzivní česká vejce, a.s. k zajištění pohledávek věřitele ze Smlouvy o úvěru z 9. srpna 2012,
- b) závazek z avalu na směnce na směnečnou sumu 6 097 270,03 Kč s datem splatnosti 11. srpna 2013, vystavené dne 9. srpna 2012 společností Exluzivní česká vejce, a.s. k zajištění pohledávek věřitele ze Smlouvy o úvěru z 9. srpna 2012,
- c) závazek z avalu na směnce na směnečnou sumu 31 655 188,87 Kč s datem splatnosti 10. srpna 2013, vystavené dne 9. srpna 2012

společností Exkluzivní česká vejce, a.s. k zajištění pohledávek věřitele ze Smlouvy o úvěru z 9. srpna 2012,

d) závazek z avalu na směnce na směnečnou sumu 3 066 687,52 Kč s datem splatnosti 11. srpna 2013, vystavené dne 12. června 2012 společností LEBYS, s.r.o. k zajištění pohledávek věřitele ze Smlouvy o úvěru z 12. června 2012,

e) závazek z avalu na směnce na směnečnou sumu 13 472 180,42 Kč s datem splatnosti 11. srpna 2013, vystavené dne 12. června 2012 společností LEBYS, s.r.o. k zajištění pohledávek věřitele ze Smlouvy o úvěru z 12. června 2012,

4. Schubert partner a.s. jakožto právní nástupce společnosti Komerční banka, a.s.,

a) závazek z avalu na směnce na směnečnou sumu 12 886 441 Kč s datem splatnosti 2. října 2013, vystavené dne 19. září 2011 společností VELOPA, s.r.o. k zajištění pohledávek věřitele ze Smlouvy o úvěru z 28. července 2011,

b) závazek z avalu na směnce na směnečnou sumu 14 100 478 Kč s datem splatnosti 2. října 2013, vystavené dne 19. září 2011 společností VELOPA, s.r.o. k zajištění pohledávek věřitele ze Smlouvy o revolvingovém úvěru z 21. prosince 2012,

5. Raiffeisen-Leasing, s.r.o.,

a) závazek z ručitelského prohlášení k zajištění pohledávek ve výši 693 453 Kč za společností Begokon CZ, s.r.o. z Kupní smlouvy na splátkový prodej ze dne 13. února 2012,

6. AGRO LEASING J. Hradec s.r.o.,

a) závazek z ručitelského prohlášení k zajištění pohledávek ve výši 5 595,70 Kč za společností SEVAPOR, s.r.o. z Leasingové smlouvy.

Dlužník má dále závazek vůči společnosti Hypoteční banka, a. s., a to z titulu hypotečního úvěru poskytnutého na základě Smlouvy o poskytnutí hypotečního úvěru z 16. listopadu 2010. V tomto případě dlužník figuruje jako spoludlužník z poskytnutého hypotečního úvěru, a to společně s Ing. Helenou Skočdopolovou,

manželkou, a Petrou Skočdopolovou. Zůstatek úvěru činí k 27. srpnu 2015 částku 1 330 406,10 Kč, přičemž úvěr nebyl zesplatněn věřitelem a je řádně hrazen ostatními závaznými osobami, nikoliv z majetku dlužníka.

Dlužník také doplňuje seznam svých závazků, který 22. dubna 2014 předložil insolvenčnímu soudu v rámci svého vyjádření k insolvenčnímu návrhu, o následující závazky:

- vůči UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., z avalu na blankosměnce bez uvedené směnečné sumy a data splatnosti, bez protestu, vystavené společností COMEM, s.r.o. dne 9. září 2011 k zajištění pohledávek věřitele ze Smlouvy o úvěru z 9. září 2011,
- vůči UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., z avalu na blankosměnce bez uvedené směnečné sumy a data splatnosti, bez protestu, vystavené společností Š & L DRŮBĚŽÁRNA VEJPRICE, spol. s r.o. dne 27. července 2012 k zajištění pohledávek věřitele ze Smlouvy o úvěru z 25. dubna 2013,
- vůči Primagra, a.s., ze zajišťovací bílko směnky bez uvedené směnečné sumy a data splatnosti, bez protestu, k zajištění pohledávek věřitele za společností LIDRU, a.s., vzniklých na základě kupní smlouvy ze dne 1. ledna 2011 uzavřené mezi věřitelem a LIDRU, a.s. na dodávku zboží.

Tyto ručitelské závazky nebyly uvedeny, neboť zanikly z rozhodnutí věřitelů, případně jejich právních nástupců, a to prominutím bez poskytnutí jakéhokoliv plnění ze strany dlužníka.

Rozdělení věřitelů dlužníka

Věřitelé jsou v souladu s ustanovením § 337 odst. 2 písm. b) a c) InsZ rozděleni do následujících skupin:

1. Skupina 1, tj. věřitelé s nezajištěnými pohledávkami,
 - UNILEASING, a. s.,
 - B.G.M. Capital, a.s.,
 - Československá obchodní banka, a.s.,

- Schubert partner a. s.,
- AGRO LEASING J. Hradec s.r.o.,
- Raiffeisen-Leasing, s.r.o.

2. Skupina 2, tj. věřitelé, jejichž pohledávky nejsou organizačním plánem dotčeny,

- Hypoteční banka, a. s.

Tabulka 3 Pohledávky jednotlivých skupin věřitelů

Skupina	Výše pohledávek
Skupina 1	251 350 768,35 Kč
Skupina 2	1 330 406,10 Kč
Celkem	252 681 174,45 Kč

Zdroj: justice.cz

Způsob reorganizace

Dlužník navrhl provedení reorganizace následujícím způsobem:

- restrukturalizací pohledávek věřitelů ze Skupiny 1 spočívající v prominutí části dluhů včetně jejich příslušenství,
- jednorázovou úhradou pohledávek věřitelů zařazených do Skupiny 1 v části nezanikající restrukturalizací,
- zajištěním financování pro potřeby jednorázové úhrady části pohledávek věřitelů zařazených do Skupiny 1.

Dlužník zajistil možnost získání peněžních prostředků pro účely naplnění reorganizačního plánu, a to formou úvěru od pana Tomáše Slavíka. Na základě smlouvy o úvěru je dlužník oprávněn za podmínky schválení reorganizačního plánu čerpat úvěr do výše 2 790 000 Kč, přičemž tento úvěr je účelově poskytnut pouze k uspokojení pohledávek věřitelů a nákladů insolvenčního řízení. Úvěr je poskytnut s úrokem 2 % p. a. a dlužník se jej zavazuje plnit v pravidelných měsíčních splátkách ve výši 25 671,75 Kč měsíčně. Úvěr je poskytnut na 10 let od jeho čerpání, přičemž dlužník za dobu čerpání úvěru poskytovali úvěru uhradí na jistinu a úroku celkem 3 080 610,43 Kč.

Dlužník proto navrhuje dále navrhuje následující způsob reorganizace, a to při zachování podnikatelské činnosti dlužníka a provozu jeho podniku.

- Tímto reorganizačním plánem nebude dotčena pohledávka věřitele Hypoteční banka, a.s. z titulu nesplacené části hypotečního úvěru, jelikož tento úvěr je řádně a včas splácen třetími osobami, jež jsou společně s dlužníkem povinny splácením tohoto závazku, a to v souladu s úvěrovou smlouvou. Dlužník proto navrhuje, aby tato pohledávka byla i nadále plánem nedotčená, jelikož se v budoucnu předpokládá, že bude i nadále splácena jeho spoludlužníky. Proto byl věřitel podle § 337 odst. 2 písm. c) InsZ zařazen do Skupiny 2.
- V případě pohledávek věřitelů ve Skupině 1 dlužník navrhuje restrukturalizaci pohledávek spočívající v prominutí části těchto dluhů včetně jejich příslušenství, a to až do výše určené k poměrnému uspokojení z prostředků zajištěných z úvěru, a to po odečtení nákladů spojených s insolvenčním řízením.

Finanční prostředky z úvěru budou tedy použity následujícím způsobem:

- částka do výše 2 689 454,30 Kč bude rozdělena mezi věřitele ve Skupině 1,
- částka do výše 100 545,70 Kč bude určena k úhradě pohledávek za majetkovou podstatou, jimiž se v tomto případě rozumí odměna insolvenčnímu správci.

Na rozdělení mezi věřitele ze Skupiny 1 tedy připadá 2 689 454,30 Kč, což odpovídá uspokojení pohledávek v rozsahu 1,07 %.

Tabulka 4 Plnění pro jednotlivé věřitele

Věřitel	Pohledávka	Procentuální výše ke vztahu k sumě pohledávek ve skupině	Uspokojení
B.G.M. Capital a. s.	87 631 050,22 Kč	34,864 %	937 652,20 Kč
UNILEASING, a. s.	79 697 756,00 Kč	31,708 %	852 766,00 Kč
Československá obchodní bank a.s.	56 336 093,18 Kč	22,430 %	602 796,20 Kč
Schubert partner a.s.	26 986 920,25 Kč	10,737 %	288 760,00 Kč
Raiffeisen-Leasing, s.r.o.	693 453,00 Kč	0,276 %	7 420,00 Kč
AGRO LEASING J. Hradec s.r.o.	5 595,70 Kč	0,002 %	59,90 Kč
Celkem	251 350 868,35 Kč	100,00 %	2 689 454,30 Kč

Zdroj: justice.cz

Pohledávky těchto věřitelů budou jednorázově uspokojeny zajištěním z financování z úvěru, přičemž neuspokojené části těchto pohledávek zaniknou prominutím podle § 341 odst. 1 písm. a) InsZ. V případě, že dojde po vypracování reorganizačního

plánu ke změně výše pohledávky kteréhokoliv z věřitelů, platí, že výše částek určených k uspokojení jednotlivých věřitelů se nijak nemění.

Srovnání reorganizace s konkursem

Podle § 348 odst. 1 písm. d) InsZ bude reorganizační plán insolvenčním soudem schválen, pokud „*každý věřitel podle něj získá plnění, jehož celková současná hodnota je ke dni účinnosti reorganizačního plánu stejná nebo vyšší než hodnota plnění, které by zřejmě obdržel, kdyby dlužníkův úpadek byl řešen konkursem*“. Ze skutečností uvedených v reorganizačním plánu vyplývá, že tato podmínka je splněna.

Jelikož se majetek dlužníka ke dni sestavení reorganizačního plánu skládá pouze ze souboru movitých věcí nutných k podnikání dlužníka a z finančních prostředků na bankovních účtech ve výši potřebné k úhradě běžných výdajů souvisejících s jeho podnikatelskou činností, lze říci, že v současné době by uspokojení věřitelů v případě konkursu bylo nulové. Výtěžek ze zpeněžení jeho majetkové podstaty by totiž pravděpodobně nevystačil ani na uhrazení pohledávek za majetkovou podstatou dlužníka. Restrukturalizace pohledávek věřitelů ve Skupině 1 by naopak umožnila jejich částečné uspokojení z výše uvedeného úvěru. Navržená reorganizace by tedy umožnila maximální možnou míru uspokojení pohledávek věřitelů.

Účinnost reorganizačního plánu a provedení reorganizace

Dlužník navrhuje, aby reorganizační plán nabyl účinnosti okamžikem právní moci rozhodnutí, kterým insolvenční soud reorganizační plán schválí.

Reorganizace podle tohoto reorganizačního plánu bude provedena tak, že okamžikem pravomocného schválení tohoto reorganizačního plánu insolvenčním soudem budou naplněny podmínky čerpání výše uvedeného úvěru. Po doložení splnění této podmínky bude poskytovatelem úvěru vyplacena celá částka ve prospěch účtu majetkové podstaty vedeného insolvenčním správcem, jenž následně vyplatí jednotlivé věřitele Skupiny 1, a to podle výše plnění stanovené v tomto reorganizačním plánu, a současně uspokojí pohledávky vzniklé za majetkovou podstatou. V případě, že po vypořádání věřitelů zařazených do Skupiny 1 a uhrazení pohledávek za majetkovou podstatou bude vykazovat účet majetkové podstaty kladný zůstatek, tak bude tento zůstatek použit k poměrnému rozdělení mezi věřitele zařazené ve Skupině 1, a to podle procentuální výše jejich pohledávek ve vztahu k sumě pohledávek všech věřitelů v této skupině.

Uspokojení pohledávek za majetkovou podstatou

Ke dni sepsání reorganizačního plánu dlužník neeviduje žádné pohledávky za majetkovou podstatou nebo pohledávky jim na roveň postavené, jež by vznikly před účinností tohoto plánu. Po účinnosti tohoto reorganizačního plánu vznikne pohledávka za majetkovou podstatou dlužníka podle § 168 odst. 2 písm. a) InsZ, a to z titulu odměny insolvenčního správce. Výše odměny insolvenčního správce je stanovena na 33 000 Kč za každý započatý měsíc a navýšená o příslušné DPH podle § 2 vyhlášky č. 313/2007 Sb., o odměně insolvenčního správce, o náhradách jeho hotových výdajů, o odměně členů a náhradníků věřitelského výboru a o náhradách jejich nutných výdajů.

S ohledem na okolnosti tuto výši dlužník považuje za nepřiměřenou. Poukazuje jednak na to, že je živnostníkem a nedosahuje tak parametrů stanovených v § 316 odst. 4 InsZ, a také, že činnost insolvenčního správce při realizaci tohoto reorganizačního plánu nevyžaduje jakékoliv náročné úkony, a i očekávaná doba trvání reorganizace je poměrně krátká. V této souvislosti dlužník poukázal také na Výkladové stanovisko č. 5 Expertní pracovní skupiny Ministerstva spravedlnosti ze dne 2. února 2011, které se vyjadřuje k otázce odměny insolvenčního správce při řešení úpadku tzv. „malou“ reorganizací podle § 316 odst. 5 InsZ. Závěry tohoto výkladového stanoviska jsou také akceptovány v rozhodovací praxi insolvenčních soudů, pročež dlužník navrhuje, aby odměna insolvenčního správce byla stanovena ve výši 20 000 Kč plus DPH za každý započatý měsíc reorganizace. Odměna insolvenčního bude uhrazena z finančních prostředků ze zajištěného úvěrového financování tohoto reorganizačního plánu.

Závazky dlužníka po skončení reorganizace

Po skončení reorganizace bude mít dlužník následující závazky:

- závazky vůči společnosti Hypoteční banka, a.s., a to z titulu hypotečního úvěru poskytnutého na základě Smlouvy o poskytnutí hypotečního úvěru ze dne 16. listopadu 2010, a to ve výši aktuálně nesplaceného zůstatku hypotečního úvěru,
- závazek vůči panu Tomáši Slavíkovi z titulu úvěru zajišťujícího financování tohoto reorganizačního plánu.

Ostatní závazky věřitelů zařazených do Skupiny 1 v rozsahu, v němž nebudou uspokojeny tímto plánem, prominutím zaniknou. Případné pohledávky věřitelů, kteří se ke dni účinnosti reorganizačního plánu do insolvenčního řízení nepřihlásí, zaniknou. Po skončení reorganizace mohou trvat případné pohledávky vzniklé dlužníkovi z běžného obchodního styku při provozu jeho podniku.

Zpráva o reorganizačním plánu dlužníka

Součástí reorganizačního plánu byla i zpráva o reorganizačním plánu dlužníka, která zahrnovala procesní upozornění, stručné shrnutí účinků reorganizačního plánu, popis dlužníkovy podnikání, dosavadní průběh insolvenčního řízení, majetek a závazky dlužníka, navrhované podnikání a financování dlužníka, dopady reorganizace na věřitele a další osoby, pravděpodobné uspokojení věřitelů v konkursu dlužníka, účast propojených osob, rizikové faktory, předpoklady pro schválení reorganizačního plánu soudem, opravné prostředky, zdroje informací obsažených ve zprávě a prohlášení a podpis předkladatele reorganizačního plánu.

5.5.8 Řízení po rozhodnutí o úpadku

Dne 24. září 2015 byl v insolvenčním rejstříku zveřejněn reorganizační plán předložený dlužníkem, ke kterému byly doloženy hlasovací lístky pro přijetí reorganizačního plánu, a to věřiteli B.G.M. Capital, a.s. a UNILEASING a.s.

Věřitel Československá obchodní banka, a.s. obdržela vyrozumění insolvenčního správce ze dne 26. října 2015, a to o nepřihlížení k hlasovacím lístkům o reorganizačním plánu. Podle něj nelze k hlasovacím lístkům přihlížet z následujících důvodů.

- Hlasovací lístek je podepsán Evou Mořickou, která však dle výpisu z obchodního rejstříku není statutárním orgánem společnosti a ze zákona tak není oprávněna za ni jednat. Přílohou hlasovacího lístku také nebyla podle § 20 vyhlášky č. 311/2007 Sb. plná moc, která by byla zřetelně nahoře označena jako Příloha hlasovacího lístku. Z toho důvodu lze říci, že hlasovací lístek nebyl podepsán oprávněnou osobou.
- V hlasovacím lístku není uvedeno podle § 19 odst. 3 vyhlášky č. 311/2007 Sb., o jednacím řádu pro insolvenční řízení a kterou se provádějí některá ustanovení

insolvenčního zákona, zda se jedná o hlasování před nebo po zahájení insolvenčního řízení.

- V hlasovacím lístku je uvedeno, že přihláška pohledávky byla podána dne 21. března 2014, avšak ve skutečnosti byla přihláška pohledávky podána k poštovní přepravě dle obálky připojené k přihlášce pohledávky dne 20. března 2014.
- V hlasovacím lístku není uvedeno identifikační číslo dlužníka, přestože je reorganizace přípustná pouze u dlužníka – podnikatele.

Vyjádření věřitele

Věřitel se závěry insolvenčního správce nesouhlasil, a to z několika důvodů.

- Hlasovací lístky jsou podepsány v souladu s obecně závaznými právními předpisy a Pokyny Ministerstva spravedlnosti České republiky k vyplnění formuláře pro hlasovací lístek o přijetí reorganizačního plánu podle § 346 InsZ, které jsou zveřejněny na portálu justice.cz. Eva Mořická jedná v zastoupení jako zaměstnanec podle § 21 odst. 1 písm. b) OSŘ a nejedná se tedy zastoupení na základě plné moci, nýbrž o přímé jednání právnické osoby. V tomto případě se tedy nepoužije ustanovení § 20 vyhlášky č. 311/2007 Sb. a věřitel není povinen k lístku připojit plnou moc. Zároveň věřitel nepovažuje za nutné připojit pověření k jednání za právnickou osobu, jelikož mu to právní předpisy pro tento příklad neukládají a pověření statutárního orgánu k jednání za věřitele prokázal již v minulosti, když jej připojil k insolvenčnímu návrhu. Mimo to je pověření Evy Mořické založeno ve sbírce listin soudu.
- Věřitel v hlasovacím lístku výslovně neuvedl větu, že se jedná o hlasování po zahájení insolvenčního řízení, jednak proto, že neexistuje pro tento údaj příslušná kolonka ve formuláři, a pak také proto, že tato skutečnost je zřejmá z toho, že je v hlasovacím lístku uvedena spisová značka řízení.
- Pokud se jedná o den přihlášení pohledávky, podle věřitele je nerozhodné, zda je v hlasovacím lístku uvedeno 20. března 2014 nebo 21. března 2014. I kdyby se věřitel v podání spletl, je zřejmé, o kterou konkrétní přihlášku se jedná. Věřitel se však nespletl, jelikož podle něj je příhodnější považovat za datum podání přihlášky datum, kdy byla přihláška doručena,

čemuž nasvědčuje i první věta ustanovení § 173 odst. 1 InsZ, která říká: „*Věřitelé podávají přihlášky pohledávek u insolvenčního soudu...*“. Podle ní tedy i insolvenční zákon předpokládá, že podáním jako takovým je doručení přihlášky insolvenčnímu soudu.

- Neuvedení identifikačního čísla dlužníka věřitel nepovažuje za vadu, pro kterou by k hlasovacímu lístku nemělo být přihlíženo. Je nepochybné, kterého dlužníka se hlasování týká a navíc podle § 19 odst. 2 vyhlášky č. 311/2007 Sb. se u fyzické osoby, která je dlužníkem, vždy uvádí rodné číslo, pokud je jednateli známo. Podle této vyhlášky je tedy nezbytným údajem rodné číslo, nikoliv identifikační číslo.

Věřitel nicméně z opatrnosti doplňuje oba hlasovací lístky ze dne 21. října 2015, tj. o reorganizačním plánu, a oba hlasovací lístky ze dne 21. října 2015, tj. o způsobu řešení úpadku dlužníka, a to o uvedení dlužníkového identifikačního čísla 74173481. Věřitel proto žádá soud, aby k doručeným hlasovacím lístkům přihlížel.

Zpráva insolvenčního správce o hospodářské situaci dlužníka

Insolvenční správce uvádí, že stěžejním předmětem podnikání dlužníka bylo poradenství v oblasti zemědělství a živočišné výroby. Dále sděluje, že podnikání dlužníka bylo podle živnostenského zákona přerušeno v období od 7. ledna do 21. května 2013 a od 16. února do 2. července 2015 a živnost tak dlužníkem nebyla provozována. V současnosti dlužník poskytuje poradenské a konzultační služby. Dlužník s insolvenčním správcem plně spolupracuje a na výzvy k součinnosti bezodkladně reaguje. Dlužník správci předložil výpis z podnikatelského bankovního účtu, ze kterého vyplývá, že jedinými příjmy dlužníka jsou pravidelné měsíční platby od Z & B Trading s.r.o. ve výši 10 335 Kč. Jiné příjmy dlužník nemá.

Zpráva insolvenčního správce o jeho dosavadní činnosti

Insolvenční správce ihned po svém jmenování začal se zjišťováním majetku dlužníka. Správce proto rozeslal žádosti o poskytnutí součinnosti dlužníkovi, orgánům státní správy, bankám a ostatním finančním institucím. Součinnost všech oslovených mu byla poskytnuta.

Insolvenční správce nezjistil, že by dlužník vlastnil hodnotný majetek, nemovitě věci nebo vozidla. Zůstatky na běžném účtu jsou v řádu několika tisíc korun českých.

Insolvenční správce přezkoumal hlasovací lístky o reorganizačním plánu zveřejněné v insolvenčním rejstříku, přičemž u hlasovacích lístků věřitelů B.G.M. Capital, a.s. a Československé obchodní banky, a.s. zjistil správce jejich vady a zaslal těmto věřitelům vyrozumění o tom, že k jejich hlasování nelze pro vady hlasovacího lístku přihlédnout.

Zároveň insolvenční správce započal s prověřováním dlužnických předcházejících úkonů. V tomto směru jsou již v insolvenčním spise založeny dlužníkem předložené podklady k některým jeho úkonům. Správce v této souvislosti považuje za nutné sdělit soudu a všem věřitelům uvedená zjištění.

- Dlužník zúžil rozsah společného jmění manželů, a to nejprve 17. června 2011 notářským zápisem a poté 12. září 2013 rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích.
- Pohledávka věřitele Hypoteční banka, a.s. ve výši 1 330 818,54 Kč vznikla z titulu smlouvy o hypotečním úvěru ze dne 16. listopadu 2010. Hypoteční úvěr byl účelově vázán na koupi bytové jednotky a jiného nebytového prostoru v části obce Štěrboholy. Dlužníky tohoto úvěru byly mimo Ing. Romana Skočdopole i Ing. Helenu Skočdopolovou, manželka dlužníka, a Petra Skočdopolová, dcera dlužníka. Vlastnické právo k bytové jednotce pak nabyla na základě kupní smlouvy ze dne 9. listopadu 2010 Petra Skočdopolová. Na základě kupní smlouvy z 4. června 2013 došlo k prodeji této bytové jednotky na Ing. Kristýnu Pelánkovou. Ačkoliv byla úvěrovaná nemovitost zpeněžena, k úhradě hypotečního úvěru nedošlo a dlužník je tedy i nadále vázán k jeho úhradě.
- Výše uvedený hypoteční úvěr je zajištěný nemovitostmi, které jsou ve vlastnictví Ing. Tomáše Jánského. Tyto nemovitosti byly ke dni uzavření hypotečního úvěru, tj. 16. listopadu 2010, ve vlastnictví dlužníka a jeho manželky Ing. Heleny Skočdopolové. Na Ing. Tomáše Jánského byla vlastnická práva převedena kupní smlouvou ze dne 11. července 2013.
- Na základě kupní smlouvy ze dne 6. června 2013 převedl dlužník společně s manželkou spoluvlastnický podíl o velikosti ideální jedné poloviny na nemovitostech ve prospěch Evžena Skočdopole a Anežky Skočdopole.

K uvedenému insolvenční správce uvádí, že se v dalším řízení bude zabývat otázkami, zda těmito kroky nemohlo dojít k poškození věřitelů. K tomu však bude nutné zajistit značné množství dalších informací, zejména znaleckých ocenění.

Dále uvádí, že se do insolvenčního řízení dlužníka přihlásili celkem 4 věřitelé se 6 přihlášenými pohledávkami. V rámci insolvenčního řízení věřitelé uplatnili pohledávky v celkové výši 231 357 921,79 Kč. Veškeré přihlášené pohledávky jsou nezajištěné majetkem dlužníka. Pohledávka věřitele Hypoteční banky, a.s. je zajištěna nemovitými věcmi ve vlastnictví Ing. Tomáše Jánského. Pohledávky věřitele UNILEASING a.s. jsou přihlášeny podmíněně na základě rozvazovací podmínky prodeje předmětu leasingu. Žádná z přihlášených pohledávek nebyla popřena dlužníkem ani insolvenčním správcem.

Insolvenční správce dále uvedl, že dle informací není v insolvenčním spise obsaženo podání označené jako návrh na povolení reorganizace. Dlužník nicméně 23. září 2015 podal podání označené jako Předložení reorganizačního plánu. Z tohoto podání a jeho příloh je insolvenčnímu správci patrné, že dlužník bude chtít svůj úpadek řešit formou reorganizace. Pokud by tedy soud pokládal toto podání za návrh na povolení reorganizace, je otázkou, zda návrh splňuje všechny náležitosti a je určitý a smysluplný. Soud by tak v tomto případě měl postupovat podle § 320 odst. 1 a 2 InsZ a vyzvat dlužníka k jeho případnému doplnění či opravě. Insolvenční správce zároveň oznamuje, že je připraven podat vyjádření o vhodnosti navrženého způsobu řešení úpadku na předmětné schůzi věřitelů, a to podle § 149 odst. 3 InsZ.

Protokol o přezkumném jednání

Dne 4. listopadu 2015 se konalo přezkumné jednání, které se zúčastnili dlužník, insolvenční správce, zástupce dlužníka a z věřitelů společnosti UNILEASING a.s. a B.G.M. Capital, a.s. Předmětem jednání je přezkoumání přihlášených pohledávek podle seznamu sestaveného insolvenčním správcem. Soudem bylo konstatováno, že se do insolvenčního řízení přihlásili 4 věřitelé. Účastníci byly insolvenčním soudem poučeni, že výši, pravost a pořadí přihlášených pohledávek může popřít dlužník nebo insolvenční správce.

Poté bylo přistoupeno k přezkoumání jednotlivých přihlášených pohledávek podle seznamu sestaveného insolvenčním správcem. Výsledek přezkumného jednání

se zapisuje do seznamu přihlášených pohledávek. Po provedení přezkumu byly veškeré pohledávky zjištěny a záznam byl učiněn ve spise.

Schůze věřitelů

Soud konstatoval, že na schůzi se dostavili dva věřitelé, a to UNILEASING a.s. a B.G.M. Capital, a.s. Na programu bylo:

1. rozhodnutí o hlasovacích právech věřitelů, které však s ohledem na výsledek přezkumného jednání odpadlo,
2. volba věřitelského orgánu, přičemž oba přítomní věřitelé navrhují do funkce zástupce věřitelů společnost B.G.M. Capital, a.s. Oba věřitelé současně hlasují pro tento návrh. Soud volbu věřitelského orgánu, tj. zástupce věřitelů, potvrdil,
3. zpráva insolvenčního správce o jeho dosavadní činnosti, v rámci které správce informoval o rozsahu majetku patřícího do podstaty. K dotazu soudu zástupce dlužníka uvádí, že reorganizační plán podaný 22. září 2015 obsahuje náležitosti návrhu podle § 319 InsZ a případné nedostatky by byly odstraněny podáním dlužníka. K dotazu soudu přítomní věřitelé uvádějí, že souhlasí s návrhem dlužníka na reorganizaci tak, jak byla podána v reorganizačním plánu,
4. usnesení věřitelů podle § 29 odst. 1 InsZ, v rámci kterého soud konstatoval, že nikdo z věřitelů neprojevil vůli rozhodnout o změně osoby insolvenčního správce,
5. projednání a hlasování o způsobu řešení úpadku, přičemž všichni přítomní věřitelé hlasují pro řešení úpadku reorganizací.

Soud konstatoval, že věřiteli byla přijata forma řešení úpadku reorganizací a soud postupem podle § 150 InsZ o tomto způsobu dle rozhodnutí schůze věřitelů rozhodne.

Součástí zprávy o přezkumném jednání a o schůzi věřitelů byla i substituční plná moc zmocňující JUDr. Jitku Hořickou k zastoupení společnosti B.G.M. Capital, a.s. ve všech úkonech v insolvenčním řízení na majetek Ing. Romana Skočdopole a plná moc udělená společností UNILEASING a.s. zaměstnanci Ing. Jaroslavu Markovi za účelem jednání jejím jménem na přezkumném jednání, následné schůzi věřitelů a insolvenčním řízení Ing. Romana Skočdopole.

5.5.9 Povolení reorganizace

Dne 5. ledna 2016 rozhodl Krajský soud v Hradci Králové ustanovením o povolení reorganizace dlužníka, přičemž insolvenčním správcem byla ustanovena společnost Česká insolvenční v.o.s. Insolvenční soud tak rozhodl na základě toho, že na schůzi věřitelů konané 4. listopadu 2015 vyslovili všichni přítomní věřitelé souhlas s návrhem dlužníka na povolení reorganizace tak, jak byl podán v reorganizačním plánu. Ve smyslu § 150 ve spojení s § 151 odst. 1 InsZ přijali usnesení o způsobu řešení dlužníkovy úpadku reorganizací. Soud tak postupoval v souladu s § 152 InsZ a rozhodl o přijetí reorganizace dlužníka.

Na základě tohoto usnesení je osobou s dispozičními oprávněními k majetkové podstatě dlužník. Podle § 330 odst. 2 InsZ může dlužník činit právní úkony, které mají z hlediska nakládání s majetkovou podstatou a její správou zásadní význam, pouze se souhlasem věřitelského výboru. V případě porušení této povinnosti je dlužník odpovědný za škodu či jinou újmu, kterou tímto věřitelům nebo třetím osobám způsobil. Za takto způsobenou škodu či újmu ručí členové statutárního orgánu společně a nerozdílně.

Podle § 330 odst. 4 InsZ lze v průběhu insolvenčního řízení pohledávky vedoucích zaměstnanců dlužníka s dispozičními oprávněními podle § 33 odst. 3 a § 73 odst. 3 ZP, které vznikly po povolení reorganizace, uspokojit pouze do výše, kterou určí insolvenční správce se souhlasem věřitelského výboru.

Rozhodnutím o povolení reorganizace se podle § 333 odst. 1 InsZ pozastavuje výkon funkce valné hromady dlužníka a namísto valné hromady dlužníka rozhoduje v její působnosti insolvenční správce, a to s výjimkou § 333 odst. 2 a 3 InsZ.

Zpráva o činnosti insolvenčního správce

Usnesením ze dne 5. ledna 2016 byla povolena reorganizace dlužníka a toto usnesení nabylo právní moci dne 14. ledna 2016.

V současné době plní insolvenční správce své povinnosti podle § 331 InsZ, když vykonává dohled nad činností dlužníka s dispozičními oprávněními. Jelikož dosud nedošlo ke schválení reorganizačního plánu, správce nyní vykonává pouze dohled, zda se dlužník nezbavuje svého majetku. Žádné takové skutečnosti správce nezjistil.

5.5.10 Reorganizační plán

Dne 15. března 2016 předložil dlužník doplnění reorganizačního plánu, mezi jehož přílohy patřily doplněná zpráva o reorganizačním plánu, doplněný reorganizační plán, soupis majetku a zaměstnanců dlužníka ke dni 15. března 2017 a soupis závazků dlužníka ke dni 15. března 2017.

Insolvenční soud následně podal předvolání ve věci schválení doplněného reorganizačního plánu. K jednání je třeba přinést listiny, které se týkají věci a nejsou v prvopisu soudu. Před jednáním je nutné učinit případné návrhy, jako například opatření listin a předmětů ohledání insolvenčním soudem nebo předvolání svědků. Pakliže účastníci neoznačí důkazy k prokázání svých tvrzení, bude insolvenční soud při zjišťování skutkového stavu vycházet z důkazů, které byly v řízení předloženy. K jednání se předvolává dlužník, věřitelé a insolvenční správce. Pokud se na jednání nedostaví nikdo z účastníků, řízení může být přerušeno.

Protokol o jednání

Dne 11. května 2016 proběhlo jednání ohledně schválení doplněného reorganizačního plánu. Jednání se zúčastnil dlužník, insolvenční správce a věřitel B.G.M. Capital, a.s., přičemž věřitel UNILEASING a.s. zaslal hlasovací lístek, ve kterém hlasoval pro přijetí reorganizačního plánu.

Soud upozornil účastníky, že jsou oprávněni vznášet námitku nedostatku místní či věcné příslušnosti. Dále je poučuje o možnosti vyjádřit se k osobě zapisovatelky a soudce, námitku jejich podjatosti může účastník uplatnit nejpozději na prvním soudním jednání. Pakliže se účastník dozvěděl o důvodu vyloučení nebo tento důvod vznikl později, může námitku podjatosti uplatnit do 15 dnů poté, co se o důvodu dozvěděl.

Následně soud zrekapituloval obsah předchozího řízení.

Zástupce dlužníka odkazuje ve svém přednesu na doplněný reorganizační plán a dále na zprávu o reorganizačním plánu dlužníka, obojí z 15. března 2016. Insolvenční soud uvádí, že na základě dosavadních zjištění a dle jeho názoru je pro dlužníka výhodnější schválení reorganizačního plánu než řešení jeho úpadku konkursem.

Soud dále čte hlasovací lístek podaný věřitelem UNILEASING a.s. Přítomná zástupkyně věřitele B.G.M. Capital, a.s. dále uvádí, že se věřitel seznámil

s předloženým reorganizačním plánem a hlasuje pro jeho přijetí. Soud vzhledem k výsledku hlasování vydá podle § 348 odst. 1 InsZ usnesení o schválení reorganizačního plánu podaného dlužníkem dne 15. března 2016.

Sdělení insolvenčního správce

Insolvenční správce předložil soudu soubor odporovatelných právních úkonů.

1. V rámci společného jmění manželu dlužník vlastnil ideální jednu polovinu nemovitosti, kterou kupní smlouvou z 6. června 2013 převedl na vlastníky druhé ideální poloviny nemovitosti, a to Evžena Doskočpole a Anežku Doskočpolovou. Jelikož k převodu majetku došlo mezi osobami blízkými a v období do pěti let před zahájením insolvenčního řízení dlužníka, insolvenční správce prověřoval odporovatelnost tohoto právního úkonu podle § 242 InsZ. Kupní smlouva za nemovitost sjednaná v kupní smlouvě činila 300 000 Kč, přičemž ke kupní smlouvě bylo provedeno ocenění nemovitosti znaleckým posudkem a cena zjištěná tímto posudkem činila 352 730 Kč. Insolvenční správce proto neshledává nemovitost odporovatelným právním úkonem.
2. Věřitel hypoteční banka, a.s. se přihlásil do insolvenčního řízení pohledávkou ve výši 1 330 818,54 Kč. Pohledávka vznikla z titulu smlouvy o hypotečním úvěru z 16. listopadu 2010 a hypoteční úvěr byl účelově vázán na koupi zastavěné plochy a nádvoří včetně spoluvlastnického podílu jednotky na společných částech domu a nebytové jednotky včetně spoluvlastnického podílu nebytové jednotky na společných částech domu. Dlužníkem dle smlouvy o hypotečním úvěru byla mimo dlužníka i Ing. Helena Doskočpolová, manželka, a Petra Doskočpolová, dcera. Vlastnické právo pak na základě kupní smlouvy nabyla Petra Doskočpolová, a to 9. listopadu 2010. Toto vlastnické právo bylo následně 4. června 2013 převedeno na Ing. Kristýnu Pelánkovou. Hypoteční úvěr byl zajištěn majetkem, který je ve společném vlastnictví manželů. Konkrétně se jedná o pozemek se zahradou a pozemek, jehož součástí je stavba. Kupní smlouvu z 11. července 2013 byly tyto nemovitosti převedeny na Ing. Tomáše Jánského za kupní cenu 4 500 000 Kč, která byla zaplacená následujícím způsobem:

- část kupní ceny ve výši 1 780 000 Kč bude uhrazena do 14 dnů od podpisu kupní smlouvy,
- část kupní ceny ve výši 2 700 000 Kč bude uhrazena do 5 dnů od předložení originálu výpisu z katastru nemovitostí k předmětným nemovitostem, z něhož bude vyplývat, že došlo k výmazu zástavního práva na předmětných nemovitostech.

Dle sdělení věřitele došlo 11. května 2016 k doplacení úvěru v plné výši spoludlužnicí Ing. Helenou Doskočpolovou, pročež vzal věřitel přihlášku svojí pohledávky v plném rozsahu zpět a došlo k ukončení jeho účasti v insolvenčním řízení. Ze strany dlužníka tak nemohlo dojít ke zkracujícímu právnímu úkonu. Současně došlo k výmazu zástavního práva z katastru nemovitostí.

3. Součástí společného jmění manželů byl pozemek se zahradou a pozemek s budovou k bydlení, které byly kupní smlouvou z 9. října 2009 převedeny na Ing. Jaroslava Solaříka a Danu Solaříkovou. Jelikož k převodu vlastnického práva nedošlo mezi blízkými osobami, není možné tvrdit ani dokázat, že osobám nabývajícím vlastnické právo byl znám případný úmysl dlužníka zkrátit své věřitele a úkon nebyl učiněn v odporovací lhůtě. Nejedná se tedy o úkon, kterým by své věřitele zkracoval.
4. Dne 17. června 2011 bylo notářským zápisem zúženo společné jmění manželů, kdy nemovitosti zajišťující hypoteční úvěr připadly do výlučného vlastnictví Ing. Heleny Skočdoplové. V uvedené době však dlužník neměl žádné věřitele se splatnými pohledávkami, tudíž nebyl ani v úpadku, ani mu nehrozil, čímž nejsou splněny podmínky pro to, aby mohl insolvenční správce žalovat sepsání dohody o zúžení společného jmění manželů jako odporovatelný, respektive zkracující právní úkon, jelikož v daný okamžik dlužník žádného věřitele nekrátil.

Insolvenční správce tak konstatuje, že nezjistil žádný úkon dlužníka, který by bylo možné napadnout v souladu s příslušným ustanovením zákona z důvodu jeho neúčinnosti.

Zpráva insolvenčního správce

V současné době insolvenční správce plní svoji povinnost podle § 331 InsZ, tj. vykonává dohled nad činností dlužníka s dispozičním právem. Jelikož zatím nedošlo k vydání usnesení o schválení reorganizačního plánu, správce nyní pouze vykonává dohled, zda se dlužník nezabývá svým majetkem. Žádné takové skutečnosti správce nezjistil.

Žádost o sdělení

Věřitel UNILEASING a.s. žádá insolvenční soud o sdělení ve věci insolvenčního řízení dlužníka, a to v jakém stavu se věc nachází a kdy bude vydáno usnesení o schválení reorganizačního plánu podaného dlužníkem 15. března 2016.

Schválení reorganizačního plánu

Dne 21. října 2016 vydal soud usnesení, kterým schválil doplněný reorganizační plán předložený dlužníkem insolvenčnímu soudu dne 18. března 2016 a zároveň uložil insolvenčnímu správci povinnost informovat insolvenční soud a věřitelský orgán o své činnosti, a to nejméně jednou 3 měsíce počínaje od právní moci tohoto usnesení.

Do insolvenčního řízení dlužníka se přihlásilo celkem 5 věřitelů s nezajištěnými pohledávkami v celkové výši 311 055 677,79 Kč. V průběhu řízení vzali dva věřitelé své pohledávky v celém rozsahu zpět, a to v celkové výši 81 028 574,54 Kč. Při přezkumném jednání byly v plné výši zjištěny pohledávky věřitelů B.G.M. Capital, a.s. ve výši 87 631 050,22 Kč, UNILEASING a.s. ve výši 79 967 756 Kč, Československá obchodní banka, a.s. ve výši 62 698 297,03 Kč, které v celkové výši činily 230 027 103,25 Kč.

Podle § 352 odst. 1 InsZ je reorganizační plán účinný, jakmile jeho schválení nabylo právní moci, pokud nebyla reorganizačním plánem nebyla jeho účinnost odložena na pozdější dobu nebo o jeho pozdější účinnosti nerozhodl insolvenční soud. Rozhodnutí o schválení reorganizačního plánu je podle § 352 odst. 2 InsZ závazné pro všechny účastníky insolvenčního řízení i pro další osoby, jejich práva a povinnosti jsou reorganizačním plánem dotčeny. Podle § 356 odst. 1 InsZ zanikají účinností reorganizačního plánu práva všech věřitelů vůči dlužníkovi, pakliže není insolvenčním zákonem nebo tímto plánem stanoveno jinak, a to i v případě, že svou pohledávku do insolvenčního řízení nepřihlásili. Za věřitele dlužníka jsou považovány osoby

uvedené v reorganizačním plánu za podmínek v něm stanovených, a to včetně rozsahu práv.

Zpráva insolvenčního správce o plnění reorganizačního plánu

Dne 6. prosince 2016 bylo na účet majetkové podstaty dlužníka připsána částka ve výši 2 790 000 Kč z úvěru poskytnutého od Tomáše Slavíka.

Insolvenční správce dále uvádí, že ač nebyla schválena jeho odměna schůzí věřitelů se souhlasem insolvenčního správce ve výši 20 000 Kč plus DPH za každý započatý měsíc, správce s výší této odměny souhlasí a schůze věřitelů projevila svou vůli schválit tuto odměnu tím, že schválila aktualizovaný reorganizační plán. Pro účely tohoto insolvenčního řízení mu tedy náleží odměna ve výši 24 000 Kč za každý započatý měsíc. Insolvenčnímu správci dále náleží odměna za přezkoumání pohledávek ve výši 4 000 Kč plus DPH, tj. 4 840 Kč, jelikož insolvenčnímu správci náleží podle § 2a vyhlášky č. 313/2007 Sb odměna ve výši 1 000 Kč za každou přezkoumanou přihlášku pohledávky. Insolvenčnímu správci také vznikly v průběhu tohoto insolvenčního řízení hotové výdaje v celkové prokazatelné výši 750 Kč. Těmito výdaji se rozumí poštovné.

Pohledávka věřitele z úvěrového financování od pana Tomáše Slavíka je sice podle § 168 odst. 1 písm. f) InsZ pohledávkou za majetkovou podstatou, avšak tato pohledávka nebude v rámci reorganizace uspokojována, protože podle schváleného reorganizačního plánu má být uhrazena až po skončení reorganizace.

Dne 8. dubna 2015 uhradil insolvenční navrhovatel zálohu na náklady insolvenčního řízení ve výši 50 000 Kč. Jelikož záloha nebyla v rámci insolvenčního řízení použita, insolvenční správce ji navrhuje vydat zpět navrhovateli v plné výši. Jiné pohledávky za majetkovou podstatou nebo pohledávky jim na roveň postavené správce neeviduje a ani nebyly v insolvenčním řízení uplatněny. Celková výše pohledávek za majetkovou podstatou a pohledávek jim na roveň postavených tedy k dnešnímu dni činí 295 990 Kč a skládá se z hotových výdajů a odměny insolvenčního správce. Na základě předloženého reorganizačního plánu byla k úhradě pohledávek za majetkovou podstatou určena částka 100 545,70 Kč. Insolvenční správce tedy soudu sděluje, že výše jeho odměny přesahuje odhad dlužníka především z důvodu delšího trvání procesu schválení reorganizačního plánu, než dlužník předpokládal. Toto prodlení nebylo zaviněno

dlužníkem, a proto má insolvenční správce za to, že by bylo nepřiměřeně přísné vůči dlužníkovi považovat reorganizační plán za nesplněný z důvodu nedostatku finančních prostředků na úhradu odměny insolvenčního správce. Z uvedeného důvodu se insolvenční správce vzdává nároku na část své odměny, který mu vznikl v souladu se schváleným reorganizačním plánem a zákonem, a v rámci insolvenčního řízení tak uplatňuje pohledávku za majetkovou podstatou z titulu hotových výdajů a odměny podle § 168 odst. 2 písm. a) InsZ pouze ve výši 100 545,70 Kč.

Podle schváleného reorganizačního plánu se předpokládá uspokojení pohledávek přihlášených věřitelů částkou do výše 2 689 454,30 Kč a jednotlivým věřitelům bylo určeno následující uspokojení.

Tabulka 5 Míra uspokojení pohledávek věřitelů

Věřitel	Výše zjištěných pohledávek	Návrh uspokojení
Československá obchodní banka, a. s.	62 698 297,03 Kč	733 064,56 Kč
UNILEASING a.s.	79 697 756,00 Kč	931 815,23 Kč
B.G.M. Capital, a.s.	87 631 050,22 Kč	1 024 574,51 Kč
Celkem	230 027 103,25 Kč	2 689 454,30 Kč

Zdroj: justice.cz

Společnost UNILEASING a.s. přihlásila své pohledávky ve výši 79 697 756 Kč vázané na rozvazovací podmínku pro případ, že by došlo ke snížení pohledávek za hlavní dlužníky. Insolvenčnímu správce je známo z jeho činnosti, kdy vystupuje i jako insolvenční správce hlavních dlužníků, že došlo v značné míře k naplnění rozvazovacích podmínek, kdy byl tento věřitel částečně uspokojen v insolvenčních řízeních hlavních dlužníků. V reorganizačním plánu však bylo dlužníkem určeno, že pokud dojde po vypracování reorganizačního plánu ke změně výše pohledávky kteréhokoliv z věřitelů, platí, že výše částek určených k uspokojení jednotlivých věřitelů se nijak nemění. I přes to, že rozvazovací podmínka byla naplněna pro část přihlášených pohledávek, zůstává výše zjištěné pohledávky vyšší než návrh uspokojení tohoto věřitele a naplnění rozvazovací podmínky nemá vliv na výši uspokojení tohoto věřitele.

Dne 29. prosince 2016 došlo po připsání částky z úvěru na účet majetkové podstaty k uspokojení jednotlivých přihlášených věřitelů, a to podle Tabulky 5. Insolvenční správce ponechal na účtu majetkové podstaty částku ve výši 100 545,70 Kč určenou na uspokojení pohledávky za majetkovou podstatou z titulu hotových výdajů a odměny

insolvenčního správce. Tato částka bude vyplacena poté, co soud podle § 364 odst. 3 InsZ rozhodne o nákladech insolvenčního správce a jeho odměně.

Insolvenční správce tedy tímto insolvenční soud informoval, že doplněný reorganizační plán předložený soudu 18. března 2016 byl ve svých podstatných částech splněn.

Návrh na úhradu pohledávky za majetkovou podstatou podle § 108 odst. 4 InsZ

Navrhovatelem byla na základě výzvy insolvenčního soudu uhrazena záloha na náklady insolvenčního řízení ve výši 50 000 Kč. Navrhovatel tedy insolvenční soud žádá o složení zálohy, popřípadě její nespotřebované části, jako pohledávky za majetkovou podstatou podle § 168 odst. 4 InsZ na bankovní účet.

Navrhovatel dále sděluje, že ve výše uvedeném řízení ho bude dále zastupovat zaměstnankyně Mg. Miloslava Pálešová. Součástí návrhu bylo i pověření pro Mgr. Miloslavu Pálešovou k zastupování v soudních řízeních, a to včetně insolvenčního řízení.

Usnesení soudu

Dne 14. února 2017 vydal soud usnesení, kterým vzal na vědomí splnění podstatných částí reorganizačního plánu dlužníka, ukončil reorganizaci dlužníka, přiznal odměnu insolvenčního správce Česká insolvenční v.o.s. ve výši 100 545,70 Kč včetně DPH a zároveň insolvenčního správce zprostil jeho funkce a také vrátí navrhovateli Československá obchodní banka, a. s. zálohu složenou na náhradu nákladů insolvenčního řízení ve výši 50 000 Kč, a to po nabytí právní moci tohoto usnesení.

O zproštění funkce insolvenčního správce soud rozhodl na základě § 413 InsZ, tedy úpravy určené k oddlužení, jelikož v části zákonné úpravy věnované reorganizaci příslušné ustanovení chybí a je zřejmé, že důvody pro další setrvání správce ve funkci pominuly.

Účinky skončení reorganizace nastávají zveřejněním usnesení v insolvenčním rejstříku. Proti tomuto výroku není podle § 364 odst. 2 InsZ odvolání přípustné. Stejnopis usnesení se doručuje zvlášť dlužníkovi, insolvenčnímu správci a zástupci věřitelům. Proti výši odměny insolvenčního správce, jeho odvolání z funkce a vrácení zálohy navrhovateli je možné podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Hradci Králové. Lhůta k podání

odvolání začíná dlužníkovi, insolvenčnímu správci a zástupci věřitelů běžet ode dne doručení stejnopisu usnesení, přihlášeným věřitelům ode dne zveřejnění usnesení v insolvenčním rejstříku.

5.6 Vyhodnocení hypotéz

V rámci aplikační části diplomové práce jsem si stanovila 3 hypotézy. Hypotézy č. 1 a 3 byly potvrzeny, zatímco hypotéza č. 2 byla vyvrácena, jak vyplývá z praktické části mé diplomové práce.

Hypotéza č. 1, podle které reorganizace byla nejméně častý způsob řešení úpadku v letech 2008 až 2015, byla potvrzena. Z Grafu 8 bylo patrné, že do roku 2012 bylo nejčastější způsobem řešení úpadku prohlášení konkursu. V roce 2013 došlo k výraznému nárůstu počtu oddlužení, která přesahovala konkurs, a to až do roku 2015. Počet reorganizací se oproti tomu každý rok pohyboval v řádech několika jednotek.

Hypotéza č. 2, podle které se počet reorganizací ukončených splněním reorganizačního plánu v roce 2015 zvýšil oproti letem 2009 až 2014, byla vyvrácena. V roce 2015 bylo tímto způsobem ukončeno 6 reorganizací, což je sice nejvyšší možný počet v průběhu uvedených let, avšak k této situaci došlo již v roce 2013, pročež musí být tato hypotéza zamítnuta.

Hypotéza č. 3, podle které se úspěšnost uspokojení pohledávek v roce 2014 oproti letem 2009 až 2013 zvýšila, byla potvrzena. Podle Tabulky 2 se od roku 2009 zvyšuje počet uspokojených pohledávek. V roce 2009 bylo uspokojených 20 pohledávek věřitelů, v roce 2015 již 172. Stejně tak se zvyšuje i míra jejich uspokojení. V roce 2009 největší hodnotu představovali 4 věřitelé uspokojení v rozsahu od 60 % do 70 %, zatímco v roce 2014 již 6 věřitelů dosáhlo uspokojení 90 % až 100 % pohledávky.

6 Závěr

Ve své diplomové práci jsem se zabývala právními aspekty reorganizace. Cílem mé práce byla její právní analýza včetně dopadů do aplikační praxe. Reorganizace je poměrně novým způsobem řešení úpadku a jak vyšlo najevo z analýzy minulých let, zároveň je také nejméně používaným způsobem. Nejčastějším způsobem řešení úpadku byl až do roku 2013 konkurs, kterým měl být řešený i úpadek dlužníka uvedeného v příkladu z praxe. Reorganizace se však v dané situaci ukázala být pro věřitele výhodnější.

6.1 Zhodnocení platné právní úpravy a návrhy dle de lege ferenda

V rámci daného insolvenčního řízení došlo k uspokojení pohledávek věřitelů nejvhodnějším možným způsobem, avšak výrazný nedostatek lze spatřovat v délce insolvenčního řízení. Insolvenční plán byl zveřejněn 21. března 2014 a reorganizace byla ukončena 14. února 2017. Velká prodleva také nastala mezi schválením doplněného reorganizačního a vydáním usnesení o jeho schválení, kdy reorganizační plán byl předložen 18. března 2016 a usnesení bylo vydáno 21. října 2016. Došlo tak i k neočekávanému zvýšení pohledávky za majetkovou podstatou a reorganizační plán mohl být považován za nesplněný.

Za další výrazný problém spatřuji zvyšující se počet insolvencí. Dle mého názoru by byly vhodné investice státu do oblasti prevence úpadku, a to například ve formě přednášek o finanční gramotnosti. Zároveň by bylo vhodné zpřísnit podmínky pro poskytnutí úvěru a lépe prověřovat žadatele.

I. Summary

My dissertation is focused on legal aspects of reorganization. Reorganisation is one of ways of resolving insolvency. It is relatively new, because it is incorporated since 2008. Draft of this legislation is from USA and it is supplemented with some of European regulations.

In the first part of my dissertation I will focus on current legislation, which is in force since 1st January 2017. In the second part I will analyse statistics from 2008 to 2015. I will talk about reasons of insolvency, most common ways of resolving insolvency and success rate of satisfaction of claim in mentioned years. Then I will use informations that I get from theoretical part in particular example from practice. Insolvency proposal can be filed by debtor or creditor. In this case, it is filed by creditor and he also suggests bankruptcy as way of resolving insolvency, but in the end, it will show that reorganization is more suitable way of resolving insolvency than bankruptcy. It will bring bigger satisfaction of claims for creditors and debtor's conduct of business will remain. Insolvency proceedings is ended by approval of reorganization plan by insolvency court.

Key words

Insolvency proceedings, bankruptcy, debtor, creditor, insolvency court, insolvency administrator, reorganization, reorganization plan

II. Seznam použitých zdrojů

Seznam literatury

- Dubská, D. (2011). Domácnosti v ČR: příjmy, spotřeba, úspory a dluhy 1993-2012 [Online]. *Domácnosti v ČR: Příjmy, spotřeba, úspory a dluhy: Domácnosti v ČR: Příjmy, spotřeba, úspory a dluhy 1993-2012*. Retrieved from <https://www.czso.cz/csu/czso/ci/domacnosti-v-cr-prijmy-spotreba-uspory-a-dluhy-v-letech-1993-az-2012-n-3m4b4c9311>
- HÁSOVÁ, Jiřina a Tomáš MORAVEC. *Insolvenční řízení*. V Praze: C.H. Beck, 2013. Právní praxe. ISBN 9788074004599.
- JANKŮ, Martin. *Základy práva pro posluchače neprávnických fakult*. 5., přeprac. a dopl. vyd. V Praze: C.H. Beck, 2013. Beckovy mezioborové učebnice. ISBN 978-80-7400-494-0.
- MARŠÍKOVÁ, Jolana. *Insolvenční zákon: s poznámkami, judikaturou, nařízením Rady ES 1346/2000 a prováděcími předpisy, ve znění zákonů č. 69/2011 Sb. a č. 73/2011 Sb.* Praha: Leges, 2011. Glosátor. ISBN 978-80-87212-75-2.
- Ministerstvo spravedlnosti České republiky. (2008-2015). *Přehled o délce soudního řízení ode dne nápadu do dne právní moci podle soudů, a to i po jednotlivých fázích řízení (rozhodnutí o úpadku, způsobu řešení úpadku, do skončení řízení) - počet věcí* [Online]. Retrieved from <http://cslav.justice.cz/InfoData/prehledy-statistickych-listu.html>
- Ministerstvo spravedlnosti České republiky. (2008-2012). *Přehled o průběhu insolvenčního řízení* [Online]. Retrieved from <http://cslav.justice.cz/InfoData/prehledy-statistickych-listu.html>
- Ministerstvo spravedlnosti České republiky. (2008-2015). *Přehled úspěšnosti uspokojení pohledávek* [Online]. Retrieved from <http://cslav.justice.cz/InfoData/prehledy-statistickych-listu.html>
- Pachl, L. (2011). *Insolvenční zákon s judikaturou*. Praha: Wolters Kluwer.

Právní předpisy

Zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích.

Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád. Česká Republika.

Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení. Česká Republika.

Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce. Česká Republika.

Vyhláška č. 311/2007 Sb., o jednacím řádu pro insolvenční řízení a kterou se provádějí některá ustanovení insolvenčního zákona. Česká Republika.

Vyhláška č. 313/2007 Sb., o odměně insolvenčního správce, o náhradách jeho hotových výdajů, o odměně členů a náhradníků věřitelského výboru a o náhradách jejich nutných výdajů. Česká Republika.

Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník. Česká Republika.

Zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Česká Republika.

Judikatura

Detail insolvenčního řízení Ing. Roman Skočdopole a Ing. Roman Skočdopole [Online].

Retrieved April 12, 2017, from

https://isir.justice.cz/isir/ueu/evidence_upadcu_detail.do?id=b805c142-df3c-4a42-8d40-ca54e184ffa6

III. Seznam grafů a tabulek

Seznam grafů

Graf 1 Bankovní úvěry obyvatelům (v mil. Kč).....	49
Graf 2 Meziroční změna stavu půjček domácnostem (v mil. Kč)	50
Graf 3 Meziměsíční dynamika bankovních úvěrů obyvatelstva (v %).....	51
Graf 4 Úvěry se selháním (v mil. Kč).....	52
Graf 5 Dynamika úvěrů se selháním.....	53
Graf 6 Původní a zbytková splatnost úvěrů domácností a přenastavování úrokových sazeb (v mil. Kč).....	54
Graf 7 Počet insolvenčních návrhů v letech 2008-2015	54
Graf 8 Způsoby řešení reorganizace v letech 2008-2015	56
Graf 9 Průměrná délka insolvenčního řízení v letech 2008-2012 (ve dnech)	58

Seznam tabulek

Tabulka 1 Reorganizace v letech 2008-2015	57
Tabulka 2 Míra uspokojení pohledávek v letech 2009-2014	58
Tabulka 3 Pohledávky jednotlivých skupin věřitelů.....	81
Tabulka 4 Plnění pro jednotlivé věřitele	82
Tabulka 5 Míra uspokojení pohledávek věřitelů.....	97